

2026

АПРИЛ - ЮНИ

Библейски уроци

Год. 102 Бр.2

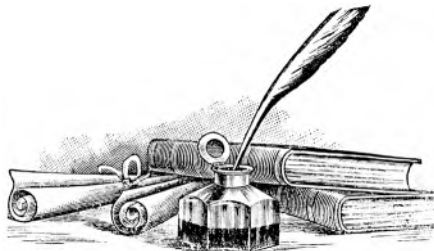
Основни елементи на пророчествата

**Изследване на пророческите
служения на Даниил и Йоан**

Съботни библейски уроци

АПРИЛ - ЮНИ 2026 г.

*Основни елементи на
пророчествата*

Съдържание

1. Въведение в пророчествата	5
2. Божият пратеник до царете	13
3. Предсказване на бъдещи империи	24
4. Първото видение на Даниил	32
5. Последователността на царствата	40
6. Тълкуване на видението	47
7. Отваряне на една запечатана книга	56
8. Пророкът от Патмос	63
9. Змее, жената и остатъкът	70
10. Звярът и белегът	78
11. Тримата ангели	85
12. Последно призоваване	93
13. Предсказване на края	100
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО	108
Програма за сутрешно и вечерно богослужение	109

Съботни библиейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основава единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят кратки, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали. Страниците на всички цитати от Духа на пророчеството са според оригиналното им издание на английски език.

Илюстрации и корица: Църква в Италия, Мисия Кот д'Ивоар,
Църквата в Прага, Н. Cibalde

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org>

e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74, гр. София - 1202

Телефони за връзка:

0878 112 694 - Председател

0888 983 942 - Секретар

За кореспонденция: 1000 гр. София, п. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Библията е написана и съхранена чрез Божията сила като един боговдъхновен пътеводител за нас. Разказите, които съдържа, представляват безброй уроци за нашия личен живот и за времената, в които живеем. Този запис на Божието действие в историята на народите и на Неговия народ ни насърчава и ни уверява в Божията любов. И най-ценното му свидетелство - разказът за живота и вестта на Исус - събужда у нас любов към Бога, „защото първо Той възлюби нас“ (1 Йоаново 4:19).

Една от завладяващите черти на нашия Бог, които откриваме в Библията, е Неговото предумишление - Той може да види „края от началото“ (Исаия 46:10). Това Му дава възможността да използва безкрайната Си сила, за да изработи „всичко... за добро на тия, които любят Бога“ (Римляни 8:28). Не само това, но от време на време Той избира да разкрие на Своя народ „онова, което има да стане скоро“ (Откровение 1:1). Това ни дава увереност в Неговата любов и Неговото провидение и е едно от доказателствата за божественото вдъхновение на Библията. Фактът, че пророчествата неизменно се изпълняват на страниците на историята, както и разгръщането на текущите събития, разкриват, че Божието слово е повече от някакво човешко изобретение.

Пророчеството е жизнено важно за Божиите чедра. Бог е изговорил благословение към този, „който прочита, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо“ (Откровение 1:3).

Сред писанията на пророците се открояват две, в които се съдържат подробно и систематично описани предсказания за историята. Тези специални вести са поверени на пророк Даниил и апостол Йоан, а книгите им „Даниил“ и „Откровение“, са във фокуса на изданието на съботноучилищните уроци за това тримесечие.

През следващите три месеца учениците от съботното училище ще изучават разказите на Даниил и Йоан и някои от основните моменти на пророчествата, които са записали. Техните записи оформят една рамка за разбиране на адвентната вест и на духовните и политически движения от миналото и настоящето.

Макар да няма достатъчно място, за да разгледаме всяка част от двете книги през това тримесечие, насърчаваме учениците да направят едно по-задълбочено изучаване на цялостното им съдържание, заедно с взаимовръзките и препратките им към останалата част от Библията.

Един от най-добрите източници, с които разполагат както учениците, така и учителите на съботното училище, за да разберат подробностите на тези пророчества, е класическата книга на Урия Смит „Даниил и Откровението“. Горещо я препоръчваме като помощно средство за изследване през това тримесечие.

Нашата молитва е да бъдете благословени чрез изучаването на тези пророчества, защото наистина „времето е близо“ (Откровение 1:3).

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

събота, 4 април 2026 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Дарения от първата събота

събота, 4 април 2026 г.

Централа за Италианското поле

Италия е красива страна, разположена в сърцето на Средиземно море и е известна по целия свят със своята древна история, несравнимо изкуство, изискана кухня и спиращи дъха пейзажи. Освен че е една от най-посещаваните туристически дестинации в света, тя е и важен промишлен и селскостопански производител. С население от над 60 млн. души Италия гарантира религиозната свобода чрез своята конституция. Католицизмът обаче остава преобладаващата вяра сред 74% от населението, следван от некатолическите християни с 9,3% и - към момента - от 3,6% нарастващо ислямско присъствие, в резултат на скорошните миграционни потоци. Те са последвани от други религиозни малцинства, а като добавка атеизмът и агностицизмът са във възход.

Вестта на ЦАСД Реформаторско движение е проповядвана за първи път в Италия през 1926 г., но едва през 1939/40 г. са организирани първите групи Реформатори. През 90-те години на миналия век работата започва да се развива с установяването на повече групи в различни части на страната след пристигането на някои мисионери от Южна Америка, Португалия и по-късно от Румъния. Оттогава насам вестта бива постоянно провъзгласявана и е установена из различни части на територията на страната; днес имаме над 130 членове, разпределени в 6 църкви, две групи и някои изолирани членове.

В момента разполагаме само с една църковна сграда, разположена в далечния североизток на страната, в град Триест. Но забелязваме спешната необходимост да бъдем разположени на по-стратегическо място, откъдето да функционираме като стълб на силата и духовното израстване на нашия народ.

Това място ще бъде седалището на Италианското поле и централизираното му географско разположение ще позволява на голям брой братя и сестри да участват в планираните дейности - например мисионерското обучение на младежите чрез семинари, музикални програми, мисионерски проекти, здравни конференции и курсове по вегетарианско готварство. Вярваме, че това място ще бъде от основно значение за напредъка на Господното дело в Италия, затова каним нашите братя, сестри и приятели от цял свят щедро да подкрепят тази инициатива чрез своите дарения.

Чрез благодатта на Исус и с вашето сътрудничество ще постигнем тази цел, ще укрепим евангелизацията в тази страна и ще донесем вестта за спасението до много повече души. Нека Господ изобилно ви благослови и възнагради!

Вашите братя и сестри от Италианското поле

Въведение в пророчествата

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Освен това имаме по-достоверно нещо – пророческото слово, на което, добре правите, че давате внимание, като на светило, което свети на тъмно място, докле се ден развидели и зорница изгрее в сърцата ви“ (2 Петрово 1:19 - Синод. превод).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 37 „Нашата единствена защита“ (с. 593 -602 *англ. изд.*)

„Историята и пророчествата свидетелстват, че Бог на цялата земя разкрива на света тайни чрез Своите избрани носители на светлината.“
Библейско училище, 1 декември 1912 г.

1. БЕЗГРАНИЧЕН УМ

нед., 29 март

а. Какво единствено Бог би могъл да види? Исаия 46:9, 10.

Исаия 46:9, 10: *Помнете предишните неща от древността; защото Аз съм Бог, и няма друг; Аз съм Бог, и няма подобен на Мене, 10 Който от началото изявявам края, и от древните времена нестанахте още неща, и казвам: Намерението Ми ще устои, и ще извърша всичко що Ми е угодно.*

„Аз Съм“ означава вечно присъствие; миналото, настоящето и бъдещето са еднакво разкрити пред Бога. Той вижда както най-отдалечените събития от миналото, така и далечното бъдеще толкова ясно, колкото ние виждаме нещата, които се случват ежедневно.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 1, с. 1099.*

б. Какво прави нашият Господ с това знание? Даниил 2:20–22.

Данаил 2:20-22: *Даниил рече: Да бъде благословено името Божие от века и до века; защото мъдростта и силата са Негови. 21 Той изменява времената и годините; сваля царе и поставя царе; Той е, който дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните. 22 Той открива дълбоките и скрити неща; Той познава онова, което е в тъмнината; и светлината обитава с Него.*

„Над хаоса на земята Бог седи на Своя престол; всичко е разкрито пред Неговия Божествен поглед и от Своята велика и спокойна вечност Той нарежда онова, което Божественото Провидение намери за най-добро.“
По стъпките на великия Лекар, с. 417.

„В летописите на човешката история развитието на народите, възходът и падението на империите изглежда зависят от волята, смелостта и уменията на хората. Събитията като че ли се оформят до голяма степен от човешка мощ, амбиция или каприз. Но в Божието слово завесата се отдръпва и ние виждаме във всички взаимодействия на човешките интереси, власт и страсти намесата на всемилостивия Бог, Който тихо и търпеливо изработва Своята воля.“ *Пророци и царе, с. 499, 500.*

2. РАЗКРИВАНЕ НА ТАЙНИ

пон., 30 март

а. Какво прави Бог, когато е готов да извърши волята Си на земята? Амос 3:7; Откровение 1:1.

Амос 3:7: *Наистина Господ Йеова няма да направи нищо без да открие Своего намерение на слугите Си пророците.*

Откр. 1:1: *Откровението от Исуса Христа, което му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Йоан.*

„Наистина Господ Йехова няма да направи нищо, без да открие Своего намерение на слугите Си пророците.“ Докато „скритото принадлежи на Господа, нашия Бог“, „откритото принадлежи на нас и на чадата ни до века“ (Амос 3:7; Второз. 29:29). Бог ни е дал тези неща и Неговото благословение ще придружава изследването с благоговение и молитва на пророческите писания.“ *Копнежът на вековете, с. 234.*

б. Защо Бог ни изпраща такива вести? 1 Йоаново 3:1; Йоан 1:12; Колосяни 1:25–28.

1 Йоан. 3:1: *Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чада; а такива и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна.*

Йоан 1:12: *А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име;*

Колосяни 1:25–28: *На която аз станах служител, по Божията наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога, 26 сиреч, тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светии; 27 на които Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна,*

сиреч, Христос между вас, надеждата на славата. 28 Него ние възглавяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек съвършен в Христа.

„Библията е прекрасна книга. Тя е история, която ни разкрива миналите векове. Без нея щяхме да бъдем оставени да се опаняме на предположения и басни относно събитията от минали епохи. Библията е пророчество, което ни разкрива бъдещето. Тя е Божието слово, което ни показва плана на спасението, посочвайки ни пътя, по който можем да избегнем вечната смърт и да получим вечен живот. От всички книги, заливащи света, колкото и ценни да са, Библията се явява Книгата на книгите и е най-достойната за нашето изучаване и възхищение. Тя не само ни дава историята на този свят, но и описва бъдещия. Съдържа наставления относно чудесата на вселената, разкрива пред нашия разум характера на Създателя на небесата и на земята. В нея намираме откровението на Бог към човека.“ *Знамения на времето, 30 януари 1893 г.*

в. Кое е най-важното знание, което следва да търсим? Еремия 9:23, 24; Йоан 17:3; Ефесяни 3:17–19.

Еремия 9:23, 24: *Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си, и богатият да не се хвали с богатството си; 24 Но който се хвали нека се хвали с това, гдето разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ,*

Йоан 17:3: *А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.*

Ефес. 3:17-19: *Чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта 18 да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, 19 и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота.*

„В Божието слово умът намира предмет за най-дълбок размисъл, насочен към най-възвишени стремежи. Тук можем да общуваме с патриарси и пророци и да се вслушваме в гласа на Вечния, докато Той говори с хората. Тук наблюдаваме как Величието на небето се смири, за да стане наш заместник и гарант, за да се справи сам със силите на тъмнината и да спечели победата за нас. Благоговейното съзерцание на такива теми не може да не омекчи, пречисти и облагороди сърцето и в същото време да вдъхнови ума с нова сила и енергия.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 25.*

а. Каква помощ ни е необходима, за да разберем Писанията, включително и пророчествата? Йоан 16:7-13.

Йоан 16:7-13: Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя. 8 И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба; 9 за грях, защото не вярват в Мене; 10 за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; 11 а за съдба, защото князът на този свят е осъден. 12 Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега. 13 А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.

„Бог възнамерява дори в този живот истината да се разкрива непрестанно пред Неговия народ. Има само един начин, по който това знание може да бъде получено. Можем да разберем Божието слово само чрез просветлението от този Дух, чрез Когото е дадено словото.“
Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 703.

„Библията никога не трябва да се изучава без молитва. Преди да отворим страниците ѝ, трябва да се молим за просветлението от Светия Дух и то ще ни бъде дадено. Когато Натанаил дойде при Исус, Спасителят възкликна: „Ето истински израилтянин, у когото няма лукавщина. Натанаил запита: „Отгдето ме познаваш?“ Исус отговори: „Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата“ (Йоан 1:47, 48). Исус ще види и нас в нашето уединено място за молитва, ако Го молим за светлина, която да ни помогне да разберем какво е истина. Ангели от света на светлината ще бъдат с хората, търсещи със смирено сърце Божественото ръководство.“
Пътят към Христа, с. 91.

б. Защо е важно да не следваме собственото си мнение при изучаване на пророчествата? 2 Петрово 1:19–21.

2 Петр. 1:19-21: И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, догде се зазори, и зорницата изгрее в сърцата ви. 20 И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в писанието не е частно на пророка обяснение на Божията воля; 21 защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но [светите] човеци са говорили от Бога; движими от Светия Дух.

„При изучаването на Словото оставете пред вратата на изследването вашите предубеждения и мнения, и унаследените и придобитите идеи. Никога няма да стигнете до истината, ако изучавате Писанията, за да защитите собствени идеи. Оставете ги пред вратата и със смирено сърце влезте вътре, за да чуете онова, което Господ има да ви каже. Когато смиреният изследовател на истината седи при нозете на Христос и се учи от Него, Словото му дава разбиране. На онези, които са твърде мъдри в собствените си очи, за да изучават Библията, Христос казва: „Трябва да станете смирени и кротки по сърце, ако желаете да станете мъдри към спасение.“

Недейте да четете Словото в светлината на предишните си мнения; четете го освободени от предразсъдък, изследвайте го внимателно и с молитва. Ако, четейки, до вас дойде убеждение и видите, че вашите любими мнения не са в хармония със Словото, не се опитвайте да нагаждате Словото към тях. Направете обратното — нагодете мненията си към Словото. Не позволявайте на вярванията и практиките от миналото ви да контролират разума ви. Отворете очите на ума си, за да видите чудните неща в закона. Открийте какво е писано и след това закрепете нозете си върху вечната Скала.” *Вест към младите, с. 260.*

4. ПРАВИЛО СЛЕД ПРАВИЛО

ср., 1 апр.

а. Как Бог прави Словото Си наше достойние и как би следвало ние да го изучаваме? Исаия 28:9, 10.

Исаия 28:9: Кого, казваш ти, ще научи той на знание? И кого ще направи да разбере каквото чуе? Отбитите от мляко ли? Отлъчените от гърди ли? 10 Защото дава заповед след заповед, заповед, след заповед, правило след правило, правило след правило, тук малко, там малко.

„Доказателството за истината на Божието слово се намира в Словото. В самото Писание се съдържа ключът, който го отключва. Божият Дух е, Който разкрива пред умовете ни дълбокия смисъл на истините на Божието слово.“ *Свидетелства за Църквата, т., 8, с. 157.*

„Всеки човек, който цени нейните поучения, не може да прочете дори един-единствен пасаж от нея, без да извлече някоя полезна мисъл. Но най-ценните поучения на Библията не се добиват чрез случайно или несвързано изучаване. Нейната велика система на истината не е представена така, че да бъде схваната от повърхностния или небрежен четец. Много от нейните съкровища се намират дълбоко под повърхността и могат да се открият само чрез старателно търсене и продължителни усилия. Истините, които образуват голямото цяло, трябва да бъдат издирвани, изследвани и събирани - „тук малко, там малко“ (по Исаия 28:10).

Когато така се изследват и събират, ще се открие, че всяка една съответства напълно на другата. Всяко едно от Евангелията допълва другите, всяко пророчество изяснява някое друго, всяка истина развива някоя друга. Символите на еврейското стопанство се поясняват от евангелието. Всеки принцип в Божието слово има свое място и всеки факт — своето значение. А завършената структура свидетелства с плана и изпълнението си за своя Създател. Никой друг не би могъл да измисли или начертае такава структура, освен безкрайният Разум.” *Възпитание*, с. 123, 124.

б. Защо всеки пасаж от Библията е важен? Матей 4:4, Лука 24:27.

Матей 4:4: А Той в отговор каза: Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.

Лука 24:27: И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания.

„Не бива да приемаме свидетелството на който и да било човек по отношение на това, какво учат Писанията, но трябва да изучаваме Божиите думи за себе си... умът ще се разшири и задълбочи, ако се употребява за проследяване на отношението и връзката между различните библейски предмети, като се сравнява писаното с писано и духовно с духовно...

Не можем да придобием мъдрост без сериозно изследване и без изучаване, придружено с молитва. Някои части на Писанието са наистина твърде ясни, за да бъдат криво разбрани; но има други, чието значение и смисъл не се намират на повърхността, та да бъдат забелязани и схванати от пръв поглед. Те трябва да бъдат изучавани внимателно и да се размишлява върху тях с молитва. Такова изучаване ще бъде богато възнаградено. Както миньорът открива жилките на скъпия метал дълбоко под повърхността на земята, така и човекът, който прилежно изследва Божието слово, за да търси скрити съкровища, ще намери в Него истини от най-висока стойност, убягващи от погледа на небрежния търсач. Боговдъхновените думи, премислени дълбоко в сърцето, ще бъдат като потоци, бликащи от извора на живота.” *Пътят към Христа*, с. 89-91.

5. МЪДРО ИЗСЛЕДВАНЕ

чет., 2 апр.

а. Как нашето отношение и избор влияят на способността ни да прозираме значението на пророчествата? Даниил 12:10; 2 Тимотей 3:1-8.

Данаил 12:10: Мнозина ще се чистят и избелят и ще бъдат опитани; а нечестивите ще вършат нечестие, и никой от нечестивите не ще разбере; но разумните ще разберат.

2 Тимотей 3:1-8: *А това да знаеш, че в последните дни ще настъпят усилни времена. 2 Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, 3 без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържни, свирепи, неприятел на доброто, 4 предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а не боголюбиви, 5 имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; тоже от такива страни. 6 Защото от тях са ония, които се вмъкват в домовете и подмамват обременени с грехове женища, водени от различни страсти, 7 които всякога се учат, а никога не могат да дойдат в познание на истината. 8 И както Яний и Ямерий се възпротивиха на Моисея, така и те се противят на истината, човеци с покварен ум, извратени във вярата.*

„Духът, с който започвате да изследвате Писанията, ще определи и характера на помощника, който ще стои до вас. Ангели от света на светлината ще бъдат с тези, които със смирено сърце търсят Божественото ръководство. Но ако Библията се отваря без почит, самонадеяно, ако сърцето е изпълнено с предразсъдъци, Сатана ще стои край вас, за да представя ясните изявления на Божието слово изопачено.“ *Свидетелства към проповедници, с. 108.*

„Сатана е подвел мнозина да вярват, че пророческите части от книгите на Даниил и Йоан не могат да бъдат разбрани. Но има съвсем ясно обещание, че особени благословения ще съпровождат изучаването на тези пророчества.“ *Пророци и царе, с. 547.*

б. Обяснете защо е важно да прилагаме истината в личния си живот. Откровение 22:7; Матей 7:24–27; Йоан 7:17.

Откр. 22:7: *Ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написано-то в тая книга пророчество.*

Матей 7:24-27: *И тъй, всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара; 25 и заваля дъждът, придойдоха реките, духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; но тя не падна, защото бе основана на канара. 26 И всеки, който чуе тези Мои думи и не ги изпълнява, ще се оприличи на неразумен човек, който построи къщата си на пясък; 27 и заваля дъждът, придойдоха реките и духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; и тя падна, и падането ѝ бе голямо.*

Йоан 7:17: *Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря.*

„Кротките биват водени от Господа, защото приемат поучение и желаят да бъдат научени. Те имат искрено желание да познаят и да вършат Божията воля. Обещанието на Спасителя е: „Ако иска някой да върши

Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога или Аз от себе си говоря“ (Йоан 7:17). И Той заявява чрез апостол Яков: „Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде“ (Яков 1:5). Но обещанието е само за онези, които желаят да следват Бога напълно.“ *Патриарси и пророци, с. 384.*

„Ако искате да узнаете тайната на благочестието, трябва да следвате ясното слово на истината - независимо дали чувствате нещо, или не, дали изпитвате емоция или не. Послушанието трябва да бъде от принцип и правото трябва да се следва при всички обстоятелства.“ *Основи на християнското възпитание, с. 125.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 3 апр.

1. По отношение на знанието - как се отличава Бог от всички останали същества?
2. Какво ни разкрива Бог в писанията на пророците и защо?
3. За каква помощ би трябвало да се молим, когато отваряме Божието Слово?
4. Какви усилия би следвало да склоня да вложа в изучаването на Библията?
5. Готов ли съм да прилагам това, което откривам в Божието Слово?

Божият пратеник до царете

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А на тия четири юноши Бог даде знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил можеше да проумява всички видения и сънувания“ (Даниил 1:17).

Препоръчително четиво: *Пророци и царе*, раздел V „В езическа страна“, гл. 39 „В царския палат на Вавилон“ (с. 479-490 англ. изд.)

„Животът на Даниил и другарите му е илюстрация на онова, което Господ ще направи за хората, които Му се отдават и с цяло сърце се стараят да осъществяват Неговите цели.“ *Пророци и царе*, с. 490.

1. ПЛЕННИЦИ ВЪВ ВАВИЛОН

нед., 5 апр.

а. Как се озова Даниил във Вавилон? Даниил 1:1-7.

Данаил 1:1-7: В третата година от царуването на Юдовия цар Иоаким дойде вавилонският цар Навуходоносор в Ерусалим и го обсади. 2 И Господ предаде в ръката му Юдовия цар Иоакима и част от съдовете на Божия дом; и той ги занесе в земята Сенаар, в капището на своя бог, и съдовете внесе в съкровищницата на своя бог. 3 И царят заповяда на началника на скопците си Асфеназ да доведе някои от израилтяните, сиреч, от царския род и от благородните, 4 юноши без никакъв недостатък, красиви на глед, които проумяваха всякаква мъдрост, вещи във всякакво знание, такива, които владееха науките и бяха достойни да стоят в царския палат, та да ги учи учението и езика на халдейците. 5 И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от виното, което той пиеше, с които да ги хранят три години, за да стоят пред царя след изтичането на това време. 6 А между тях бяха, от юдейците, Даниил, Анания, Мисаил и Азария, 7 които началникът на скопците преименува, като нарече Даниила Валтасасар, и Анания Седрах, Мисаила Мисах и Азария, Авденаго.

б. Какъв е резултатът от решението на Даниил по отношение на храненето от царската трапеза? Даниил 1:8-16.

Данаил 1:8-16: Но Даниил реши в сърцето си да не се оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; затова помоли началника на скопците да се не оскверни. 9 А Бог направи щото

Даниил да придобие благоволение и милост пред началника на скопците. 10 И началникът на скопците рече на Даниила: Аз се боя от господаря си царя, който определи ястието ви и питието ви, да не би да види, че лицата ви са по-малко поправени от лицата на юношите вашите връстници, и така да турите главата ми в опасност пред царя. 11 Тогава Даниил рече на надзирателя, когото началникът на скопците беше поставил над Даниила, Анания, Мисаила и Азария: 12 Опитай, моля, слугите си десет дни, през което време да ни се даде зеленчук да ядем и вода да пием; 13 после нека се прегледат пред тебе нашите лица и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; и според каквото видиш постъпи със слугите си. 14 И той ги послуша в това нещо, и ги опита десет дни. 15 И на края на десетте дни техните лица изглеждаха по-красиви и по-пълни отколкото лицата на всичките юноши, които ядяха от изрядните ястия на царя. 16 И тъй, надзирателят отнемаше от тях изрядното ястие и виното, което трябваше да пият, и им даваше зеленчук.

„Но ястията от царската трапеза бяха посвещавани на идолите и се смяташе, че човекът, който яде от тях, отдава почит на вавилонските богове. Верността към Йехова не позволи на Даниил и другарите му да се присъединят към почитането на вавилонските идоли...

От друга страна, не дръзваха да рискуват да се поддадат на омаломощаващия ефект от разкоша и разпуснатостта, влияещи на физическото, умственото и духовното развитие.” *Пророци и царе, с. 481, 482.*

„Когато Даниил и неговите събратя бяха подложени на изпитание, те застанаха изцяло на страната на правдата и истината. Не капризничеха, но постъпваха разумно. Решиха, че след като месото не е съставляло диетата им в миналото, то и в бъдеще не трябва да бъде част от нея. И тъй като употребата на вино е била забранена за всички, които са щели да служат на Бога, те взеха решение и него да не вкусват.“ *В небесни места, с. 261.*

в. Опишете експеримента, който проведе началникът на скопците с Даниил и приятелите му и след това изпита пред царя. Даниил 1:17–21.

Данаил 1:17-21: А на тия четири юноша Бог даде знание и разум във всяко учение и мъдрост; и Даниил можеше да проумява всички видения и сънувания. 18 И на края на дните, когато царят бе заповядал да ги въведат, началникът на скопците ги въведе пред Навуходоносора. 19 И като разговаря с тях царят, между всички тях не се намери подобен на Даниила, Анания, Мисаила и Азария; затова те стояха пред царя. 20 И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, намери ги десет пъти по-добри от всичките врачове и вражари, които бяха в цялото му царство. 21 И Даниил остана до първата година на цар Кира.

а. Как под смъртна заплаха бяха изпитани евреите по отношение на верността им към втората заповед от Декалога? Даниил 3:1-15.

Данаил 3:1-15: Цар Навуходоносор направи златен образ, шестдесет лакти висок и шест лакти широк, и го постави на полето Дура, във вавилонската област. 2 Тогава цар Навуходоносор прати да съберат сатрапите, наместниците, областните управители, съдиите, съкровищниците, съветниците, законоведците и всичките началници на областите да дойдат на посвещението на образа, който цар Навуходоносор бе поставил. 3 Тогава сатрапите, наместниците, областните управители, съдиите, съкровищниците, съветниците, законоведците и всичките началници на областите се събраха на посвещението на образа, който цар Навуходоносор бе поставил; и застанаха пред образа, който Навуходоносор бе поставил. 4 Тогава глашатай викаше със силен глас: Вам се заповядва, племена, народи и езици, 5 щото когато чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на всякакъв вид музика, да паднете та да се поклоните на златния образ, който цар Навуходоносор е поставил; 6 а който не падне да се поклони, в същия час ще бъде хвърлен сред пламенната огнена пещ. 7 Затова, когато всичките племена чува звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира и на всякакъв вид музика, всичките племена, народи и езици падаха и се кланяха на златния образ, който цар Навуходоносор бе поставил. 8 Тогава някои халдейци се приближиха при царя та наклеветиха юдеите, 9 като проговориха казвайки на цар Навуходоносор: Царю, да си жив до века! 10 Ти царю, си издал указ, щото всеки човек, който чуе звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на всякакъв вид музика да падне и да се поклони на златния образ, 11 а който не падне и не се поклони да бъде хвърлен сред пламенната огнена пещ. 12 Има някои юдеи, които ти си поставил над работите на Вавилонската област, Седрах, Мисах и Авденаго, които човеци, царю, не те зачетеха; на боговете ти не служат и на златния образ, който си поставил, не се кланят. 13 Тогава Навуходоносор с гняв и ярост заповядва да докарат Седраха, Мисаха и Авденаго. И докараха тия човеци пред царя. 14 Навуходоносор проговаряйки рече им: Седрахе, Мисахе и Авденаго, нарочно ли не служите на моя бог, и не се кланяте на златния образ, който поставих? 15 Сега, като чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата и на всякакъв вид музика, ако сте готови да паднете и се поклоните на образа, който съм направил, добре; но ако не се поклоните, в същия час ще бъдете хвърлени сред пламенната огнена пещ; и кой е оня бог, който ще ви отърве от ръцете ми?

„Не всички бяха преклонили коляно пред идола - символ на човешка власт. Сред покланящото се множество имаше трима мъже, които твърдо бяха решили да не опозорят небесния Бог. Техният Бог бе Цар на царете и Господ на господарите. Нямаше да преклонят коляно пред никого друго.“
Пророци и царе, с. 506.

б. Как тримата евреи бяха успели да запазят вярата и послушанието си? Даниил 3:16–18; Исаия 43:1, 2.

Данаил 3:16-18: Седрах, Мисах и Авденаго рекоха в отговор на царя: Навуходоносоре, нам не ни трябва да ти отговаряме за това нещо. 17 Ако е така нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни отърве от пламенната огнена пещ и от твоите ръце, царю, ще ни избави; 18 но ако не, пак да знаеш, царю, че на боговете ти няма да служим, и на златния образ, който си поставил няма да се кланяме.

Исаия 43:1, 2: А сега, така казва Господ Творецът ти, Якове, и Създателят ти, Израилю: Не бой се, защото Аз те изкупих, призовах те по име; Мой си ти. 2 Когато минаваш през водите, с тебе ще бъда, и през реките, те не ще те потопят; когато ходиш през огъня, ти няма да се изгоршиш, и пламъкът не ще те опали.

„Напразни бяха заплахите на Навуходоносор. Той не можеше да накара тези мъже да изменят на Владетеля на вселената. От историята на предците си бяха научили, че непослушанието към Бога води до позор, бедствия и смърт, а страхът от Господа е начало на мъдрост, основа на всеки истински просперитет. Изправени спокойно пред пещта, те отговориха:

„Навуходоносоре, нам не ни трябва да ти отговаряме за това нещо. Ако е така, нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни отърве от пламенната огнена пещ и от твоите ръце, царю, ще ни избави.“ Вярата им се утвърди още повече, когато заявиха, че Бог би се прославил, като ги избави. С победоносна убеденост, породена от доверието им в Бога, те добавиха: „Но ако не, пак да знаеш, царю, че на боговете ти няма да служим и на златния образ, който си поставил, няма да се кланяме.“ *Пак там, с. 507, 508.*

в. Как се прослави Бог с тяхното избавление? Даниил 3:19, 20, 24-28.

Данаил 3:19, 20, 24-28: Тогава Навуходоносор се изпълни с ярост, и изгледът на лицето му се измени против Седраха, Мисаха и Авденаго, та проговаряйки заповяда да нагорещат пещта седем пъти повече отколкото обикновено се нагорещаваше. 20 И на някои силни мъже от войската си заповяда да вържат Седраха, Мисаха и Авденаго и да ги хвърлят в пламенната огнена пещ. 24 Тогава цар Навуходоносор ужасен, стана бърже, и като продума рече на съветниците си: Не хвърлихме ли всред

огъня трима мъже вързани? Те отговаряйки рекоха на царя: Вярно е, царю. 25 В отговор той рече: Ето, виждам четирима мъже развързани, които ходят всред огъня, без да имат някаква повреда; и по изгледа си четвъртият прилича на син на боговете. 26 Тогава Навуходоносор се приближи до вратата на пламенната огнена пещ, и проговаряйки рече: Седрахе, Мисахе и Авденаго, слуги на всевишния Бог, излезте и дойдете тук. Тогава Седрах, Мисах и Авденаго излязоха изсред огъня. 27 И като се събраха сатрапите, наместниците, областните управители и царските съветници, видяха, че огънят не бе имал сила върху телата на тия мъже, косъм от главата им не бе изгорял, и шалварите им не бяха се изменили, нито даже миризма от огън не бе преминала на тях. 28 Навуходоносор продумайки рече: Благословен да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, който изпрати ангела Си и избави слугите си, които, като уповаха на Него, не послушаха думата на царя, но предадоха телата си за да не служат, нито да се поклонят на друг бог, освен на своя си Бог.

„Царят наблюдаваше от трона си и очакваше да види как хората, дръзнали да му се противопоставят, ще бъдат унищожени. Но чувството му на победа внезапно изчезна... В лицето на четвъртата личност сред пламъците царят разпозна Божия Син...

И сега, забравил за величието и достойнството си, Навуходоносор слезе от трона...

Тогава Седрах, Мисах и Авденаго излязоха пред голямото множество и то видя, че са непокътнати... Забравен бе и големият златен образ, поставен там с такава грандиозна церемония. В присъствието на живия Бог хората се уплашиха и разтрепериха.“ *Пак там*, с. 509, 510.

3. ГОРДОСТ И СМИРЕНИЕ

вт., 7 апр.

а. Как говори Бог на цар Навуходоносор? Даниил 4:4-7.

Данаил 4:4-7: Аз Навуходоносор, като бях спокоен у дома си и благополучен в палата си, 5 видях сън, който ме уплаши; и размишленията ми на леглото ми и виденията на главата ми ме смутиха. 6 Затова издадох указ да се въведат пред мене всичките вавилонски мъдреци за да ми явят значението на съня. 7 Тогава влязоха врачовете, вражарите, халдейците и астролозите, и аз разказах съня си пред тях; но не можах да ми явят значението му.

„Не е чудно, че славният монарх, така амбициозен и горд, бе изкушен да се отклони от пътя на смирението — единственото качество, водещо до

истинско величие... В милостта Си Бог даде на царя друг сън, за да го предупреди за опасността и за уловката, която застрашаваше да го унищожи.“ *Пророци и царе, с. 515.*

б. Когато бе повикан най-накрая Даниил, за да изтълкува съня, какво посъветва той царя? Даниил 4:20–27.

Данаил 4:20-27: *Дървото, което си видял, че станало голямо и яко, чиято височина стигала до небето, и което се виждало от целия свят, 21 чиито листа били хубави и плодът му изобилен, дори достатъчна храна за всички, под което живеели полските животни, и по клоновете на което се подсланяли небесните птици, 22 това дърво си ти, царю, който си станал голям и як; защото величието ти нарасна и стигна до небето, и владичеството ти до края на света. 23 А гдето царят е видял един свет страж да слиза от небето и да казва: Отсечете дървото и го съборете, но оставете в земята, в полската трева, пъна с корените му, и то с железен и меден обръч наоколо, и нека се мокри от небесната роса, и нека бъде участта му с полските животни, до като така минат над него седем времена, - 24 ето значението му, царю: Решението на Всевишния, което постигна господаря ми царя, е 25 да бъдеш изгонен измежду хората, жилището ти да бъде с полските животни, да ядеш трева като говедата, и да те мокри небесната роса, и да минат над тебе седем времена, догдето познаеш, че Всевишният владее в царството на хората и го дава комуто ще. 26 А гдето се заповядало да оставят пъна с корените на дървото, значи, че царството ще ти бъде обезпечено щом признаеш, че небесата владеят. 27 Затова, царю, нека ти бъде угоден моя съвет да напуснеш греховете си чрез вършене правда и беззаконията си чрез правене благодеяния на бедните, негли се продължи благоденствието ти {Или: Се прости престъплението ти.}.*

„Даниил добре разбра съня, и значението и важността му го стреснаха... Пророкът осъзна, че Бог му е възложил сериозното поръчение да разкрие на Навуходоносор наказанието, което щеше да го сполети поради неговата гордост и арогантност.“ *Пак там, с. 517.*

„След като изтълкува съня съвсем точно, Даниил призова гордия монарх да се покае и да се обърне към Бога, та чрез вършене на добро да избегне бедствието.“ *Пак там, с. 518.*

в. Как служението на Даниил и преминаването през една трудна и смиряваща опитност доведоха царя до това да прослави Бога? Даниил 4:34–37.

Данаил 4:34-37: *А в края на тия дни аз Навуходоносор подигнах очите си към небесата; и разумът ми се възвърна като благослових Всевиш-*

ния и похвалих и прославих Онзи, Който живее до века, понеже владичество Му е вечно владичество, и царството Му из род в род; 35 пред Него всичките земни жители се считат като нищо; по волята Си Той действува между небесната войска и между земните жители; и никой не може да спре ръката Му, или да Му каже: Що правиш Ти? 36 И в същото време, когато разумът ми се възвърна, възвърнаха ми се, за славата на царството ми, и величието и светлостта ми; защото съветниците ми и големците ми ме търсеха, закрепих се на царството си, и ми се притури превъзходно величие. 37 Сега аз Навуходоносор хваля, превъзнасям и славя небесния Цар; защото всичко що върши е с вяност, и пътищата Му са справедливи; а Той може да смири ония, които ходят горделиво.

„Цели седем години Навуходоносор беше за удивление на всичките си поданици; седем години бе смиряван пред света. След това разумът му бе възстановен и повдигайки смирен поглед към небесния Бог, призна Божията намеса в наказанието. Той призна публично вината си и голямата Божия милост в неговото възстановяване...

Гордият някога монарх бе станал смирено Божие чадло; деспотичният и горделив владетел — мъдър и състрадателен цар. Този, който бе предизвикал и похулил небесния Бог, сега призна властта на Всевишния и искрено се постара да работи за щастието на поданиците си и ги насърчаваше да се боят от Йехова...

Божие намерение бе изпълнено — най-голямото световно царство да Го прослави. Публичната прокламация, в която Навуходоносор признаваше Божията милост, доброта и власт, бе последното дело в живота му, отбелязано в свещената история.” *Пак там*, с. 520, 521.

4. НАДПИСЪТ ВЪРХУ СТЕНАТА

ср., 8 апр.

а. Кое драматично събитие внезапно възпря Валтасар - потомък на Навуходоносор, в богохулното му предизвикателство към небесния Бог? Даниил 5:1-6.

Данаил 5:1-6: Цар Валтасар направи голям пир на хиляда от големците си, и пиеше вино пред хилядата. 2 Когато пиеше виното, Валтасар заповяда да донесат златните и сребърните съдове, които дядо му Навуходоносор беше задигнал от храма, който бе в Ерусалим, за да пият с тях царят и големците му, жените му и наложниците му. 3 Тогава донесоха златните съдове, които бяха задигнати от храма на Божия дом, който бе в Ерусалим; и с тях пиеха царят и големците му, жените му и наложниците му. 4 Пиеха вино и хвалеха златните, сребърните,

медните, железните, дървените и каменните богове. 5 В същия час се появиха пръсти на човешка ръка, които пишеха, срещу светилника, по мазилката на стената на царския палат; и царят видя тая част от ръката, която пишеше. 6 Тогава изгледът на лицето на царя се измени, и мислите му го смуцаваха, така щото ставите на кръста му се разхлабиха, и колената му се удряха едно о друго.

„Допуснат на царска власт още в своята младост, Валтасар се опияняваше от властта, с която разполагаше и надигаше сърцето си против небесния Бог. Имаше много възможности да узнае Божията воля и да осъзнае отговорността си да се подчинява на Бога. Знаеше, че Йехова бе постановил прогонването на дядо му от човешкото общество; беше запознат с духовната промяна и чудното възстановяване на Навуходоносор. Обаче допусна любовта към удоволствията и славата да заличи от паметта му урока, който никога не би трябвало да забравя.” Пророци и царе, с. 522, 523.

6. Как Даниил отново бе доведен да предаде Божията вест на един езически цар? Даниил 5:8-16.

Данаил 5:8-16: Влязоха, прочее, всичките царски мъдреци; но не можах да прочетат написаното, нито да явят на царя значението му. 9 Тогава цар Валтасар се смути много, изгледът на лицето му се измени, и големците му се смаяха. 10 От думите на царя и на големците му овдовялата царица влезе в къщата на пируването; и царицата проговаряйки рече: Царю, да си жив до века! Да те не смуцават мислите ти, нито да се изменява лицето ти. 11 Има човек в царството ти, в когото е духът на светите богове; и в дните на дядо ти, в него се намериха светлина, разум и мъдрост като мъдростта на боговете; и дядо ти, казвам, царю, - го постави началник на врачовете, на вражарите, на халдейците и на астролозите, 12 защото превъзходен дух и знание, разум за тълкуване сънища, изясняване на гатанки и разрешаване на недоумения се намираха в тоя Даниил, когото царят преименува Валтасасар. Сега нека се повика Даниил, и той ще покаже значението на написаното. 13 Тогава Даниил биде въведен пред царя. Царят проговаряйки рече на Даниила: Ти ли си оня Даниил, който си от пленените юдейци, които дядо ми царят доведе от Юдея? 14 Чух за тебе, че духът на боговете бил в тебе, и че светлина, разум и превъзходна мъдрост се намирали в тебе. 15 И сега бяха въведени пред мене мъдреците и вражарите, за да прочетат това писание и ми явят значението му; но не можах да покажат значението на това нещо. 16 Но аз чух за тебе, че си могъл да тълкуваш, и да разрешаваш недоумения; прочее, ако можеш да прочетеш написаното и да ми явиш значението му, ще бъдеш облечен в багреница, златна огърлица ще се окачи около шията ти, и ти ще бъдеш един от тримата, които ще владеят царството.

„Пророкът първо напомни на Валтасар за познати неща, които обаче не го бяха научили на урока на смирение, способен да го спаси. Говори за греха и падането на Навуходоносор и за Господното отношение към него — подарените му власт и слава, но и присъдата за гордостта му; говори също за последвалото от страна на Навуходоносор признаване на силата и милостта на израилевия Бог. След това със смели и категорични думи порица Валтасар за голямата му порочност.“ *Пак там*, с. 529.

в. Как тълкуванието на Даниил [на надписа на стената] се изпълни през онази нощ? Даниил 5:17, 25-31.

Данаил 5:17, 25-31: *Тогава в отговор Даниил рече пред царя: Подаръците ти нека останат за тебе, и дай на другото награди те си; все пак аз ще прочета на царя написаното, и ще му явя значението му. 25 И ето, писанието, което се написа: М'не, М'не, Т'кел, упарсин. {Преброен, премерен, разделен.} 26 Ето и значението на това нещо: М'не, Бог е преброил дните на твоето царство, и го е свършил; 27 Т'кел, Претеглен си на везните, и си бил намерен недостатъчен; 28 П'рес, Раздели се царството ти, и се даде на мидяните и персите. 29 Тогава Валтасар заповяда, та облякоха Даниила в багреницата, окачиха златната огърлица около шията му, и прогласиха за него да бъде един от тримата, които да владеят царството. 30 В същата нощ царят на халдейците Валтасар биде убит. 31 И мидянинът Дарий, който бе около на шестдесет и две години, взе царството.*

„Докато царят все още бе в залата за празненства, заобиколен от тези, чиято участ бе подпечатана, вестител го уведоми, че градът е превзет от врага, срещу когото се чувстваше толкова сигурен... Още докато той и благородниците му пиеха от светите съдове на Йехова и възхваляваха боговете си от сребро и злато, мидяните и персите, вече отклонили река Ефрат от коритото ѝ, навлязоха до самия център на неохранявания град. Армията на Кир сега стоеше пред стените на двореца, градът бе изпълнен с неприятелски войски „като със скакалци“ (Ерем. 51:14) и триумфалните им викове се извисяваха над отчаяните стонове на ужасените гуляйджии.“ *Пак там*, стр. 531.

5. В ЯМАТА С ЛЪВОВЕТЕ

чет., 9 апр.

а. Защо верността на Даниил към Бога доведе до това да бъде преследван? Даниил 6:1-5.

Данаил 6:1-5: *Видя се добре на Дария да постави над царството сто и двадесет сатрапи, които да бъдат из цялото царство, 2 и над тях три-*

ма князе, един от които бе Даниил, за да дават тия сатрапи сметка на тях, и тъй царят да не губи. 3 В това време тоя Даниил се отличаваше от другите князе и сатрапите, защото имаше в него превъзходен дух; и царят намисли да го постави над цялото царство. 4 Тогава князете и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниила относно делата на царството; но не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той бе верен, и в него не се намери никаква погрешка или вина. 5 И тъй, тия човеци рекоха: Няма да намерим никаква причина против тоя Даниил, освен ако намерим нещо относно закона на неговия Бог.

„Оказаната на Даниил чест възбуди завистта на ръководните хора в царството и те започнаха да търсят повод да се оплачат от него...

Безупречното поведение на Даниил възбуди още повече ревността на враговете му...

Тогава князете и сатрапите се събраха на съвет и изработиха план, с който се надяваха да унищожат пророка.” *Пророци и царе, с. 539, 540.*

б. Какво се случи вследствие на отказа на Даниил да прояви колебание и нерешителност в отношението си към Бога? Даниил 6:11–17.

Данаил 6:11-17: Тогава ония човеци се събраха и намериха, че Даниил отправяше просба и се молеше пред своя Бог. 12 Затова приближиха се и говориха пред царя за царската забрана, като рекоха: Не подписа ли ти забрана, че всеки човек, който до тридесет дни би отправил просба до кой да било бог или човек освен до тебе, царю, ще се хвърли в рова на лъвовете? Царят в отговор рече: Това е вярно, според закона на мидяните и персите, който не се изменява. 13 Тогава отговаряйки, те рекоха пред царя: Оня Даниил, който е от пленените юдейци, не зачита ни тебе, царю, нито подписаната от тебе забрана, но принася молбата си три пъти на ден. 14 Тогава царят, като чу тия думи, наскърби се много, и тури присърце да отърве Даниила; и трудеше се до захождането на слънцето да го избави. 15 Тогава ония човеци се събраха при царя и му рекоха: Знай, царю, че е закон на мидяните и на персите какво никаква забрана или повеление, което царят постави, да не се изменява. 16 Тогава царят заповяда, та докараха Даниила и го хвърлиха в рова на лъвовете. А царят проговаряйки рече на Даниила: Твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, Той ще те отърве. 17 После, като донесоха камък и го поставиха на устието на рова, царят го запечати със своя си печат и с печата на големците си, за да се не измени никакво намерение относно Даниила.

„Макар да знаеше много добре какви ще бъдат последиците от верността му към Бога, духът му не се смути. Той нямаше да допусне пред заго-

ворниците за неговата гибел дори привидно да изглежда, че връзката му с Бога е прекъсната. Даниил се подчиняваше във всички случаи, при които царят имаше право да дава заповеди, но нито монархът, нито декретът му можеха да го накарат да се отклони от верността си към Царя на царете.”
Пак там, с. 542.

в. Как Бог отново бе прославен чрез Своя служител? Даниил 6:19–23, 27.

Данаил 6:19-23, 27: *И на утринта царят стана много рано и побърза да отиде при рова на лъвовете. 20 И като се приближи при рова, извика с плачевен глас към Даниила. Царят проговаряйки рече на Даниила: Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъвовете? 21 Тогава Даниил рече на царя: Царю, да си жив до века! 22 Моят Бог прати ангела Си да затупи устата на лъвовете, та не ме повредиха, защото се намерих невинен пред Него; още и пред тебе, царю, не съм сторил никакво прегрешение. 23 Тогава царят се зарадва много и заповяда да извадят Даниила из рова. И когато Даниил бе изваден из рова, никаква повреда не се намери на него, защото бе уповал на своя Бог.*

„Бог не попречи на Данииловите неприятели да го хвърлят в рова на лъвовете. Той допусна зли ангели и непочтени хора да стигнат толкова далеч в намеренията си, за да направи избавлението на служителя Си още по-забележително, а разгромът на враговете на истината и правдата още по-голям. „Наистина човешката ярост ще се обърне в хвала на Тебе“, бе свидетелството на псалмиста (Псалм 76:10). Чрез смелостта на този единичък човек, предпочел да следва правдата, а не политическите ветрове, Сатана щеше да бъде победен, а Божието име — възвеличено и прослаveno.” *Пак там, с. 543, 544.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 10 апр.

- 1. Как можем да подражаваме мъдрите избори на четиримата евреи днес?**
- 2. Как преминаването през изпитания може да ни направи по-силни и да отвори вратата за свидетелство за Бога пред света?**
- 3. Какви уроци усвои цар Навуходоносор, които доведоха до неговото обръщане във вярата?**
- 4. Какво могат да научат съвременните ръководители от последната нощ на Валтасар във Вавилон?**
- 5. Как историята на Даниил може да насърчи Божиите люде, когато са изправени пред преследване?**

Предсказване на бъдещи империи

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Той изменява времената и годините; сваля царе и поставя царе; Той е, който дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните“ (Даниил 2:21).

Препоръчително четиво: *Пророци и царе*, раздел V „В езическа страна“, гл. 40 „Сънят на Навуходоносор“ (с. 491-502 англ. изд.)

„...Силата на народите, както и на отделната личност, не се крие в средства и възможности, които сякаш ги правят непобедими; не е и в тяхното прехвалено величие. Тя се измерва според верността, с която изпълняват Божието намерение.“ *Пророци и царе*, с. 502.

1. ЕДИН ВПЕЧАТЛЯВАЩ СЪН

нед., 12 апр.

а. Какво заповяда цар Навуходоносор, след като се събуди от един смуцаващ сън? Даниил 2:1, 2.

Данаил 2:1, 2: И във втората година от царуването на Навуходоносор, Навуходоносор видя сънища, от които духът му се смути и сънят побягна от него. 2 Тогава царят заповяда да повикат врачовете и вражарите, омаятелите и халдейците, за да явят на царя сънищата му. И тъй, те влязоха и застанаха пред царя.

б. Как отреагираха царските съветници на необичайната му молба? Даниил 2:3-7.

Данаил 2:3-7: И царят им рече: Видях сън; и духът ми се смуцава за да разбера съня. 4 Тогава халдейците говориха на царя на сирийски, казвайки: Царю, да си жив до веци! кажи съня на слугите си, и ние ще явим значението му. 5 В отговор царят рече на халдейците: Указът излезе от мене; ако не ми явите съня и значението му, ще бъдете разсечени, и къщите ви ще се обърнат на бунница; 6 но ако явите съня и значението му, ще получите от мене подаръци, награди и голяма чест. Явете ми, прочее, съня и значението му. 7 Те отговаряйки втори път рекоха: Нека каже царят съня на слугите си, и ние ще явим значението му.

„Царят знаеше, че ако те наистина можеха да дадат тълкуванието, щяха да могат да му разкажат и съня. Господ в Своето Провидение бе дал на На-

вуходоносор този сън и бе направил така, че царят да забрави детайлите му, но страховитото впечатление от него да остане в ума му. Така Бог щеше да разобличи претенциите на вавилонските мъдреци.“ *Осветен живот*, с. 34.

в. Въпреки претенциите им за връзка с духовния свят и задгробния живот, какво признаха тези вавилонски мъдреци? Даниил 2:8-11.

Данаил 2:8-11: *В отговор царят рече: Зная добре, че вие искате да печелите време, понеже виждате, че указът излезе от мене. 9 Обаче, ако не ми явите съня, има само това решение за вас; защото сте се наговорили да говорите лъжливи и празни думи пред мене додето се измени решението {Еврейски: времето.} ми. Кажете ми, прочее, съня, и аз ще узная, че можете да ми явите и значението му. 10 Халдейците отговаряйки пред царя рекоха: Няма човек на света, който да може да яви тая царска работа; защото няма цар, господар, или управител, който да е изискал такова нещо от врач, или вражар, или халдеец. 11 Това нещо, което царят изисква е мъчно; и няма друг, който би могъл да го яви пред царя, освен боговете, чието жилище не е между хората {Еврейски: не е с плът.}.*

„Уплашени за последиците от неуспеха си, магьосниците се опитаха да покажат на царя, че молбата му е неразумна, че той иска нещо, което никога не е било изисквано от никой човек.“ *Пророци и царе*, с. 492.

2. НАМЕСАТА НА ДАНИИЛ

пон., 13 апр.

а. Как реагира царят на неуспеха на мъдреците да разкрият и изтълкуват съня му и как се намеси Даниил? Даниил 2:12–16.

Данаил 2:12-16: *Затова царят се разгневи много и се разяри, и заповяда да погубят всичките вавилонски мъдреци. 13 И тъй като излезе указът да се умъртвят мъдреците, потърсиха Даниила и другарите му за да ги убият. 14 Тогава Даниил отговори с благоразумие и мъдрост на началника на царските телохранители, Ариох, който беше излязъл да убие вавилонските мъдреци. 15 Отговаряйки той рече на царския началник Ариох: Защо е тоя царски указ тъй прибързан? Тогава Ариох яви работата на Даниила. 16 И Даниил влезе и помоли царя да му даде време за да яви на царя значението на съня.*

„Даниил и приятелите му също бяха сред хората, търсени от служителите, за да се изпълни царската наредба. Когато им казаха, че според заповедта трябва и те да умрат, Даниил се обърна към началника на царските телохранители Ариох „с благоразумие и мъдрост“: „Защо

е тоя царски указ тъй прибързан?“ Ариох му разказа за смущението на царя от удивителния сън и за неуспеха му да си осигури помощта на хората, на които напълно се е доверявал до момента. Като чу това, Даниил с риск за живота си се осмели да влезе при царя и да го помоли да му даде известно време, през което да се помоли на своя Бог за откриване и тълкуване на съня.

Монархът се съгласи с тази молба. „Тогава Даниил отиде в къщата си и яви това нещо на другарите си Анания, Мисаила и Азария.“ Заедно потърсиха мъдрост от източника на всяка светлина и познание. Имаха силна вяра и бяха убедени, че Бог ги е поставил на това място, за да вършат Неговото дело и да изпълняват дадените от Него поръчения.“ *Пророци и царе, с. 493.*

б. Какво можем да научим от това как Даниил и приятелите му се помолиха в този случай? Даниил 2:17–23.

Данаил 2:17-23: Тогава Даниил отиде в къщата си и яви това нещо на другарите си Анания, Мисаила и Азария, 18 за да просят милост от небесния Бог досежно тая тайна, тъй щото да не погинат Даниил и другарите му с другите вавилонски мъдреци. 19 Тогава се откри тайната на Даниила в нощно видение. Тогава Даниил, като благослови небесния Бог, проговори. 20 Даниил рече: Да бъде благословено името Божие от века и до века; защото мъдростта и силата са Негови. 21 Той изменява времената и годините; сваля царе и поставя царе; Той е, който дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните. 22 Той открива дълбоките и скрити неща; Той познава онова, което е в тъмнината; и светлината обитава с Него. 23 На Тебе, Боже на бащите ми, благодаря, и Тебе славословя, Който си ми дал мъдрост и сила като си ми открил онова, което попросих от Тебе, защото си ни открил царската работа.

„Във време на обърканост и опасност винаги се бяха обръщали към Бога за ръководство и закрила и Той винаги им бе помагал. Сега с покаяни сърца отново се оставиха на разположение на Съдията на света, молейки Го да ги избави в това време на особена нужда. И те не се молиха напразно. Бог, Когото почетоха, сега почете тях. Господният Дух почиваше на тях и сънят на царя и значението му бяха разкрити на Даниил в „нощно видение.“ *Пак там, с. 493, 494.*

„[Четиримата евреи] не бяха потърсили Божията милост напразно. Тогава Даниил събра другарите си и благодари на Бога, че молитвите им бяха чути и им беше отговорено, и те принесоха на Бога хвала и благодарност, които бяха напълно приемливи за Владетеля на вселената [Даниил 2:20–22 цитирано]. Даниил и неговите събратя проведоха среща на хваление към Бога и цялата небесна вселена се обедини

с тях в благодарност.“ *Младежки инструктор, 22 ноември 1894 г.*

3. ЕДНА ОСОБЕНА СТАТУЯ

вт., 14 апр.

а. Как се обърна Даниил към Навуходоносор по повод разкриването на царския сън? Даниил 2:24–30.

Данаил 2:24-30: И тъй, Даниил влезе при Ариоха, когото царят бе назначил да погуби вавилонските мъдреци, и като влезе рече му така: Недей погубва вавилонските мъдреци. Въведи ме пред царя, и аз ще явя на царя значението на съня. 25 Тогава Ариох побърза да въведе Даниила пред царя и му каза така: Намерих човек от юдейските пленници, който ще яви на царя значението. 26 Царят проговаряйки рече на Даниила, чието име бе Валтасасар: Можеш ли да ми откриеш съня, който видях и значението му? 27 В отговор Даниил рече на царя: Тайната, която царят изисква, не могат да явят на царя ни мъдреци, ни вражари, ни врачове, ни астролози. 28 Но има Бог на небеса, Който открива тайни; и Той явява на цар Навуходоносора онова що има да стане в последните дни. Ето сънят ти и това, което си видял в главата си, на леглото си; 29 Царю, размишленията ти дойдоха в ума ти на леглото ти за онова, което има да стане по-после; и Оня, Който открива тайни, ти е явил онова що има да стане. 30 Но колкото за мене тая тайна не ми се откри чрез някоя мъдрост, която имам аз повече от всичките живи, но за да се открие на царя значението на съня, и за да разбереш размишленията на сърцето си.

„Ето го еврейският пленник, спокоен и сдържан в присъствието на владетеля на най-мощната империя. Още с първите си думи отказа да приеме каквато и да е почит и възвеличи Бога като източника на всяка мъдрост. На развълнувания въпрос на царя: „Можеш ли да ми откриеш съня, който видях, и значението му?“, той отговори: „Тайната, която царят изисква, не могат да явят на царя ни мъдреци, ни вражари, ни врачове, ни астролози, но има Бог на небеса, Който открива тайни; и Той явява на цар Навуходоносора онова, що има да стане в последните дни.“ *Пророци и царе, с. 494-497.*

„Еврейският пленник стоеше пред монарха на най-мощната империя, която слънцето някога е огрявало. Независимо от богатството и славата си, Навуходоносор бе в голямо смущение, но младият изгнаник стоеше спокоен и щастлив в своя Бог. Това беше моментът за Даниил да се издигне - да изтъкне собствената си доброта и превъзходна мъдрост. Но първото нещо, което той направи бе да отрече всяка чест за себе си и да възвеличи Бога като източника на мъдрост.“ *Младежки инструктор, 1 септември 1903 г.*

б. Опишете образа, който царят видя в съня си. Даниил 2:31–33.

Данаил 2:31-33: *Ти, царю, си видял, и ето голям образ. Тоя образ, който е бил велик, и чийто блясък е бил превъзходен, е стоял пред тебе; и изгледът му е бил страшен. 32 Главата на тоя образ е била от чисто злато, гърдите му и мишците му от сребро, коремът му и бедрата му от мед, 33 краката му от желязо, нозете му отчасти от желязо, а отчасти от кал.*

„Слушайки със сериозно внимание възпроизвеждането на всеки детайл, царят разпозна в разказа на Даниил съня, който толкова го беше обезпокоил; сега беше готов да приеме благосклонно и тълкуването му.“ Пак там.

„Царят на царете щеше да предаде на вавилонския монарх една велика истина. Щеше да му открие, че Бог е, Който има власт над земните царства — власт да издига и да сваля царе. Разумът на Навуходоносор трябваше да се пробуди, ако е възможно, за да осъзнае голямата си отговорност пред Небето. Щяха да му бъдат разкрити бъдещи събития, стигащи до края на вековете.“ *Пророци и царе, с. 498.*

в. Какво се случи с образа, докато царят го наблюдаваше? Даниил 2:34, 35.

Данаил 2:34, 35: *Ти си гледал догдето се е отсякъл камък, не с ръце, който е ударил образа в нозете му, които са били от желязо и кал, и ги е строшил. 35 Тогава желязото, калта, медта, среброто и златото са се строшили изведнъж, и са станали като прах по гумното лете; вятърът ги е отнесъл, и за тях не се е намерило никакво място. А камъкът, който ударил образа, е станал голяма планина и е изпълнил целия свят.*

4. РАЗТЪЛКУВАНЕТО НА СЪНЯ

ср., 15 апр.

а. Какво е значението на главата, изработена от злато? Даниил 2:36–38.

Данаил 2:36-38: *Това е сънят; и ще кажем пред царя значението му. 37 Царю, ти си цар на царете, на когото небесният Бог даде царство и сила, могъщество и слава; 38 и където и да живеят човеците, горските зверове и небесните птици, Той ги е дал в твоята ръка, и те е поставил господар над всички тях. Ти си оная златна глава.*

„При цар Навуходоносор Вавилон бе най-богатото и най-могъщото царство на земята. Вдъхновението само бегло е изобразило неговото богатство и великолепието.“ *Младежки инструктор, 29 септември 1903 г.*

б. Кои империи са обозначени с последващите метали? Даниил 2:39, 40.

Данаил 2:39, 40: *И подир тебе ще се издигне друго царство по-долно от твоето, и друго трето царство от мед, което ще обладае целия свят. 40 Ще се издигне и четвърто царство яко като желязо, понеже желязото строшава и сдробява всичко; и то ще строшава и стрива както желязото, което строшава всичко.*

„Пророчеството проследява издигането и напредъка на най-великите световни империи — Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим.“ *Пророци и царе, с. 535.*

„Даниил... обяви на Навуходоносор, че царството му щеше да бъде заменено. Неговото величие и сила в Божия свят щяха да имат своя звезден миг, и после щеше да възникне второ царство, което също щеше да има своя период на изпитание дали щеше да издигне единствения Владетел, единствения истински Бог. Ако царството не извършеше това, славата му щеше да избледнее и трето царство щеше да заеме мястото му. Изпитано дали щеше да действа в послушание или неподчинение, то също щеше да отmine; и четвърто царство, силно като желязо, щеше да покори народите на света. Тези предсказания на Безкрайния, записани на страниците на пророчествата и проследени на страниците на историята, са ни дадени, за да покажат, че Бог е силата, която ръководи делата на този свят. Той изменя времената и сезоните, сваля царе и поставя царе, за да изпълни Своята цел.“ *Младежки инструктор, 29 септември 1903 г.*

„Вавилонското царство премина, защото в просперитета си забрави Бога и приписа славата на просперитета си на човешките постижения.

Мидо - персийското царство бе посетено от небесния гняв, защото в него Божият закон бе потъпкан. Страхът Господен не намери място в сърцата на хората. Преобладаващите влияния в Мидо - Персия бяха порочността, богохулството и корупцията.

Царствата, които последваха, бяха още по-долни по качество и покварени. Те се изродиха защото отхвърлиха верността към Бога. Колкото повече Го забравяха, толкова повече затъваха в неморалност.“ *Пак там, 22 септември 1903 г.*

в. С какво бяха уникални царствата, представени от стъпалата и пръстите на статуята? Даниил 2:41–43.

Данаил 2:41-43: *А понеже си видял нозете и пръстите отчасти от грънчарска кал и отчасти от желязо, това ще бъде едно разделено царство; но в него ще има нещо от силата на желязото, понеже си видял желязото смесено с глинена кал. 42 И както пръстите на нозете са били отчасти от желязо и отчасти от кал, така и царството ще бъде отчасти яко и отчасти крехко. 43 И както си видял желязото смесено с глинена кал, така те ще се размелят с потомците на други родове*

човеци; но няма да се слепят един с друг, както желязото не се смесва с калта.

„Според видения от Навуходоносор образ ние се намираме в пръстите - състояние на разделение и рушащ се материал, който не може да остане съединен.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 361.*

5. БОЖИЕТО ЦАРСТВО ЩЕ ПРЕБЪДЕ ДОВЕКА

чет., 16 апр.

а. Кое царство ще постави край на цялата система на световните сили? Даниил 2:44, 45.

Данаил 2:44, 45: И в дните на ония царе небесният Бог ще издигне царство, което до века няма да се разруши, и владичеството над което няма да премине към други люде; но то ще строши и довърши всички тия царства, а само то ще пребъде до века. 45 Както си видял, че камък се е отсякъл от планината, не с ръце, и че е разтрил желязото, медта, калта, среброто и златото, великият Бог открива на царя онова, което има да стане по-после. Сънят е истинен, и тълкуванието му вярно.

„Сънят с големия образ, разкрил на Навуходоносор събития, стигащи до края на вековете, му бе даден, за да разбере той ролята си в световната история и отношението, което царството му би трябвало да има към Небесното царство. Чрез тълкуването на съня му бе показано ясно, че ще бъде основано Божие вечно царство.“ *Пророци и царе, с. 503.*

б. Кога ще настане Божието царство в слава? Йоан 18:36; Матей 25:31–34; 26:64; Откровение 6:15–17.

Йоан 18:36: Исус отговори: Моето царство не е от този свят; ако беше царството Ми от този свят, служителите Ми щяха да се борят да не бъда предаден на юдеите. А сега царството Ми не е оттук.

Матей 25:31-34: А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките [свети] ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. 32 И ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отлъчи един от други, както овчарят отлъчва овцете от козите; 33 и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. 34 Тогава царят ще рече на тия, които са от дясната Му страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създаването на света.

Матей 26:64: Исус му каза: Ти рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ на небесните облаци.

Откр. 6:15-17: *И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; 16 и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на Агнето; 17 Защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?*

„Нашето царство не е от този свят. Ние очакваме нашия Господ да дойде от небето на земята, да събори всички началства и власти и да основе вечното Си царство... Пророчеството ни показва, че великият ден Господен е съвсем наблизо и няма да закъснее.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 360, 361.*

в. Как реагира царят на това, че Даниил успя да разкрие съня му? Даниил 2:46–49.

Данаил 2:46-49: *Тогавя цар Навуходоносор падна на лице та се поклони на Даниила и заповяда да му принесат принос и кадения. 47 Царят, отговаряйки на Даниила, рече: Наистина вашият Бог е Бог на боговете и Господ на царете и откривател на тайни, тъй като ти можа да откриеш тая тайна. 48 Тогавя царят възвеличи Даниила, даде му много и големи подаръци и го постави управител над цялата вавилонска област и началник на управителите над всичките вавилонски мъдреци. 49 И Даниил измоли от царя, и той постави Седраха, Мисаха и Авденаго над работите на вавилонската област; а Даниил беше в царския дворец.*

„Задето разтълкува съня, Даниил и приятелите му бяха удостоени от царя с почести и високи постове в царството... Тримата другари на Даниил бяха поставени за съветници, съдии и управници в страната. Тези мъже не бяха изпълнени със суета, но видяха и се зарадваха, че по този начин Бог бе признат над всички земни власти и че Неговото царство бе възхвалено и издигнато над всички земни царства.“ *Младежки инструктор, 8 септември 1903 г.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 17 апр.

1. Какво откри цар Навуходоносор за своите доверени мъдреци?
2. Кое е важното във факта, че благодарствената молитва на Даниил към Бога е записана в Словото, но не и молитвата му за помощ?
3. Какво качество притежаваше Даниил, въпреки че беше най-мъдрият човек във Вавилон?
4. Опишете характеристиките на царствата, представени от различните метали в образа от съня на Навуходоносор.
5. Кога ще се изпълни частта с камъка, който удари образа от съня на Навуходоносор ?

Първото видение на Даниил

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Гледах същия рог като воюваше със светиите и превъзможваше против тях, докато дойде Стариият по дни, и се извърши съд за светиите на Всевишния, и настана времето, когато светиите завладяха царството“ (Даниил 7:21, 22).

Препоръчително четиво:

1. *Великата борба*, гл. 28 „Изследователният съд“, (с. 479 - 491 англ. изд.).
2. *Опитности и видения*, гл. „Краят на 2300-та денонощия“, (с. 54 - 56 англ. изд.).

„Колкото повече приближаваме края на земната история, толкова повече записаните от Даниил пророчества изискват нашето особено внимание, тъй като се отнасят за времето, в което живеем.“ *Пророци и царе*, с. 547.

1. ЧЕТИРИ ВЯТЪРА И ЧЕТИРИ ЗВЯРА

нед., 19 апр.

а. Кога получи Даниил първото си пророческо видение и как реагира той на него? Даниил 7:1, 15, 16 (първа част).

Данаил 7:1, 15, 16 (първа част): *В първата година на вавилонския цар Валтасар Даниил видя сън и видения на главата си върху леглото си. Тогава написа съня и разказа същността на работите. 15 Колкото за мене, Даниила, духът ми се наскърби дълбоко в тялото ми, и виденията на главата ми ме смутиха. 16 Приблжих се до едного от предстоящите и го попитах що е истинското значение на всичко това.*

„Малко преди падането на Вавилон, докато размишляваше за тези пророчества и молеше Бога да му даде разбиране за времената, Даниил получи поредица видения за възхода и падането на царствата. С първото видение, записано в седмата глава на книгата „Даниил“, бе дадено и тълкуването, но въпреки това не всичко му бе пояснено.“ *Пророци и царе*, с. 553.

б. Какво беше представено чрез природните елементи във видението? Даниил 7:2; Откровение 17:15; Еремия 25:31–33.

Данаил 7:2: Даниил проговаряйки рече: Видях в нощното си видение, и ето, четирите небесни ветрища избухнаха върху голямото море.

Откр. 17:15: *Каза ми още: Водите, които си видял, гдето седи блудницата, са люде и множества, народи и езици.*

Еремия 25:31-33: *Екотът ще стигне и до краищата на света, защото Господ има съд с народите; Той ще се съди с всяка твар, ще предаде нечестивите на нож, казва Господ. 32 Така казва Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към народ, и голям ураган ще се подигне от краищата на земята. 33 В оня ден убитите от Господа ще лежат от единия край на земята до другия край на земята; няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито погребани; ще бъдат за тор по повърхността на земята.*

в. Как обясни ангелът значението на четирите големи звяра, които Даниил видя да излизат от морето? Даниил 7:3, 16 (последна част), 17.

Данаил 7:3, 16 (последна част), 17: *И четири големи зверове възлязоха из морето, различни един от друг. 16 И той ми разправи и ми даде да разбера значението на тия неща. 17 Тия четири големи звяра, каза той, са четирима царе, които ще се издигнат от земята.*

„Великите царства, управлявали света в миналото, бяха представени на пророк Даниил като хищни зверове...“ *Великата борба*, с .439, 440.

2. ИМПЕРИИТЕ, СЛЕДВАЩИ ЕДНА СЛЕД ДРУГА

пон., 20 апр.

а. Кой беше първият от четирите звяра и коя империя представляваше той? Даниил 7:4; Еремия 50:17; Авакум 1:6-8.

Данаил 7:4: *Първият бе като лъв, и имаше орлови крила; а, като го гледаха, крилата му се изскубаха, и той се дигна от земята и биде заставен да се изправи на две нозе като човек, и даде му се човешко сърце.*

Еремия 50:17: *Израил е изгонена овца, която лъвово гониха; първо асирийският цар я изяде, а после тоя вавилонски цар Навуходоносор сгриза костите ѝ.*

Авакум 1:6-8: *Защото, ето, Аз повдигам халдейците, оня лют и нетърпелив народ, който минава през широчината на света за да завладее селища, които не са негови. 7 Страшни и ужасни са те; съдът им и властта им произлизат от сами тях. 8 Конете им са по-бързи от леопарди, и по-свирепи от вечерни вълци; конниците им скачат отпуснато, Да! конниците им идат от далеч, летят като орел, който бърза да разкъсва.*

„[Вавилон] не изпълни Божията цел; и когато настана неговото време, това гордо и силно царство, управлявано от хора с най-висок интелект,

беше сломено, разбито, безпомощно. Христос каза: „Без Мене не можете да вършите нищо.“ Видните вавилонски държавници не считаха, че зависят от Бога. Мислеха, че всичкото им величие и въздигане беше тяхно собствено дело. Но когато Бог проговори, те бяха като тревата, която изсъхва, и цветето на тревата, което повяхва. Единствено Божието слово и Божията воля траят вечно.“ *Младежки инструктор, 29 септември 1903 г.*

б. Как беше описан вторият звяр и каква империя представляваше той? Даниил 7:5.

Данаил 7:5: След това, ето друг звяр, вторият, приличен на мечка, който се подигна от едната страна, и имаше три ребра в устата си между зъбите си; и му думаша така: Стани, изяж много месо.

„На всеки народ, дошъл на световната сцена, е позволено да заеме своето място на земята, за да може да се види дали ще изпълни намеренията на „светия страж“ (по Дан. 14:13, 23). Пророчеството проследява издигането и напредъка на най-великите световни империи — Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим. При всяка от тях, както и при по-слабите народи, историята се е повтаряла. Всеки е имал период на изпитание, всеки се е провалял, славата му е изчезвала, силата му е намалявала.

Народите са отхвърляли Божиите принципи и по този начин сами са предизвиквали гибелта си, но при все това върховните Божествени намерения са продължавали да се осъществяват през вековете.“ *Възпитание, с. 176, 177.*

в. Кои особени елементи характеризираха третия звяр, представляващ гръцката империя? Даниил 7:6.

Данаил 7:6: Подир това, като погледнах, ето друг звяр, приличен на лепард, който имаше на гърба си четири птичи крила: тоя звяр имаше и четири глави; и даде му се власт.

„Ако тези няколко царства бяха държали страха от Господа винаги пред себе си, щяха да им бъдат дадени мъдрост и сила, които щяха да ги укрепят и да ги поддържат силни. Но владетелите на царствата на света правеха Бог своя сила, само когато бяха силно притеснени и объркани... Те бяха принудени да се обърнат към онези, чиито умове бяха озарени от небесната светлина, за да получат обяснение на тайните, които не можеха да разберат.“ *Младежки инструктор, 29 септември 1903 г.*

а. Какво правеше четвъртия звяр толкова труден за описване чрез използване на природните елементи? Даниил 7:7.

***Данаил 7:7:** Подир това, като погледнах в нощните видения, ето четвъртият звяр, страшен и ужасен и твърде як; той имаше големи железни зъби, с които пояждаше и сломяваше, като стъпкваше останалото с нозете си; той се различаваше от всичките зверове, които бяха преди него; и имаше десет рога.*

„Светият Дух представя земните царства чрез символа на свирепи, хищни зверове; но Христос е „Божият Агнец, Който носи греха на света“ (Йоан 1:29). В Неговия план за управление няма място за брутална сила, която да насилва съвестта.” *Притчи Христови, с. 77.*

„Кръстът бе свързан с властта на Рим. Той бе средството за най-жестоката и унижителна смърт. От големите престъпници се изискваше сами да занесат кръста си до мястото на екзекуцията. Често пъти, когато ги задължаваха да правят това, те се противяха отчаяно, докато ги надвият и инструментът за мъчение бъде поставен върху тях.“ *Копнежът на вековете, с. 416, 417.*

б. Какво се забелязваше между роговете на четвъртия звяр? Даниил 7:8.

***Данаил 7:8:** Като разглеждах роговете, ето, между тях излезе друг рог, малък, пред който три от първите рогове се изкорениха; и ето, в тоя рог имаше очи като човешки очи и уста, които говореха надменно.*

„В шестото столетие папството вече се бе утвърдило. Престолът на неговата власт бе поставен в императорския град, а епископът на Рим бе провъзгласен за глава на цялата църква. Езичество отстъпи място на папството. Змеят бе дал на звяра „силата си, престола си и голяма власт“ (Откр. 13:2). И тогава започнаха 1260-те години на папско потисничество, предсказани в пророчествата на Даниил и в Откровението на Йоан (Даниил 7:25; Откр. 13:5-7). Християните бяха принудени да избират: или да пожертват честността си и да приемат папските церемонии и богослужения, или да погубят живота си в тъмници, да бъдат избити чрез машини за изтезания, клади или чрез брадвата на палача. Тогава се изпълниха думите на Исус: „И ще бъдете предадени и даже от родители и братя, от роднини и приятели; и ще умъртвят някои от вас. И ще бъдете мразени от всички поради Моето име“ (Лука 21:16-17). Тормозът над верните избухна с още по-голяма ярост откогато и да било преди и светът се превърна в обширно бойно поле. В продължение на стотици години Христовата църква намираше спасение в

уединени и затънтени места. Така казва пророкът: „Жената побягна в пустинята, гдето имаше място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни“ (Откр. 12:6).“ *Великата борба*, с. 54, 55.

в. Какво пожела да узнае Даниил, след като видя видението? Даниил 7:19, 20.

Данаил 7:19, 20: Тогава поисках да узная истината за четвъртия звяр, който се различаваше от всичките други и бе твърде страшен, чиито зъби бяха железни и ноктите му медни, който пояждаше и строшаваше, а останалото стъпкваше с нозете си, 20 и за десетте рога, които бяха на главата му, и за другия рог, който излезе, и пред който паднаха три, то ест, за оня рог, който имаше очи и уста, които говореха надменно, и който наглед бе по-як от другарите си.

4. МАЛКИЯТ РОГ

ср., 22 апр.

а. Какво обясни ангелът относно ужасния четвърти звяр, представляващ Римската империя? Даниил 7:23.

Данаил 7:23: Той каза така: Четвъртият звяр ще бъде четвъртото царство на света, което ще се различава от всичките царства, и ще погълне целия свят, и ще го стъпче и разтроши.

б. Какво беше разкрито относно малкия рог? Даниил 7:24.

Данаил 7:24: А за десетте рога, те са десет царе, които ще се издигнат от това царство; и след тях ще се издигне друг, който ще се различава от първите и ще покори трима царе.

„Обширната Римска империя се разпадна на части и от тези руини се въздигна могъща сила - Римокатолическата църква. Тя се хвали със своята непогрешимост и с наследствената си, традиционна религия. Но тази религия е ужас за всички, които са запознати с потайностите на тайната на беззаконието (по 2 Сол. 2:7). Свещениците на тази църква поддържат властта и влиянието си, като държат хората в неведение относно Божията воля, както е разкрито в Писанията.“ *Младежки инструктор*, 22 септември 1903 г.

в. Срещу кого ще бъде насочен гневът на малкия рог? Даниил 7:21, 25.

Данаил 7:21, 25: Гледах същия рог като воюваше със светиите и превъзможваше против тях. 25 Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще замисли да промени времена

и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.

„Въздигането на римската църква отбелязва началото на Тъмните векове. Колкото повече се увеличаваше мощта ѝ, толкова повече се съгъстяваше мракът. Вярата беше пренесена от Христос - истинската основа, върху папата в Рим. Вместо да се упоават на Божия Син за прощение на греховете и за вечно спасение, хората се доверяваха на папата, на свещениците и прелатите, на които Бог бе дал власт. Бяха поучавани, че папата бил техният земен ходатай, че никой не можело да се приближи до Бога, освен чрез папата; и още, че той вместо Бога бил техен защитник. Затова трябвало безусловно да му се подчиняват. Само едно отклонение от изискванията му беше достатъчна причина за най-жестоко наказание на телата и душите на нарушителите. Така умовете на хората биваха отклонявани от Бога и насочвани към грешащи, заблуждаващи се и жестоки хора, дори нещо повече - към самия Княз на тъмнината, упражняващ властта си чрез тях. Грехът бе прикрит под мантията на светостта. Когато Писанията се потъпкват и човек започва да мисли за себе си като за най-върховно същество, тогава трябва да очакваме само измама, лъжа, притворство и покваряващо нечестие. С издигането на човешки закони и традиции се изяви покварата, която винаги следва като резултат от пренебрегването на Божия закон.

Това бяха опасни дни за Христовата църква. Верните знаменосци бяха в действителност малко. Макар че истината не бе оставена без свидетели, понякога изглеждаше, че заблудата и суеверието ще надделеят напълно, а истинската религия ще изчезне от земята. Евангелието бе почти изгубено от погледа, но формите на религия бяха умножени, а хората - обременени със строги изисквания.“ *Великата борба, с. 55.*

5. СЪДЪТ

чет., 23 апр.

а. Какво щеше да се случи, което щеше да сложи край на властта на малкия рог? Даниил 7:26.

Данаил 7:26: *Но когато съдилището ще заседава, ще му отнемат владичеството, за да го изтребят и погубят до край.*

„Четиридесет и двата месеца [от Откр. 13:5] са равни на „време и времена, и половин време“, три години и половина, или хиляда двеста и шестдесет дни от Даниил 7 глава - времето, през което папството щеше да потиска Божия народ. Този период... започва с установяването на папството в 538 г. сл. Хр. и завършва в 1798 година. По времето, когато то бе съкрушено и папата - пленен от френската армия, папската власт получи смъртоносна рана. Тогава се изпълни пророчеството „ако някой

завежда в плен, и той в плен ще отиде.“ *Великата борба*, с. 439.

б. Как се описва заседаването на съда? Даниил 7:9, 10, 13.

Данаил 7:9, 10, 13: *Гледах догдето се положиха престоли, и Старият по дни седна, чието облекло беше бяло като сняг, и космите на главата Му като чиста вълна, престолът Му - огнени пламъци, и колелата Му пламенен огън. 10 Огнена река излизаше и течеше пред Него; милион служители Му слугуваха, и милиарди по милиарди стояха пред Него; съдилището се откри, и книгите се отвориха. 13 Гледах в нощните видения, и ето, един като човешки син идеше с небесните облаци и стигна до Стария по дни; и доведоха го пред Него.*

„Идването на Христос, описано тук, не е второто Му пришествие на земята. Той идва при Стария по дни в Небето, за да приеме власт, слава и царство, които ще Му бъдат дадени, щом завърши службата си на посредник.“ *Пак там*, с. 480.

в. Какъв ще бъде резултатът от съда? Даниил 7:11, 14, 18, 22, 26, 27.

Даниил 7:11, 14, 18, 22, 26, 27: *Тогава погледнах по причина на гласа на надменните думи, които рогът изговаряше; гледах догдето звярът биде убит, и тялото му погубено и предадено да се изгори с огън. 14 И Нему се даде владичество, слава и царство, за да Му служат всичките племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши. 18 Но светиите на Всевишния ще приемат царството, и ще владеят царството до века и до вечни векове. 22 докато дойде Старият по дни, и се извърши съд за светиите на Всевишния, и настана времето, когато светиите завладяха царството. 26 Но когато съдилището ще заседава, ще му отнемат владичеството, за да го изтребят и погубят до край. 27 А царството и владичеството, и величието на царствата, които са под цялото небе, ще се дадат на люде, които са светиите на Всевишния, Чие то царство е вечно царство и на Когото всичките владичества ще служат и ще се покоряват.*

„Резултатът от великия план на изкуплението е завръщането на света в Божието благоволение. Всичко изгубено чрез греха бива възстановено. Не само човекът, но и земята бива изкупена, за да бъде вечен дом на послушните. В продължение на шест хиляди години Сатана се е борил да владее земята. Сега Божието първоначално намерение за нейното създаване бива изпълнено. „Но светиите на Всевишния ще приемат царството, и ще владеят царството до века и до вечни векове“ (Даниил 7:18).“ *Патриарси и пророци*, с. 342.

1. Опишете четирите звяра, които Даниил видя да излизат от морето.
2. Назовете империите, олицетворени от зверовете и как се изпълниха детайлите, които ги характеризират.
3. Какво отличава малкия рог от другите политически сили, които бяха показани на Даниил?
4. Кои бяха „надменните“ думи на малкия рог?
5. На кого съдът ще отреди управлението на Земята и кога?

За фонд „Мисиите по света“

На 24-та сесия на делегатите на Генералната конференция бяха представени много нови, наскоро открити мисии. Ние сърдечно се радваме на този напредък в делото на настоящата истина и със сигурност очакваме с нетърпение да отворим още повече такива, тъй като целият свят трябва да бъде просветлен от Божиата слава.

Има повече от един начин да си сътрудним в това невероятно дело за спасяване на души на нови места. „Защото „всеки, който призове Господното име, ще се спаси“. Как, прочее, ще призват Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този, за Когото не са чули? А как ще чуят без проповедник? И как ще проповядват, ако не бъдат пратени?“ (Римляни 10:13–15, първа част). Както работниците, така и тези, които финансират делото, проявяват себеотрицание под различна форма, за да спасят изгубените овце.

„Ако всички в редовете ни знаеха колко бе трудно в изминалите години да се установи работата на места, които оттогава са станали важни центрове, те биха осъзнали, че е нужна смелост, за да се посрещне едно необещаващо положение и да се заяви с ръце, издигнати към небето: „Няма да се провалим, нито ще се обезсърчим.“ Тези, които не са разкопавали земя в нови и трудни полета, не разбират трудностите на пионерската работа. Ако разбираха как работи Бог, те не само щяха да се радват за това, което е извършено, но щяха да намерят причина да се радват и за бъдещето на делото.

Братя мои, няма причина за обезсърчение. Сее се добро семе. Господ ще бди над него, ще го направи да произрасте и да даде изобилна жетва. Помнете, че много от дейностите за спасението на души в началото са се вършили сред големи трудности.“ *Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 242.*

„Всеки долар, който притежаваме, принадлежи на Господа. Вместо да харчим средства за ненужни неща, би трябвало да ги вложим в делото, като отговор на призивите за мисионерска работа.

С разкриването на нови полета, се увеличават непрекъснато и призивите за средства.“ *Исторически записки, с. 293.*

Ето защо днес дарбите от Първата събота ще бъдат събрани за „Мисиите по света“ - един жизненоважен фонд, от който толкова много се нуждаем сега. Нека Господ да благослови всеки, който дарява, да го прави с радост, себеотрицателно и с вяра, и да получи своята награда!

Вашите братя и сестри от Генералната конференция

Последователността на царствата

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А казаното видение за денонощията е вярно; все пак, обаче, запечатай видението, защото се отнася до далечни дни“ (Даниил 8:26).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 24 „В Светая Светих“ (с.423-432 англ. изд.)

„Всеки народ... е имал период на изпитание, всеки се е провалял, славатата му е изчезвала, силата го е напускала.“ *Пророци и царе*, с. 535.

1. ВЪЗВЕЛИЧАВАНЕ НА ОВЕНА

нед., 26 апр.

а. Какво видя Даниил към края на господството на Вавилон? Даниил 8:1, 2.

Данаил 8:1, 2: В третата година от царуването на цар Валтасара, видение ми се яви, на мене Даниила, подир онова, което бе ми се явило по-напред. 2 Видях във видението, (а когато видях, бях в палата Суса, който е в областта Елам; и когато видях във видението бях при потока Улай).

б. Опишете поведението на първия звяр, който се появи на сцената и се възвеличи. Даниил 8:3, 4.

Данаил 8:3, 4: Прочее, подигнах очите си и видях, и, ето, стоеше пред реката един овен, който имаше два рога; роговете бяха високи, но единият по-висок от другия; и по-високият беше израсъл по-после. 4 Видях, че овенът бодеше към запад, към север и към юг; и никой звяр не можеше да устои пред него, и нямаше кой да избави от силата му; но постъпваше по волята си и се носеше горделиво.

в. Как ангелът изтълкува овена, когато Даниил бе видял? Даниил 8:19, 20.

Данаил 8:19, 20: И рече: Ето, аз ще те науча що има да се случи в последните гневни времена; защото видението се отнася до определеното последно време. 20 Двата рога на овена, които си видял, са царете на Мидия и на Персия.

„Във видението на пророка се вижда как [Бог] сваля един могъщ владетел и поставя друг. Бог бива разкрит като Владетелят на вселената, на път да установи Своео вечно царство - Той е Старият по дни, живият Бог, Източникът на всяка мъдрост, Властелинът на настоящето, Разкривателят на бъдещето.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 4, с. 1166.*

„От възхода и падането на народите, изяснени от книгите „Даниил“ и „Откровение“, е потребно да научим колко лишени от истинска стойност са външната показност и светската слава. Вавилон с цялата си мощ и великолепие, каквито светът ни не е виждал оттогава насам — сила и великолепие, които изглеждаха на хората от тогавашната епоха толкова стабилни и трайни — премина окончателно и невъзвратно! Той загина като „цвѳта на тревата“. Така загина и Мидо-Персийското царство и царствата на Гърция и Рим. Така загива всичко, което не е поставило Бога за своя основа.“ *Пророци и царе, с. 548.*

2. КОЗЕЛЪТ, КОЙТО „СЕ ВЪЗВЕЛИЧИ МНОГО“

пон., 27 апр.

а. Каква нова сила дойде да предизвика Мидо - Персия? Даниил 8:5, 21.

Данаил 8:5, 21: А като размишлявах, ето, козел идеше от запад по лицето на целия свят, без да се допира до земята; и козелът имаше бележит рог между очите си. 21 Буйният козел е гръцкият цар; и големият рог между очите му е първият цар.

б. Опишете каква беше силата да побеждава на царя на тази нова империя. Даниил 8:6, 7.

Данаил 8:6, 7: Той дойде до овена, който имаше двата рога, който видях да стои пред потока, и завтече се върху него с устремителната си сила. 7 И видях, че се приближи при овена и се разсвирепи против него, и като удари овена счупи двата му рога; и нямаше сила в овена да устои пред него; но го хвърли на земята и го стъпка; и нямаше кой да отърве овена от силата му.

„Властта, упражнявана от всеки владетел на земята е дадена от Небето и неговият успех зависи от това, как той я употребява. Небесният Наблюдател казва на всекиго: „Аз те препасох, ако и да Ме не познаваше“ (Исая 45:5 - Синод. превод). И за всеки човек се явяват житейски урок отправените някога думи към Навуходоносор: „...да напуснеш греховете си чрез вършене правда и беззаконията си чрез правене благодеяния на бедните, негли се продължи благоденствието ти“ (Даниил 4:27). Източникът на силата да се разбират тези неща — да се разпознае, че „правдата възвишава

народ“, че „престолът се утвърждава с правда“, „че Той поддържа престола Си с милост“ (Пр. 14:34; 16:12; 20:28) и да се признае действието на тези принципи в проявленията на силата на Този, Който „сваля царе и поставя царе“ (Даниил 2:21) — означава да се разбира добре философията на историята.

Това е изложено ясно само в Божието слово. Показано е, че силата на народите, както и на отделните личности, не се крие в случаите, или във възможностите, които изглежда, че ги правят непобедими, не се крие в тяхното надутото величие. Тя се измерва чрез верността, с която те изпълняват Божията цел.” *Възпитание, с. 174, 175.*

в. Какво се случи с гръцката империя, когато тя много се възвеличи при върха в кариерата на Александър Велики? Даниил 8:8, 22.

Данаил 8:8, 22: Затова козелът се възвеличи много; а когато заякна, големият му рог се счупи, вместо който излязоха четири бележити рога към четирите небесни ветрища. 22 А гдето се строшил той и излезли четири вместо него, значи, че четири царе ще се издигнат от този народ, но не със сила като неговата.

„Който скоро не се гневи - казва мъдрецът, - е по-добър от храбрия, и който владее духа си - от завоевател на град.“ Мъжът или жената, запазващи равновесието на ума си, когато са изкушени да се отдадат на гнева, стоят по-високо в очите на Бога и на небесните ангели от най-известния генерал, който някога е водил армия към битка и победа. Един знаменит император на смъртното си легло казал: „Сред всичките ми завоевания има само едно, което ми дава някаква утеха сега и това е завоеванието, което спечелих над собствения си буен нрав.“ На Александър и Цезар им е било по-лесно да подчинят целия свят, отколкото да подчинят себе си. След като покорили нация след нация, те паднали - единият от тях „жертва на невъздържание, а другият - на безумна амбиция.“ *Детско водителство, с. 95, 96.*

3. РОГЪТ, КОЙТО ПОРАСНА „ТВЪРДЕ МНОГО“

вт., 28 апр.

а. Коя нова сила е описана като превземаща разделената гръцка империя? Даниил 8:9, 23.

Данаил 8:9, 23: И из единия от тях излезе един малък рог, който порасна твърде много към юг, към изток и към славната земя. 23 И в послешните времена на царуването им, когато беззаконниците стигнат до върха на беззаконието си, ще се издигне цар с жестоко лице и вещ в лукавщини.

6. Опишете действията на Рим - езическият и папският - които Даниил видя във видението. Даниил 8:10–12, 24.

Данаил 8:10-12, 24: Той се възвеличи дори до небесната войска, и хвърли на земята част от множеството и от звездите и ги стъпка. 11 Да! Възвеличи се дори до началника на множеството, и отне от него всегадната жертва; и мястото на светилището му се съсипа. 12 И множеството биде предадено нему заедно с всегадната жертва, поради престъплението им; и той тръшна на земята истината, стори по волята си, и успя. 24 И силата му ще бъде голяма, но не като силата на другия; и ще погубва чудесно, ще успява и върши по волята си, и ще поквари силните и светите люде.

„Папството беше станало световен деспот. Крале и императори се прекланяха пред едиктите на римския понтифекс. Временната, както и вечната участ на хората изглеждаше, че са в негова власт... Но „сияйният връх на папството бе времето на среднощния мрак на света.“... В продължение на столетия Европа не постигна никакъв прогрес в областта на науката, изкуството или цивилизацията. Морална и духовна парализа бе сковала християнството.“ *Великата борба, стр. 60.*

„Както бе предсказано от пророчеството, римската власт потъпка истината. В същото време, докато Божият закон бе погазван, човешките традиции и обичаи се възвеличаваха. Църквите, управлявани от папството, бяха отрано принудени да почитат неделята като свят ден. В преобладаващите заблуди и суеверия много хора, дори и от верния Божи народ, така се бяха объркали, че докато пазеха истинската събота, се въздържаха от работа и в неделя. Но това не задоволи папските водители. Те изискваха не само освещаването на неделята, но и оскверняването на съботата; нападаха с най-остър език осмеляващите се да я почитат. Само този, който избягаше от силата на Рим, можеше спокойно да се покорява на Божия закон.“ *Пак там, с. 65.*

в. Как щеше да бъде сложен край на тази сила, въпреки лукавите ѝ методи? Даниил 8:25.

Данаил 8:25: Чрез коварството си ще направи да успява измамата в ръката му, ще се надигне в сърцето си, и ще погуби мнозина в спокойствието им; ще въстане и против Началника на началниците; но ще бъде смазан, не с ръка.

„В мрака, обгърнал земята през дългия период на папско владичество, светлината на истината не можа да бъде напълно изгасена. Във всеки век е имало свидетели за Бога - хора, съхранявали грижливо вярата в Христос като единствен посредник между Бога и човека, из-

дигали истината като единствено правило на живота и освещавали истинската събота. Потомството никога няма да узнае колко много им дължи светът. Те са били обявявани за еретици, подбудите им - поставяни под съмнение, характеристиките им - невярно и злонамерено представяни, писанията им - унищожавани или изопачавани. И въпреки това са устояли твърдо и от век на век са поддържали вярата си чиста като свято съкровище за бъдещите поколения." *Пак там*, с. 61.

4. 2300-ТЕ ДНИ

ср., 29 апр.

а. Какъв разговор дочу Даниил относно продължителността на времето, обхванато от събитията във видението, и какво щеше да се случи в края на този период? Даниил 8:13, 14.

Данаил 8:13, 14: Тогава чух един свет да говори; и друг свет рече на този, който говореше: До кога се простира видението за всегадната жертва, и за престъплението, което докара запустение, когато светилището и множеството ще бъдат потъпквани? 14 И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.

б. Кое първообразно събитие беше предвестено от очистването на светилището, както е илюстрирано в церемониалния закон и предсказано във видението на Даниил? Левит 23:27–32; 16:33, 34.

Левит 23:27-32: Десетият ден на този седми месец да бъде ден на умилостивение; да имате свето събрание, и да смирите душите си, и да принесете жертва чрез огън Господу. 28 Никаква работа да не вършите в този ден, защото е ден на умилостивение, за да се извърши умилостивение за вас пред Господа вашия Бог. 29 Защото всеки човек, който не се смири в този ден, ще се изтреби измежду хората си. 30 И всеки човек, който извърши каква да е работа в този ден, този човек ще изстребя изсред хората му. 31 Никаква работа да не вършите; това да бъде вечен закон във всичките ви поколения във всичките ви жилища. 32 Ще ви бъде събота за тържествена почивка и за да смирите душите си; на деветия ден от месеца, вечерта, от вечер до вечер, да пазите съботата си.

Левит 16:33, 34: И да направи умилостивение за светото светилище, и да направи умилостивение за шатъра за срещане и за олтара, и да направи умилостивение за свещениците и за всичките люде на обществото. 34 Това ще ви бъде за вечен закон, веднъж в годината да правите умилостивение за израилтяните поради всичките им грехове. И Аарон направи, според както Господ заповяда на Моисея.

„В образната система на богослужение - сянка на жертвата и свещеничеството на Христос, очистването на светилището представляваше последната служба, извършвана от първосвещеника в годишния цикъл на богослужението. Това беше заключителното дело на изкуплението - отстраняването или премахването на греха от Израил. То символизираше края на службата на нашия Първосвещеник в Небето, когато премахва или заличава греховете на Своя народ, отбелязани в небесните книги.“ *Великата борба*, с. 352.

„Както в древността греховете на народа чрез вяра се възлагаха върху жертвата за грях и чрез нейната кръв се пренасяха образно върху земното светилище, така и в Новия завет греховете на покаяните се чрез вярата се възлагат върху Христос и фактически се пренасят в небесното светилище. И както опетненото от грехове земно светилище се очистваше чрез символичното им премахване, така и действителното очистване на небесното трябваше да се извърши чрез премахването или заличаването на записаните там грехове. Но преди да може да бъде извършено това, трябва да се изследват книгите, за да се определи кой чрез покаяние за греха и вяра в Христос има право да се възползва от Неговото изкупление. Следователно очистването на светилището включва и едно проучване, дело на разследване - дело на съд. То трябва да се извърши, преди Христос да дойде, за да избави народа Си, защото, когато Той дойде, наградата Му ще бъде с Него, „за да отплатя на всекиго, според каквито са делата му“ (Откр. 22:12).“ *Пак там*, с. 421, 422.

в. Какво обясни ангелът относно пророчеството за 2300-та денонияция? Даниил 8:26 (срв. ст. 14).

Данаил 8:26 (сравни със стих 14, края): А казаното видение за де-ноноцията е вярно; все пак, обаче, запечатай видението, защото се отнася до далечни дни.

5. ЧАСТИЧНО РАЗБРАНОТО ВИДЕНИЕ

чет., 30 апр.

а. Какво бе възложено на ангел Гавриил да стори за Даниил? Даниил 8:15–18.

Данаил 8:15-18: И когато аз, аз Даниил, видях видението, поисках да го разбера. И, ето, застана пред мене нещо като човешки образ; 16 и чух човешки глас, който извика изсред бреговете на Улай и рече: Гаврииле, направи тоя човек да разбере видението. 17 И така, той се приближи гдето стоях; и когато дойде аз се уплаших и паднах на лицето си; а той ми рече: Разбери, сине човешки; защото видението се отнася до последните времена. 18 И като ми говореше, аз паднах в несвяст с лицето си

на земята; но той се допря до мене и ме изправи.

„Това бе Гавриил — ангелът, втори по чин след Божия Син, който дойде при Даниил с Божествената вест. Гавриил бе „Неговият ангел“, когото Христос изпрати да разкрие на любимия Йоан бъдещето; и за онези, които четат и слушат думите на пророчеството и пазят писаното в него, е изказано благословение (Откр. 1:3).“ *Копнежът на вековете, с. 234.*

б. Въпреки че бе дадено подробно обяснение за много други детайли, каква бе реакцията на Даниил, след като чу пророчеството за 2300 денонощия? Даниил 8:27.

***Данаил 8:27:** Тогава аз Даниил примрях, и боледувах няколко дни; после станах и върших царските работи. А чудех се за видението, защото никой не го разбираше.*

„В друго видение бе дадена по-голяма светлина за бъдещите събития. В края му Даниил чу „един свят да говори и друг свят рече на този, който говореше: Докога се простира видението?“ (Дан. 8:13). Отговорът: „До две хиляди и триста денонощия, тогава светилището ще се очисти“ (Дан. 8:14), смути пророка. Той искрено копнееше да разбере значението на видението. Не можеше да проумее каква е връзката между предсказаното от Еремия седемдесетгодишно пленничество и две хиляди и тристата години, за които във видение бе чул небесният посетител да обявява, че ще изминат, преди да се очисти Божието светилище. Ангел Гавриил му даде частично обяснение, но въпреки това, когато чу думите „видението... се отнася към далечни времена“, пророкът загуби съзнание. „И аз, Даниил, изнемогнах и бях болен няколко дни; после станах и взех да се занимавам с царските работи; бях изумен от това видение и не го разбирах.“ (Дан. 8:26,27 - Синод. превод).“ *Пророци и царе, с. 554.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 1 май

1. Кои мотиви твърде често подтикваат земните власти към завоевания?
2. Какъв некоригиран недостатък на характера доведе до счупването на бележития рог на козела?
3. Как си приличат езическата и папската фази на Рим?
4. Какво щеше да се случи при приключването на 2300-та денонощия?
5. Коя част от видението беше все още загадка за Даниил, когато той припадна?

Тълкуване на видението

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Знай, прочее, и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради изново Ерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици; и за шестдесет и две седмици ще се съгради изново, с улици и окоп, макар в размирни времена“ (Даниил 9:25).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 23 „Тайната на светилището - разкрита“, (с. 409 - 422 англ. изд.).

„Ангелът бе изпратен при Даниил със специалната задача да му обясни онази точка от видението в осмата глава, която не бе разбрал, а именно, сведенията за времето...“ *Великата борба*, с. 326.

1. ДАНИИЛ ЧЕТЕ, ЗА ДА РАЗБЕРЕ

нед., 3 май

а. Какво изследваше Даниил, по времето на завладяването на Вавилон от мидяните и персите? Даниил 9:1, 2.

Данаил 9:1, 2: *В първата година на Дария Асуировия син, от рода на мидяните, който се постави цар над Халдейската държава, - 2 в първата година от царуването му аз Даниил разбрах от свещените книги числото на годините, за които дойде Господното слово към пророк Еремия, че запустението на Ерусалим ще трае седемдесет години.*

„Докато онези, които бяха останали верни на Бога сред Вавилон, търсеха Господа и изучаваха пророчествата, предсказващи тяхното избавление, Бог подготвяше сърцата на царете да покажат благосклонност към Неговия покаял се народ.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 4, с. 1172.*

б. Обяснете значението на пророчеството, което Даниил изучаваше. Еремия 25:8 -14.

Еремия 25:8-14: *Затова така казва Господ на Силите: Понеже не послушахте думите Ми, 9 ето аз ще изпратя и ще взема всичките северни родове, казва Господ, тоже и слугата Ми Навуходоносора, вавилонския цар, та ще ги доведе против тая земя, и против нейните жители, и против всички тия околни народи; ще ги обрека на изстребление, и ще ги направя за учудване и за подсвиркване, и ще ги обърна на вечна пустота.*

10 При това, ще направя да престане между тях гласът на веселието и гласът на радостта, гласът на младоженеца и гласът на невестата, шумът на мелницата и светенето на светилото. 11 И цялата тая земя ще бъде пуста и за учудване; и тия народи ще робуват на вавилонския цар седемдесет години. 12 А когато се свършат седемдесетте години, Аз ще накажа вавилонския цар и оня народ за беззаконието им, казва Господ, също и Халдейската земя, която ще обърна във вечна пустота. 13 И ще докарам върху оная земя всичките неща, които съм говорил против нея, всичко що има писано в тая книга, което Еремия пророкува против всичките народи. 14 Защото много народи и велики царе ще поробят и тях; Аз ще им въздам според делата им и според работата на ръцете им.

в. Към какво пророчеството на Еремия подтикваше Божия народ? Еремия 29:10–14.

Еремия 29:10-14: Защото така казва Господ: Като се изпълнят седемдесет години във Вавилон, Аз ще ви посетя и ще изпълня благо за вас, като ви върна в това място. 11 Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда. 12 Тогава ще извикате към Мене, и ще отидете та ще Ми се помолите; и Аз ще ви послушам. 13 И ще Ме потърсите и ще Ме намерите като Ме потърсите с цялото си сърце. 14 И вие ще Ме намерите, казва Господ; и ще ви върна от плен, и ще ви събера от всичките народи и от всичките места, гдето ви бях изпъдил, казва Господ; и ще ви върна на мястото от гдето ви направих да бъдете закарани пленници.

„Писанията на Еремия им бяха познати [на изгнаниците], а в тях ясно бе определен периодът от време до възстановяването на Израил.... Към остатъка от Юда щеше да бъде показана милост в отговор на усърдна молитва.“ Пророци и царе, с. 552.

2. МОЛИТВАТА НА ДАНИИЛ

пон., 4 май

а. Какво стори Даниил като реакция на прочетеното от него? Даниил 9:3.

Даниил 9:3: Тогава обърнах лицето си към Господа Бога, за да отправя към него молитва и молби с пост, вретище и пепел.

„С вяра, основана на сигурното пророческо слово, той помоли Господа за скорошно изпълнение на тези обещания. Той умоляваше да се

запази Божията чест. В молитвата си Даниил напълно се уеднакви с онези, които не бяха изпълнили Божиите намерения и изповяда греховете им като свои.” *Пророци и царе, с. 554, 555.*

б. Като прочитате молитвата на Даниил, какви наблюдения имате относно неговото смирение и застъпничество за народа пред Бога? Даниил 9:4-19.

Данаил 9:4-19: Когато се помолих на Господа моя Бог и се изповядах, рекох: О Господи, велики и страшни Боже, Който пазиш завета и милостта Си към ония, които Те любят и пазят Твоите заповеди! 5 Съгрешихме, постъпихме извратно, вършихме нечестие, бунтувахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоите съдби; 6 и не послушахме слугите Ти пророците, които говориха в Твое име на царете ни и на началниците ни, на бащите ни и на всичките люде на земята ни. 7 На Тебе Господи, прилича правда, а на нас срам на лицето, както е и днес, на Юдовите, мъже на ерусалимските жители и на целия Израил, както на ония, които са близки, така и на ония, които са далечни по всички страни гдето си ги изгонил поради престъплението, което извършиха против Тебе. 8 Господи, срам на лицето подобава на нас, на царете ни, на началниците ни и на бащите ни, защото Ти съгрешихме, 9 На Господа нашия Бог принадлежат милост и прощение, защото се възбунтувахме против Него, 10 и не послушахме гласа на Господа нашия Бог да ходим по законите, които положи пред нас чрез слугите Си пророците. 11 Да! Целият Израил престъпи закона Ти, като се отклони та не послуша гласа Ти; за която причина се изля върху нас проклетията и клетвата написана в закона на Божия слуга Моисей; защото Му съгрешихме. 12 Той потвърди думите, които изговори против нас и против нашите съдии, които са ни съдили, като докара върху нас голямо зло; защото никъде под небето не е ставало това което стана на Ерусалим. 13 Всичко това зло, както е писано в Моисеевия закон, дойде върху нас; но пак не се молихме пред Господа нашия Бог за да се върнем от беззаконията си и да постъпваме разумно според истината Ти. 14 Затова Господ е бдял за това зло, и вече го е докарал върху нас; защото Господ нашият Бог е справедлив във всичките дела, които върши; и ние не послушахме гласа Му. 15 И сега, Господи Боже наш, Който си извел людето Си из Египетската земя с мощна ръка, и си спечелил за Себе Си име каквото имаш днес, съгрешихме и вършихме нечестие. 16 Господи, според всичката Твоя правда, моля се, нека гневът Ти и яростта Ти се отвърнат от Твоя град Ерусалим, светия Ти хълм; защото поради нашите грехове и поради беззаконията на бащите ни Ерусалим и Твоите люде станяхме за укор на всички, които са около нас. 17 Сега, прочее, послушай, Боже наш, молитвата на слугата Ти и молбите му, и заради Господа, осияй

с лицето Си върху запустялото Си светилище. 18 Боже мой, приклони ухото Си и послушай; отвори очите Си и виж опустошенията ни, и града, който се нарича с Твоето име; защото ние не принасяме прошенията си пред Тебе заради нашата правда, но заради многото Твои щедрости. 19 Господи, послушай; Господи, прости; Господи, дай внимание и действуй; да не закъснееш, заради Себе Си, Боже мой; защото с Твоето име се наричат града Ти и людетe Ти.

„Макар че от дълги години служеше на Бога и Небето го бе нарекло възлюбен, сега Даниил се представи пред Бога като грешник и се помоли за голямата нужда на народа, когото обичаше.“ *Пак там*, с. 555.

в. За какво бе особено загрижен Даниил? Даниил 9:16, 17.

Данаил 9:16, 17: Господи, според всичката Твоя правда, моля се, нека гневът Ти и яростта Ти се отвърнат от Твоя град Ерусалим, светия Ти хълм; защото поради нашите грехове и поради беззаконията на бащите ни Ерусалим и Твоите люде станахме за укор на всички, които са около нас. 17 Сега, прочее, послушай, Боже наш, молитвата на слугата Ти и молбите му, и заради Господа, осияй с лицето Си върху запустялото Си светилище.

„Израил бе в плен в продължение на почти седемдесет години. Земята, която Бог бе избрал за Свое притежание, беше предадена в ръцете на езичниците. Възлюбеният град, получил небесната светлина, и бил някога радост за цялата земя, сега бе презрян и унижен. Храмът, в който някога се намираше ковчегът на Божия завет и херувимите на славата, засенчващи умилостивилището, сега беше в развалини. Мястото му беше осквернено от нечестиви нозе. Верните мъже, които познаваха предишната слава, бяха изпълнени с мъка от запустиенето на светия дом, който отличаваше Израил като Божия избран народ. Те са били свидетели на изобличенията, които Бог бе отправял заради греховете към Божия народ. Били са свидетели на изпълнението на това слово. Но също са били свидетели и на обещанията за милост, ако Израил се върне при Бога и ходи внимателно пред Него. Възрастни поклонници с посивели коси отиваха в Йерусалим, за да се молят сред руините му. Те целуваха камъните му и ги мокреха със сълзи си, докато умоляваха Господа да се смили над Сион и да го покрие със славата на Божията правда. Даниил знаеше, че определеното време за пленничеството на Израил беше почти приключило; но нямаше усещането, че тъй като Бог е обещал да ги избави, те самите нямаше какво да правят. С пост и покаяние той потърси Господа, изповядвайки собствените си грехове и греховете на своя народ.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Уайт], т. 4, с. 1172.*

а. Как беше прекъснатата молитвата на Даниил? Даниил 9:20, 21.

Данаил 9:20, 21: *И докато още говорех и се молах, и изповядвах своя грях и греха на людете си Израиля, и принасях молбата си пред Господа моя Бог за светия хълм на моя Бог, 21 дори още като говорех в молитвата, мъжът Гавриил, когото бях видял във видението по-напред, като летеше бързо се приближи до мене около часа на вечерната жертва.*

„Небето се бе svelo ниско, за да чуе искрената молитва на пророка. Преди още да завърши молитвата си за прощение и възстановяване, мощният Гавриил отново му се яви...“ *Пророци и царе, с. 556.*

„Това бе Гавриил — ангелът, втори по чин след Божия Син, който дойде при Даниил с Божествената вест.... Бог ни е дал тези неща и Неговото благословение ще придружава смиреното изследване с молитва на пророческите писания.“ *Копнежът на вековете, с. 234.*

б. Каква беше целта на посещението на Гавриил и как беше свързано това с видението в глава 8? Даниил 9:22, 23.

Данаил 9:22, 23: *И вразуми ме като говори с мене, казвайки: Данииле, сега излязох да те направя способен да разбереш. 23 Когато ти почна да се молиш заповедта излезе; и аз дойдох да ти кажа това, защото си възлюблен; затова размисли за работата и разбери видението.*

„[Гавриил] насочи вниманието му към видението, получено преди падането на Вавилон и преди смъртта на Валтасар.“ *Пророци и царе, с. 556.*

„...Бог бе заповядал на Своя пратеник: „Гаврииле, направи този човек да разбере видението.“ Тази поръчка трябваше да бъде изпълнена. Ето защо, ангелът след известно време пак се върна при Даниил и му каза: „...сега излязох да те направя способен да разбереш... затова размисли за работата и разбери видението“ (Даниил 8:27, 16; 9:22,23, 25-27). Периодът от 2300 денонощия бе важна точка във видението от осмата глава, останала неразяснена. Затова когато ангелът възобнови обяснението, той се занимава главно с въпроса за времето.“ *Великата борба, с. 325.*

в. Какъв период от време щеше да бъде отделен за еврейския народ и какво щеше да бъде изпълнено през това време? Даниил 9:24.

Данаил 9:24: *Седемдесет седмици са определени за людете ти и за светия ти град за въздържането на престъплението, за довършване*

греховете, и за правене умилоствивение за беззаконието, и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството, и да се помага Пресветият.

„Тежестта на Христовата проповед бе: „Времето се изпълни и Божието царство наближи; покаяйте се и повярвайте в благовестието!“ Така, както бе предадена от самия Спасител, евангелската вест бе основана върху пророчествата. „Времето“, за което Той каза, че бе изпълнено, бе периодът, известен на Даниил от ангел Гавриил... Един ден в пророчеството означава една година (виж Числа 14:34; Езекиил 4:6). Седемдесетте седмици или четиристотин и деветдесет дни представляват четиристотин и деветдесет години.” *Копнежът на вековете*, с. 233.

4. РАЗКРИВАНЕ НАЧАЛОТО НА ПЕРИОДА

ср., 6 май

а. Кой важен царски указ щеше да отбележи началото на седемдесетте седмици? Даниил 9:25.

Данаил 9:25: *Знай, прочее, и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради изново Ерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици; и за шестдесет и две седмици ще се съгради изново, с улици и окоп, макар в размирни времена.*

„Заповедта за възстановяване и изграждане на Йерусалим бе завършена чрез декрета на Артаксеркс Лонгиман (виж Ездра 6:14, 7:1-9) и влезе в сила през есента на 457 г. пр. Хр. От този момент четиристотин осемдесет и три години се простират до есента на 27 г. сл. Хр.” *Копнежът на вековете*, с. 233.

б. Опишете разпоредбите указани в постановлението, които изпълниха това пророчество. Ездра 7:11–13, 21–27.

Ездра 7:11-13, 21-27: *А ето препис от писмото, което цар Артаксеркс даде на свещеник Ездра, книжника, книжника вещь в думите на Господните заповеди и в повеленията Му към Израиля: - 12 Артаксеркс, цар на царете, към свещеник Ездра, книжника вещь в закона на небесния Бог, свършен мир, и прочее. 13 Издавам указ щото всички, които са от Израилевите люде, и от свещениците и левитите, в царството ми, които биха пожелали доброволно да идат в Ерусалим, да отидат с тебе. 21 И аз, аз цар Артаксеркс, издавам указ до всичките хазнатари, които са отвъд реката, щото всичко, което би поискал от вас свещеник Ездра, книжникът вещь в закона на небесния Бог, да се дава веднага, 22 до сто таланта сребро, до сто кора жито, до сто вати вино, до сто вати дървено масло, и неопределено количество сол. 23 Каквото и да е запо-*

вядано от небесния Бог, нека се направи точно за дома на небесния Бог, да не би да дойде гняв върху царството на царя и на синовете му. 24 При това ви известяваме относно свещениците, левитите, певците, вратарите, нетинимите и слугите на този Божий дом, че на никого от тях не ще бъде законно да се наложи данък, мито, или пътна повинност. 25 И ти, Ездра, според мъдростта, която имаш от твоя Бог, постави управници и съдии, които да съдят всичките люде намиращи се отвъд реката, и те всички да са такива, които знаят законите на твоя Бог; и поучавайте всеки, който не ги знае. 26 И против всеки, който не пази законите на твоя Бог и царския закон, нека се изпълнява незабавно против него присъдата, било за смърт, за заточение, за конфискуване на имот, или за затвор. 27 Благословен да бъде Господ, Бог на нашите бащи, Който е турил такава мисъл в сърцето на царя, да прослави дома на Господа, Който е в Ерусалим

„Господ... подвиги сърцето на царя, така че Ездра намери благоволение пред него. Царят постави в ръцете му изобилни средства за възстановяването на храма и направи възможно завръщането на евреите в Йерусалим.“
Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 3, с. 1134.

в. Какво още предсказва пророчеството относно служението на Месията? Даниил 9:26 (първа част), 27 (първа част).

Данаил 9:26 (първа част), 27 (първа част): *И подир шестдесет и две седмици Месия ще бъде посечен, и не ще има кои да Му принадлежат... 27 И Той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът...*

„Според пророчеството този период трябваше да стигне до Месия — Помазания. През 27 г. сл. Хр. Исус при кръщението Си бе помазан чрез Светия Дух и скоро след това започна службата Си. Тогава бе възвестено: „Времето се изпълни“.

„И Той — каза ангелът — ще потвърди завет с мнозина в една седмица“ [седем години]. В продължение на седем години, след като Спасителят започна Своята служба, евангелието трябваше да бъде проповядвано специално за евреите. В продължение на три и половина години от самия Христос, а след това — от апостолите. „...а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът“ (Даниил 9:27). През пролетта на 31 г. сл. Хр. Христос — истинската Жертва, бе принесен на Голгота. Тогава завесата на храма се раздра на две, показвайки, че светостта и значението на жертвената служба са премахнати. Дошло бе времето земната жертва и приносът да престанат.

Едната седмица — седем години, завърши през 34 г. сл. Хр., когато, като убиха Стефан с камъни, евреите запечатаха окончателно отхвърлянето на евангелието. Учениците, които бяха разпръснати от преследването, „обикаляха и разгласяваха благовестието“ (Деян. 8:4).” *Копнежът на вековете*, с. 233.

5. ИЗПЪЛВАНЕТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ СЕДМИЦИ

чет., 7 май

а. Каква трагедия щеше да се случи след завършването на 490-те години? Даниил 9:26 (последна част), 27 (последна част); Лука 21:20.

Данаил 9:26 (последна част), 27 (последна част): ...И людете на княза, който ще дойде, ще погубят града и светилището; и края му ще го постигне чрез потоп; и до края на войната има определени опустошения. 27 ...И един, който запустява, ще дойде яздец на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запустителя до определеното време.

Лука 21:20: А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски, това да знаете, че е наближило запустяването му.

„Дълготърпението на Бога към Йерусалим само затвърди евреите в упорито непокаяние... И въпреки това в своята слепота и богохулна надменност... [техните водачи] заявяваха публично, че не се страхуват от унищожаването на Йерусалим, защото той бил собственост на Бога. За да утвърдят още повече властта си, те подкупваха лъжливи пророци да обявяват, даже в момента, когато римските легиони обсаждаха храма, че народът трябва да чака избавление от Бога. До последния момент множествата твърдо вярваха, че Всевишният ще се намеси, за да надвие техните противници. Но Израил беше отхвърлил Божествената закрила и сега бе без нея. Нещастен Йерусалим! Разкъсван от вътрешни раздори, улиците му обагрени от кръвта на чадата му, избиващи се едни други, докато чужди войски събаряха укрепленията и избиваха войниците му!“ *Великата борба*, с. 28, 29.

б. Сега, след като разбрахме значението на първата част от дните в пророчеството, какво можем да определим? Даниил 8:14; 9:24.

Данаил 8:14: И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.

Данаил 9:24: Седемдесет седмици са определени за людете ти и за светия ти град за въздържането на престъплението, за довършване

греховете, и за правене умилоствение за беззаконието, и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството, и да се помаже Пресветият.

„Така всяка подробност на пророчествата е била най-точно изпълнена - началото на седемдесетте седмици е установено извън всякакво съмнение в 457 г. пр. Хр., а краят - в 34 г. сл. Хр. От тази дата вече не е трудно да се намери и краят на 2300-та денонощия. Тъй като седемдесетте седмици - 490-те денонощия, са отрязани, от 2300-та, остават още 1810 денонощия. Значи след края на 490-те дни остават още 1810 денонощия. Пресметнати от 34 г.сл.Хр., останалите 1810 години стигат до 1844 г.сл.Хр. Следователно 2300-та денонощия от Даниил 8:14 завършват през 1844 г. След приключването на този голям пророчески период светилището, според свидетелството на Божия ангел, трябваше да „се очисти“. Така времето на очистиването на светилището... бе определено най-точно.” *Пак там, с. 328.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 8 май

- 1. Макар и самият да беше пророк, какво се опитваше усърдно да разбере Даниил?**
- 2. Защо Даниил причисли и себе си в молитвите за покаяние от миналите грехове на Израил?**
- 3. Откъде разбираме убедително, че Даниил 9 гл. разрешава мистерията на Даниил 8 гл.?**
- 4. Обяснете събитието, което бележи началото на 490-годишното пророчество.**
- 5. Опишете разрушаването на Йерусалим, както е предсказано от Даниил и Исус.**

Отваряне на една запечатана книга

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Отидох, прочее, при ангела, та му рекох да ми даде книжката. И каза ми: Вземи и я изяж; и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като мед“ (Откровение 10:9).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 22 „Изпълнени пророчества“ (с. 391 - 408 англ. изд.).

„Могъщият ангел, който наставяше Йоан [в Откр. 10 гл. - бел. прев.], беше не друг, а самият Исус Христос.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 971.*

1. МЪДРИТЕ ЩЕ СВЕЛЯТ

нед., 10 май

а. Опишете изпитанието и триумфа, разкрити в края на последното видение на Даниил. Даниил 12:1, 2.

Данаил 12:1, 2: *И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се подигне; и ще настане време на страдание, каквото никога не е бивало откак народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват, - всеки, който се намери записан в книгата. 2 И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а едни за срам и вечно презрение.*

б. Как в оня ден ще изглеждат мъдрите в контраст с нечестивите? Даниил 12:3; Матей 13:41–43.

Данаил 12:3: *Разумните ще сияят със светлостта на простора, и ония, които обръщат мнозина в правда като звездите до вечни векове.*

Матей 13:41–43: *Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие, 42 и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скръцане със зъби. 43 Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца си. Който има уши [да слуша], нека слуша.*

„Обърнатата душа живее в Христос. Мракът ѝ преминава и в нея огрява нова и небесна светлина. „И който е мъдър придобива души“ (Притчи 11:30)

„И мъдрите ще светят като сиянието на простора; и ония, които обръщат мнозина към правдата като звездите до вечни векове“ (Даниил 12:3). Делото, което се върши при сътрудничеството на хората с Бога, никога няма да загине, но ще издържи през вековете. Онзи, Който прави Бога Своя мъдрост, който израства в пълния ръст на Христовата пълнота, ще стои пред царе, пред така наречените велики мъже на света, и ще покаже хвалата на Онзи, Който го е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина. Науката и литературата не могат да озарят помрачения ум на хората със светлината, която славното евангелие на Божия Син може да им даде. Единствено Божият Син може да извърши великото дело на просвещение на душата. Нищо чудно, че Павел възкликва: „Защото не се срамувам от благовестието Христово; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва...“ (Римл. 1:16). Евангелието на Христос се превръща в личен характер в онези, които повярват, и ги прави живи послания, узнавани и прочитани от всички хора.“
Основи на християнското възпитание, с. 199, 200.

2. ЗАПЕЧАТАНАТА КНИГА

пон., 11 май

а. Какво беше наставен сега Даниил да стори? Даниил 12:4 (първа част), 8, 9 (първа част).

Данаил 12:4 (първа част), 8, 9 (първа част): А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето... 8 И аз чух, но не разбрах. Тогава рекох: Господарю мой, каква ще бъде сетнината на това? 9 А той рече: Иди си, Данииле...;

„Човеците бяха почели Даниил с отговорностите за държавата и с тайните на царството, гласувайки му пълно доверие. Но той бе почетен и от Бога като Негов посланик и му бяха разкрити много откровения за тайните на следващите векове. Чудните пророчества, записани от него в едноименната му книга - от гл. 7 до гл. 12, не бяха напълно разбрани дори от самия пророк, но преди края на земния му труд той получи благословената увереност, че в „края на дните“ — заключителния период на световната история — отново ще „застане в дела си“ (Даниил 12:13). Не му бе дадено да разбере всичко, което Бог му бе разкрил за плановите Си...

Колкото повече приближаваме края на земната история, толкова повече записаните от Даниил пророчества изискват нашето особено внимание, тъй като се отнасят за времето, в което живеем. С тях трябва да бъдат свързвани ученията на последната книга от новозаветните писания.“
Пророци и царе, с. 547.

б. Какво показва, че думите на ангела сочеха към загадката за 2300-те денонощия и кога щеше да бъде разкрита тя? Даниил 8:17; 12:4, 9 (последна част).

***Данаил 8:17:** И така, той се приближи гдето стоях; и когато дойде аз се уплаших и паднах на лицето си; а той ми рече: Разбери, сине човешки; защото видението се отнася до последните времена.*

***Данаил 12:4, 9 (последна част):** А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето, когато мнозина ще я изследват, и знанието за нея ще се умножава. 9 ...Защото думите са затворени и запечатани до края на времето.*

„Пророчествата посочват поредица от събития, достигащи до откриването на съда. Това е вярно особено за книгата „Даниил“. Онази част от пророчеството тук обаче, която се отнасяше до последните дни, бе заръчано на Даниил да скрие и запечата „до последното време“ (*Синод. превод*). Едва когато настъпеше то, можеше да бъде проповядвана вестта за съда, основана на изпълнението на тези пророчества. Но в последното време, казва пророкът, „мнозина ще я изследват и знанието ще се умножава“ (Даниил 12:4)...

...от 1798 г. нататък книгата на пророк Даниил бе разпечатана, разбирането на пророчествата се увеличи и мнозина започнаха да проповядват тържествената вест за приближаващия съд.

Както Великата реформация в XVI в., така и адвентното движение се появи едновременно в различни страни на християнския свят. Както в Европа, така и в Америка мъже на вярата и молитвата бяха подбудени да изучават пророчествата и, проследявайки боговдъхновения доклад, намериха убедителни доказателства, че краят на всичко е наближил. В различни страни се появиха изолирани групи християни, повярвали само чрез изучаването на Свещеното писание, че идването на Спасителя е близо." *Великата борба*, с. 356, 357.

3. ВРЕМЕТО НА КРАЯ

вт., 12 май

а. Докато Даниил гледаше и слушаше, с кое тържествено решение беше посочен периода от време, който щеше да доведе до времето на края? Даниил 12:5-7.

***Данаил 12:5-7:** Тогава, като погледнах аз Даниил, ето, стояха двама други, един на брега отсам реката, и един на брега оттам реката. 6 И единият рече на облечения в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката: До кога ще се чака за края на тия чудеса? 7 И чух облеченият*

в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката, когато издигна десницата си и левията си към небето и се закле в Оня, Който живееше до века, че това ще бъде след време, времена и половина време и, че всичко това ще се изпълни, когато ще са свършили да смажат силата на светите люде.

б. Определете времето на този пророчески период, като сравните с други стихове. Даниил 7:25; Откровение 11:2, 3; 12:6, 14; 13:5.

Данаил 7:25: Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще замисли да промени времена и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.

Откр. 11:2, 3: Но двора, който е извън храма, остави, и недей го измерва, защото той е даден на народите, които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца. 3 А на двамата си свидетели ще дам да прокуват хиляда двеста и шестдесет, дни облечени във вретища.

Откр. 12:6, 14: Обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. 14 И дадох се на жената двете крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там гдето я хранят за време и времена и половин време, скрита от лицето на змея {Гръцки: Змията}.

Откр. 13:5: И даде му се да говори и с устата си горделиво и богохулно; даде му се още власт да действа четиридесет и два месеца.

„Апостол Павел предупреди църквата да не очаква Христовото пришествие в неговите дни. „Защото това няма да бъде - каза той, - докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта“ (2 Сол. 2:3). Едва след голямото отстъпление и след дългия период, когато щеше да владее „човекът на греха“, ние можем да очакваме пришествието на нашия Господ. „Човекът на греха“, „тайната на беззаконието“, „синът на погибелта“, „беззаконният“ (по 2 Сол. 2 гл.) представляват папството, което според пророчеството трябваше да поддържа върховенство в продължение на 1260 години. Този период завърши през 1798 година. Христовото идване не можеше да стане преди нея. Павловото предупреждение обхваща цялата християнска епоха до 1798 година. И едва след това трябваше да бъде проповядвана вестта за Христовото пришествие.“ *Великата борба*, с. 356.

в. Как ангелът описва периода от 1260 години? Даниил 12:10 (първа част).

Данаил 12:10 (първа част): Мнозина ще се чистят и избелят и ще бъдат питани.

„В тринадесетото столетие бе въведено най-ужасното от всички оръдия на папството - инквизицията. Князът на тъмнината работеше заедно с водителите на папската йерархия. В техните тайни съвещания Сатана и ангелите му контролираха умовете на тези зли човеци, но сред тях невидимо присъстваше Божи ангел. Той записваше ужасния доклад на неправдивите им декрети и историята на дела, твърде ужасни за пред човешки очи. „Великият Вавилон“ се „опиваше от кръвта на светиите“. Обезобразените тела на милиони мъченици викаха към Бога за отмъщение срещу тази отстъпническа сила...

Състоянието на света под римската власт представляваше ужасно и поразително изпълнение на думите на пророк Осия: „...няма вярност, нито милост, нито знание за Бога по земята. Друго няма освен клетва, лъжа и убийство, кражба и прелюбодейство; разбиват къщи и кръв допира до кръв“ (Осия 4:1-2). Такива бяха резултатите от отстраняването на Божието слово.” *Пак там*, с. 59, 60.

4. РАЗПЕЧАТВАНЕТО НА КНИГАТА

ср., 13 май

а. Как пророк Йоан видя отварянето на запечатаното видение на Даниил, намеквайки за паралела с Даниил 12:7? Откровение 10:1, 2, 5, 6.

Данаил 12:7: *И чух облеченият в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката, когато издигна десницата си и левицата си към небето и се закле в Оня, Който живееше до века, че това ще бъде след време, времена и половина време и, че всичко това ще се изпълни, когато ще са свършили да смажат силата на светите люде.*

Откр. 10:1, 2, 5, 6: *И видях друг силен ангел, който слизаше от небето, облечен в облак; на главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето, и краката му като огнени стълбове. 2 И държеше в ръката си разгъната книжка; и като положи дясната си нога на морето, а лявата на земята... 5 А ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето, 6 и се закле в живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че не щеше да има вече бавене.*

„Могъщият ангел, който наставяше Йоан, беше не друг, а самият Исус Христос. Поставянето на десния Му крак на морето и левия - на сушата, показва ролята, която Той има в заключителните сцени на великата борба със Сатана. Тази позиция обозначава Неговото върховно могъщество и власт над цялата земя...

Йоан видя малката книжка разпечатана и тогава пророчествата на Даниил заеха своето място в прогласяването на първата, втората и третата

ангелски вести, които трябва да бъдат дадени на света. Разпечатването на малката книжка беше прогласяването на вестта относно времето...

Това време, което ангелът обяви с тържествена клетва, не е краят на историята на този свят, нито на благодатното време, а на пророческото време, което трябва да предшества завръщането на нашия Господ. Тоест, хората няма да имат друга вест относно някакво конкретно време. След изминаването на този период, достигащ... до 1844 г., не може да има конкретни изчисления на пророческото време. Най-дългият пророчески период е пресметнат до есента на 1844 г.

Разположението на ангела - с единия крак на морето, а с другия на сушата, обозначава широкия обхват на провъзгласяването на вестта. Тя ще прекоси обширните води и ще бъде провъзгласена и в други страни, дори ще обиколи света.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 971.*

б. Обяснете как опитността на Йоан във видението, при която изяде малката книжка се явява паралел на опитността на адвентното движение от 40-те години на XIX в. Откровение 10:9-11.

Откр. 10:9-11: Отидох, прочее, при ангела, та му рекох да ми даде книжката. И каза ми: Вземи и я изяж; и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като мед. 10 И тъй, взех книжката от ръката на ангела, та я изядох, и в устата ми беше сладка като мед; но като я изядох, коремът ми се вгорчи. 11 Тогава ми се каза: Трябва пак да пророкуваш за много люде и народи, езици и царе.

„Чрез изяждането на малката книжка е представено осъзнаването на истината и радостното приемане на вестта. Истината за времето на пришествието на нашия Господ беше скъпоценна вест за нашите души.“ Пак там.

„Времето на очакването отмина и Христос не се яви, за да освободи народа Си. Всички, надявали се на своя Спасител с искрена вяра и любов, преживяха горчиво разочарование. Но Божието намерение бе постигнато; Той изпита сърцата на изповядващите, че Го чакат...

Но Исус и небесните множества гледаха с любов и съчувствие на изпитаните и останали верни, макар дълбоко разочаровани вярващи. Ако завесата, отделяща видимия от невидимия свят, би могла да се отдръпне, щяха да се видят ангелите, заобикалящи тези непоколебими души и закрилящи ги от стрелите на Сатана.“ *Великата борба, с. 374.*

5. ИЗМЕЖДУ МЪДРИТЕ

чет., 14 май

а. Как е описан Даниил от Езекиил - един от неговите съвременници? Езекиил 14:14.

Езекил 14:14: *Та ако тия трима мъже, Ное, Даниил и Иов, бяха всред нея, те щяха да избавят само своите си души чрез правдата си, казва Господ Иеова.*

б. Как можем и ние като Даниил да бъдем счетени сред мъдрите? Даниил 12:10 (последна част); Притчи 9:10; Матей 7:24, 25.

Данаил 12:10 (последна част): *А нечестивите ще вършат нечестие, и никой от нечестивите не ще разбере; но разумните ще разберат.*

„Скоро над нас ще настане „време на страдание, каквото никога не е бивало“ (Даниил 12:1). Нуждаем се от духовен опит, който сега нямаме, но някои няма да успеят да го постигнат, защото са твърде лениви. Често се случва очакваната скръб да е по-голяма, отколкото се оказва в действителност; но това няма да е вярно за предстоящата криза. И най-живото въображение не може да си представи мащаба на страданията. В това време на изпит всяка душа ще трябва да застане сама пред Бога. Дори Ной, Даниил и Иов да бяха в земята, „заклевам се в живота Си, казва Господ Иехова..., те не щяха да избавят нито син нито дъщеря, но щяха да избавят само своите си души чрез правдата си“ (Езекиил 14:20).

Сега, докато великият Първосвещеник извършва умилоствение за нас, ние трябва да се стремим да станем свършени в Христос. Нашият Спасител не можеше да бъде накаран да отстъпи на изкушението даже и в мисълта си. Сатана намира нещо в човешките сърца, за което може да се захване - поддържането на някое греховно желание, чрез което изкушенията му могат да ни завладеят. Но Христос заяви за Себе Си: „...иде князът на този свят. Той няма нищо в Мене“ (Йоан 14:30). Сатана не можа да намери в Божия Син нищо, което да му даде възможност да го победи. Исус бе опазил заповедите на Своя Отец и нямаше нито един грях, от който Сатана да се възползва. Това трябва да бъде състоянието на онези, които ще устоят във времето на скръбта.“ *Великата борба*, с. 622, 623.

в. Как приключи накрая разговорът на ангела с Даниил? Даниил 12:13.

Данаил 12:13: *Но ти си иди догдето настане края; и ще се успокоиш, и в края на дните ще застанеш в дела си.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 15 май

1. Кога ще се изпълни възкресението от Даниил 12:2?
2. Кое разпечата пророчеството на Даниил?
3. Кое събитие отбеляза началото на времето на края?
4. Кое пророчество разкри отварянето на запечатаната книга на Даниил?
5. Как мога да си осигуря място сред мъдрите?

Пророкът от Патмос

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „А на трапезата един от учениците, когото обичаше Исус, беше се облегнал на Исусовото лоно“ (Йоан 13:23).

Препоръчително четиво: *Деяния на апостолите*, гл. 53 „Възлюбения Йоан“ (с. 539 - 556 англ. изд.).

„След възнесението на Христос Йоан застана като верен, усърден труженник за Господа.“ *Деяния на апостолите*, с. 546.

1. УЧЕНИКЪТ, КОГОТО ИСУС ОБИЧАШЕ

нед., 17 май

а. Кои примери разкриват близостта на ученика Йоан с Исус? Матей 17:1; Марк 14:33; Лука 8:51.

Матей 17:1: *И след шест дни Исус взема Петра, Якова и брата му Иоана, и ги завежда на една висока планина на саме.*

Марк 14:33: *И взе със Себе Си Петра, Якова и Иоана, и захвана да се ужасява и да тъгува.*

Лука 8:51: *И когато дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него, освен Петра, Иоана, Якова и бащата и майката на момичето.*

„Изглежда [Йоан] имаше предимството да бъде в по-голяма степен приятел с Христос и получи много знаци за доверието и любовта на Спасителя. Той бе един от тримата, на които бе позволено да станат свидетели на Христовата слава на Планината на преображението и на агонията Му в Гетсимания. На неговата грижа нашият Господ повери Своята майка в последните мъчителни часове на кръста.“ *Деянията на апостолите*, с. 539.

б. Как е бил отличаван Йоан от другите ученици? Йоан 13:23; 21:20 (първа част), 24.

Йоан 13:23: *А на трапезата един от учениците, когото обичаше Исус, беше се облегнал на Исусовото лоно.*

Йоан 21:20 (първа част), 24: *Петър обръщайки се вижда, че иде подире му ученикът, когото обичаше Исус, този, който на вечерята се облегна на гърдите Му. 24 Този е ученикът, който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно.*

„Йоан и Яков, Андрей и Петър, заедно с Филип, Натанаил и Матей бяха по-близко свързани с Него, отколкото останалите, и бяха свидетели на по-вечето Му чудеса. Петър, Яков и Йоан имаха дори още по-тесни връзки с Исус. Те почти винаги Го придружаваха, като ставаха свидетели на Неговите чудеса и слушаха словата Му. Йоан се стремеше да има още по-близко приятелство с Исус, така че стана известен като ученика, когото Учителят обича. Спасителят обичаше всички, но Йоан имаше най-възприемчив дух. Бе по-млад от другите и с детска доверчивост откриваше сърцето си пред Него. Така между него и Христос се установи още по-голяма привързаност и чрез него бе разкрито на Божия народ най-дълбокото духовно учение на Спасителя.“ *Копнежът на вековете*, с. 292.

2. ПРЕОБРАЗЯВАНЕ НА ХАРАКТЕРА

пон., 18 май

а. Какво е значението на името, което Исус даде на Йоан и на брат му Яков? Марк 3:17.

Марко 3:17: *И Якова Заведеев и Якововия брат Иоан, на които даде и името Воанергес, сиреч, синове на гърма.*

„Йоан по естество не притежаваше благ характер, какъвто разкрива неговият живот в по-късните години. Имаше си сериозни недостатъци. Бе не само горд, самоуверен и амбициозен за почести, но невъздържан и негодуващ при оскъряние. Той и брат му бяха наречени „синове на гърма“. Зъл нрав и желание за отмъщение, дух на критикарство — всичко това притежаваше любимият ученик, но зад всичко това Божественият Учител различи страстно, искрено, обичащо сърце. Исус избличи неговото самолюбие, разколеба амбициите му, изпита вярата му. Но и разкри на ученика Си онова, за което копнееше душата му — красотата на светостта, преобразяващата сила на любовта.“ *Деяния на апостолите*, с. 540.

б. Как се научи Йоан да общува с другите по един нов начин? Йоан 13:34; 1 Йоаново 4:7, 8.

Йоан 13:34: *Нова заповед ви давам, да се любите един друго; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друго.*

1 Йоан. 4:7, 8: *Възлюбени, да любим един друго, защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, роден е от Бога и познава Бога. 8 Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов.*

„Христовите уроци изтъкващи кротостта, смирението и любовта като съществени за растежа в благодатта и за способността да се работи в Неговото дело, бяха от най-висока стойност за Йоан. Той съхраняваше

грижливо всеки урок и постоянно се опитваше да съгласува своя живот с Божествения образец. Бе започнал да съзира славата на Христос — не в светска помпозност и власт, за които го бяха научили да се надява, но „слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина“ (Йоан 1:14).“ *Пак там*, с. 544.

в. Опишете резултатите, когато едно сърце е изпълнено с любов към ближния. 1 Йоаново 3:10, 11; Йоан 13:35.

1 Йоан. 3:10, 11: *По това се разпознават Божиите чада и дяволските чада; никой, който не върши правда, не е от Бога, нито оня, който не люби брата си. 11 Защото поръчката, която чухте от начало, е това: да любим един другия.*

Йоан 13:35: *По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.*

„Дълбочината и силата на Йоановите чувства към неговия Господ бяха не причината, а резултатът от любовта на Христос. Йоан желаше да стане като Спасителя и под преобразяващото влияние на Христовата любов стана благ и смирен. Неговото „аз“ се скри в Исус. Повече от всички свои приятели той се предаде на силата на този чуден живот... Йоан познаваше Спасителя от личен опит. Уроците на Неговия Господ бяха отпечатани в душата му. Когато свидетелстваше за благодатта на Господа, простият му език бе красноречив, защото цялото му естество бе пропито от любовта.“ *Пак там*, с. 544, 545.

3. ЗАТОЧЕН НА О-В ПАТМОС

вт., 19 май

а. Къде беше изпратен Йоан, след като опитите да бъде отнет живота му се оказаха неуспешни? Откровение 1:9.

Откр. 1:9: *Аз Йоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството и в търпението, които са чрез Исуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и свидетелството за Исуса [Христа].*

„...Йоан бе извикан в Рим да отговаря за вярата си. Тук пред властите ученията на апостола бяха изопачени. Лъжливи свидетели го обвиняваха, че проповядва размирни ереси. Чрез тези обвинения враговете му се надяваха да постигнат унищожението му.

Йоан отговаряше прямо и убедително, с такава простота и откровеност, че думите му имаха могъщо влияние. Слушателите му бяха удивени от неговата мъдрост и красноречие, но колкото по-убедително беше свидетелството му, толкова по-дълбока ставаше злобата на противниците му...

Йоан бе хвърлен в казан с вряло масло, но Бог запази живота на верния Си слуга, както запази и тримата евреи в огнената пещ. На думите: „Така погиват всички, които вярват в този измамник Исус Христос от Назарет“, Йоан отговори: „Моят Господ търпеливо понесе всичко, което Сатана и неговите ангели можаха да изобретят, за да Го подложат на унижения и мъчения. Той даде живота Си, за да спаси света. За мен е чест, че ми бе позволено да страдам заради Него...“

Тези думи оказаха своето влияние и Йоан бе измъкнат от казана от същите мъже, които го бяха хвърлили там...

С императорски декрет Йоан бе заточен на остров Патмос...

Неговите врагове мислеха, че тук влиянието му няма да се чувства вече и накрая ще умре от трудности и мъка.” *Деяния на апостолите*, с. 569, 570.

б. Каква ценна привилегия предостави неговото заточение? Откровение 1:1-3, 10, 11.

Откр. 1:1-3, 10, 11: *Откровението от Исуса Христа, което му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Йоан, 2 който възвести Божието слово и свидетелството Исус Христово - и всичко що е видял. 3 Блажен, който прочита, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо. 10 В Господния ден бях в изстъпление чрез Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба, който казваше: 11 Каквото виждаш напиши на книга, и прати го до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филадельфия и до Лаодикия.*

„Патмос — гол, скалист остров в Егейско море — бе избран от римските управници като място за заточение на криминални престъпници, но за Божия слуга това мрачно жилище стана врата към небето. Тук, откъснат от натовареността на живота и от активния труд на предишните години, той имаше близостта на Бога, на Христос и на небесните ангели и прие от тях наставления за църквата за всички бъдещи времена. Събитията, които щяха да се случат в последните дни на земната история, му бяха показани и тук той записа получените от Бога видения.” *Пак там*, с. 570, 571.

4. СРЕЩА С ХРИСТОС

ср., 20 май

а. Как се яви Христос на Йоан във видение на Патмос? Откровение 1:12-16.

Откр. 1:12-16: *И обърнах се да видя Този {Гръцки: Гласът.}, Който ми проговори; и като се обърнах, видях седем златни светилника; 13 и сред*

свещилниците видях Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърдите със златен пояс; 14 а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му, като огнен пламък; 15 и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена: а гласът Му беше като на много води; 16 и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата му излизаше меч остър и от двете страни; и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си.

„[Възлюбеният ученик] бе видял Господа в Гетсимания с лице, белязано с капки кръв от агонията, лице „погрозняло... повече от лицето на кой да е бил човек, и образът Му от образа на кой да е от човешките синове“ (Исая 52:14). Беше Го видял в ръцете на римските войници, облечен със стара пурпурна мантия и коронясан с трънен венец. Видял Го бе да виси на Голготския кръст, изложен на жестоки подигравки и хули. Сега на Йоан бе позволено да види още веднъж своя Господ. Но колко различен беше видът Му! Той не е вече човек на скърби, презрян и унижен от хората. Облечен е в дреха с небесно сияние... Патмос бе огрян от славата на възкръсналия Господ.” *Деяния на апостолите*, с. 582.

б. Как реагира Йоан и какво му поръча Исус? Откровение 1:17-19.

Откр. 1:17-19: *И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той тури десницата Си върху мене и каза: Не бой се, Аз съм първият и последният и живият; 18 бях мъртъв, и, ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на ада. 19 Напиши, прочее, това, което си видял, и що значи, и това, което има да стане подире.*

„Йоан беше укрепен да живее в присъствието на своя прославен Господ. Тогава пред удивения му поглед бе разкрита небесната слава. Позволено му бе да види Божия трон и отвъд земните конфликти да види облеченото в бяло множество на изкупените. Чу музиката на небесните ангели и триумфиращите песни на победилите чрез кръвта на Агнеца и чрез словото на тяхното свидетелство. В даденото му откровение сцена след сцена разкриваха вълнуващия духовен опит на Божия народ и бе предсказана историята на църквата до самия край на вековете. Чрез образи и символи на Йоан бяха представени неща от огромна важност, които той трябваше да запише, за да може Божият народ тогава и в бъдещите векове, да получи добро разбиране за предстоящите му опасности и борби.” *Пак там*, с. 582, 583.

в. По какъв начин книгата Откровение се явява послание към всеки от нас лично? Откровение 1:4-6; 3:22.

Откр. 1:4-6: *Йоан до седемте църкви, които са в Азия: Благодат и мир да бъде на вас от Онзи, Който е, и Който е бил, и Който иде, и от седем-*

те духове, които са пред неговия престол, 5 и от Исуса Христа, който е верният свидетел, първороденият от мъртвите и началникът на земните царе. На този, Който ни люби, и ни е развързал от греховете ни чрез кръвта Си, 6 и Който ни е направил Царство от свещеници на своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове. Амин.

Откр. 3:22: Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите.

„Това откровение бе дадено за ръководство и утеха на църквата в християнската епоха. Но религиозните учители заявяват, че то е запечатана книга и тайните ѝ не могат да бъдат обяснени. Затова мнозина отказват да посветят време и да изучат тайните на пророческия доклад. Но Бог не желае народът Му да се отнася към тази книга по този начин.“ *Пак там, с. 583.*

5. УВЕРЕНИЕ ЗА ХРИСТОВОТО ПРИСЪСТВИЕ

чет., 21 май

а. Какво означава видението на Христос посред седемте златни светилника? Откровение 1:20.

Откр. 1:20: Тайната на седемте звезди, които видя в десницата Ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника са седемте църкви.

„За Христос се казва, че върви сред златните светилници. Така се символизира Неговата връзка с църквите. Той е в постоянен контакт със Своя народ. Познава неговото истинско състояние. Наблюдава неговия ред, набожност и преданост. Макар че е Първосвещеник и Посредник в небесното светилище, представен е като вървящ насам-натам сред Своите църкви по земята. С неуморно бдение и неотклонна бдителност Той наблюдава дали светлината на Неговите стражи гори неясно или угасва. Ако светилниците бяха оставени само на човешка грижа, мъждукащият пламък би намалял още и угаснал, но Христос е истинският пазач на храмовите дворове. Неговата непрекъсната грижа и подкрепяща благодат са изворът на живот и светлина.“ *Деяния на апостолите, с. 586.*

б. Опишете целта на Божиите послания към църквата като едно цяло, представено от седемте църкви в Откровение 2 и 3 глави.

„Имената на седемте църкви са символи за църквата в различните периоди на християнската епоха. Числото 7 означава пълнота и символизира факта, че вестите се простират до края на времената, а използваните символи разкриват състоянието на църквата в различните периоди от историята на света.“ *Пак там, с. 585.*

„Църквата имаше недостатъци и се нуждаеше от сериозен упрек и наказание. И Йоан бе вдъхновен да запише вестите на предупреждение, упрек и наставление към онези, които губейки от поглед основните принципи на евангелието, щяха да поставят в опасност надеждата си за спасение. Но думите на укор, които Бог счита за необходимо да изпрати, са винаги изговорени с нежна любов и с обещанието за мир към всеки покаял се вярващ. *Пак там, с. 587.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 22 май

1. **Защо ап. Йоан бе наречен „любимият ученик“, при положение, че Исус нямаше любимци?**
2. **Какво изработи промяната в живота и характера на Йоан?**
3. **Как Бог неутрализира намеренията на злите човеци, които се опитаха да се отърват от Йоан?**
4. **Какво е значението на Откровението за нас, макар някои да я наричат неправилно запечатана книга?**
5. **Опишете Божиите намерения, когато изпраща вести на укор към Своята църква.**

Змоят, жената и остатъкът

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Тогава змоят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса...” (Откровение 12:17).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 36 „Предстоящата борба“ (с. 582-592 англ. изд.).

„Свободата на съвестта, коствала такива големи жертви, няма да бъде защитана повече. В настъпващия съвсем скоро конфликт ще имаме възможност да видим изпълнението на думите на пророка...” *Великата борба*, с. 592.

1. ЦЪРКВАТА ПРЕДСТАВЕНА

нед., 24 май

а. Какво се вижда в началото на четвъртото видение на Йоан? Откровение 12:1.

Откр. 12:1: *И голямо знамение се яви на небето, - жена, облечена със слънцето, с луната под нозете ѝ и на главата ѝ корона от дванадесет звезди.*

б. Като какъв символ е замислена да служи жената според библейската символика? 2 Коринтяни 11:2; Езекил 23:2-4; Откровение 17:3 -6.

2 Коринт. 11:2: *Защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа.*

Езекиил 23:2-4: *Сине човешки, имаше две жени, дъщери на една майка. 3 Те блудствуваха в младостта си; там бяха налягани гърдите им, и там бяха стискани девствените им съсци. 4 Имената им бяха Оола на по-голямата, и Оолива на сестра ѝ; и те станаха Мои и родиха синове и дъщери. А колкото за имената им, Оола {Т.е., Нейният шатър.} е Самария, а Оолива {Т.е., Моят шатър в нея.} Ерусалим.*

Откр. 17:3-6: *И тъй, той ме заведе духом в една пустиня, гдето видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. 4 Жената бе облечена в багреница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудствуване. 5 И на челото ѝ имаше написано това име: Тайна; великий*

Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята. 6 И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много.

„В Откровение 17-та глава Вавилон е представен като жена. Библията си служи с този образ, за да символизира църквата, като добродетелната жена символизира чиста църква, а падналата жена - отстъпила църква.

В Библията светият и траен характер на отношението между Христос и Неговата църква е представен чрез брачната връзка. Господ е съединил църквата със Себе Си чрез тържествен завет - Той им обещава да бъде техен Бог, а те се задължават да принадлежат на Него и само на Него. Той заявява: „И ще те сгодя за Себе Си завинаги; да! Ще те сгодя за Себе Си в правда и в съдба, в милосърдие и милости“ (Осия 2:19). И още: „...Аз съм ви съпруг“ (Ер. 3:14). Павел си служи със същото сравнение в Новия завет, като казва: „...Сгодих ви с един мъж да ви представя като чиста девица на Христа“ (2 Коринт. 11:2).“ *Великата борба, с. 381.*

2. ЦЪРКВАТА, ВЪВЛЕЧЕНА В КОНФЛИКТ

пон., 25 май

а. През какви усилия премина църквата в очакване на детето Месия? Откровение 12:2; Исаия 9:6; Лука 2:25–32.

Откр. 12:2: Тя бе непразна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди.

Исаия 9:6: Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира.

Лука 2:25-32: И ето, имаше в Ерусалим един човек на име Симеон; и тоя човек бе праведен и благочестив, и чакаше утехата на Израиля; и Светият Дух беше в него. 26 Нему бе открито от Светия Дух, че няма да види смърт докле не види Христа Господен. 27 И по внушението на Духа той дойде в храма; и когато родителите внесоха детенцето Исус за да сторят за Него по обичая на закона, 28 той Го взе на ръцете си и благослови Бога, като каза: - 29 Сега, Владико, отпущаш слугата Си в мир. Според думата Си; 30 защото видяха очите ми спасението, 31 което си приготвил пред всички люде; 32 светлина да просвещава народите, и слава на Твоите люде Израил.

„Думите на умиращия Яков изпълваха [вярвящите сред евреите] с надежда: „Не ще липсва скиптър от Юда, нито управителев жезъл отсрещ нозете му, докле дойде Сило“ (Бит. 49:10). Западащата сила на Израил свидетелстваше, че скоро предстоеше идването на Месия. Пророчество-

то на Даниил рисуваше славата на Неговото царуване над една империя, която ще покори всички земни царства и според думите на пророка „ще пребъде вечно“ (Даниил 2:44). Докато малцина разбираха естеството на Христовата мисия, широко бе разпространено очакването на един могъщ княз, който ще установи своето царство в Израил и който ще дойде като освободител на народите.

Времето се изпълни. Човечеството, деградирало от векове на престъпление, копнееше за идването на Изкупителя.“ *Копнежът на вековете*, с. 34.

б. Каква гражданска власт е изобразена от големия червен змей? Откровение 12:3.

Откр. 12:3: *И яви се друго знамение на небето, и ето голям червен змей, който имаше седем глави и десет рога, и на главите му седем корони.*

„Земните власти, които целенасочено ще се заемат да потъпчат Божия закон и да преследват Божия народ, бяха представени на Йоан под формата на символи чрез образите на един голям червен змей, на един звяр, приличащ на леопард и на един звяр с агнешки рога.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 972.*

в. Пред каква опасност се изправиха църквата и Месия, заради подобната на змей сила? Откровение 12:4.

Откр. 12:4: *И опашката му, като завлече третата част от небесните звезди, хвърли ги на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде чадото ѝ щом роди.*

„Сатана бе работил, за да направи бездната между земята и небето дълбока и непроходима. Чрез измамите си той поощряваше хората да съгрешават. Целта му бе да изчерпи Божието дълготърпение и да угаси любовта Му към човека, и така Бог да изостави света под сатанинското управление.“ *Копнежът на вековете*, с. 34, 35.

„В небесата Сатана бе мразил Христос за поста Му в Божиите дворове. Намрази Го още повече, когато той самият бе детрониран. Мразеше Този, Който се закле да изкупи расата на грешниците. Но Бог позволи на Своя Син да дойде точно в света, за който Сатана претендираше, че владее, като безпомощно бебе, подчинено на слабостта на човечеството. Господ Му позволи да срещне опасностите, присъщи на живота на всеки човек, да се бори, както всяко човешко дете с риск от провал и вечна загуба.“ *Пак там*, с. 49.

а. Какво прозрение към миналото бе разкрито на Йоан и какво означава това? Откровение 12:7-9.

Откр. 12:7-9: И стана война на небесата: Излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; 8 обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. 9 И свален биде големият змей, оная старовременна змия която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него.

„Противопоставянето срещу Божия закон започна в небесните дворове с Луцифер - засеняващият херувим. Сатана реши да бъде пръв в небесните съвети и равен на Бога. Той започна делото си на бунт с ангелите под негово командване, като се стремеше да разпространи сред тях духа на недоволството. И той действаше толкова коварно, че много от ангелите бяха спечелени на негова страна, преди целите му да бъдат напълно разкрити. Дори верните ангели не можеха напълно да прозрат характера му, нито да видят докъде ще доведе това дело. Когато Сатана успя да спечели много ангели на своя страна, той се яви пред Бога и заяви, че желанието на ангелите е той самият да заеме мястото на Христос.

Злото продължаваше да работи, докато духът на недоволството не наля в открит бунт. Тогава настана война на небето и Сатана, заедно с всички, които му симпатизираха, бяха изгонени от там.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 972, 973.*

б. Как известието в Откровение 12:10, 11 подсказва, че окончателното изгонване на Сатана от небето става по време на земното служение на Исус?

Откр. 12:10, 11: И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. 11 А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелствование; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт.

„С пророческо око Христос проследи сцените, които щяха да се разиграят при последната Му велика борба. Той знаеше, че когато ще извика: „Свърши се!“, цялото небе ще тържествува. Ухото Му долови далечната музика и победните викове в небесните дворове. Знаеше, че тогава ще прозвучи погребалният звън на сатанинската империя и

името Христово ще се възвестява и прославя от свят на свят из цялата вселена.” *Копнежът на вековете*, с. 679.

„Но планът на изкуплението имаше и една по-обширна и по-дълбока цел от спасението на човека. Не само заради това дойде Христос на Земята. Не само обитателите на този малък свят да почитат Божия закон, както трябваше да се почита, но и за да защити пред Всемира Божия характер... Смъртта на Христос за спасението на човека не само щеше да направи небето достъпно за хората, но и пред цялата Вселена щеше да оправдае отношението на Бога и на Неговия Син към бунта на Сатана. Тя щеше да затвърди вечния характер на Божия закон и да разкрие естеството на греха и резултатите от него.“ *Патриарси и пророци*, с. 68, 69.

4. ВОЙНА НА ЗЕМЯТА

ср., 27 май

а. Пред каква опасност щеше да се изправи сега църквата? Откровение 12:12, 13.

Откр. 12:12, 13: *Затова, веселете се, небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време. 13 И като видя змеят, че биде свален на земята, той почна да преследва жената, която бе родила мъжкото дете.*

„Знаейки, че империята, която бе узурпирал, в крайна сметка ще бъде изтръгната от него, Сатана реши да не щади усилия, за да унищожи колкото се може повече от създанията, които Бог бе сътворил по Своя образ и подобие. Сатана мразеше човека, защото Христос му бе показал такава прощаваща любов и състрадание. И сега се готвеше да упражни към него всеки вид измама, чрез която да изгуби вечността. Преследваше тази своя цел с още повече енергия заради собственото си безнадеждно състояние.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 973, 974.*

„Великата борба между доброто и злото ще става все по-интензивна до края на вековете. През всички столетия гневът на Сатана е бил проявяван срещу Христовата църква, но Бог е давал на своя народ благодатта и Духа Си, за да го укрепява да устоява срещу силата на лукавия. Когато апостолите на Христос трябваше да занесат Неговото евангелие на света и да го запишат за всички бъдещи поколения, те бяха особено обдарени с просветлението на Духа. Но с приближаването на окончателното изкупление на църквата, Сатана ще действа с по-голяма сила... Всички тънкости на сатанинското умение и придобити способности, цялата жестокост, развита през вековните битки, ще бъдат хвърлени срещу Божия народ в последната битка. И в това опасно време Христовите последователи трябва да

разнесат по света предупреждението за Второто пришествие. Освен това при идването на Христос един народ трябва да бъде приготвен да застане пред Него „чист и непорочен“ (2 Петрово 3:14). И в този момент специалните дарове на Божията благодат и сила за църквата ще бъдат не по-малко нужни, отколкото в дните на апостолите.“ *Великата борба*, с. ix, x.

б. Опишете опитността на църквата през 1260-те години на потисничество и преследване. Откровение 12:6, 14.

Откр. 12:6, 14: И жената побягна в пустинята, гдето имаше място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни. 14 И дадох се на жената двете крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там гдето я хранят за време и времена и половин време, скрита от лицето на змея {Гръцки: Змията}.

в. Каква помощ се притече, за да бъде отклонено нападението срещу вярващите от страна на човеците, които змеят възнамеряваше да използва? Откровение 12:15, 16.

Откр. 12:15, 16: И змеят изпусна след жената из устата си вода като река, за да направи да я завлече реката. 16 Но земята помогна на жената, защото земята отвори устата си та погълна реката, която змеят беше изпуснал из устата си.

„Когато из европейските държави се разпространиха новините, че съществува страна, където всеки може да се наслаждава на плодовете на собствения си труд и да живее според съвестта си, хиляди хора се насочиха към бреговете на Новия свят.“ *Пак там*, стр. 296.

5. ОСТАТЪКЪТ

чет., 28 май

а. Как са описани верните във времето, когато гневът на змея ще достигне своя връх? Откровение 12:17.

Откр. 12:17: Тогава змеят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса; и змеят застана на морския пясък.

„Авторът на „Откровение“, гледайки през вековете към края на човешката история, заяви: „...Змеят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса“ (Откр. 12:17). Същият дух, водил хора

през миналите векове да преследват истинската църква, в бъдеще ще ги води да действат по същия начин срещу отстояващите верността си към Бога. Дори в наше време се правят приготовления за последния голям конфликт.“ *Пророци и царе, с. 605.*

б. Как характерните черти на остатъка обрисуват какво ще представлява църквата в последните дни? Откровение 14:12; 19:10.

Откр. 14:12: *Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса.*

Откр. 19:10: *Тогава аз паднах пред нозете му да му се поклоня; но той ми рече: Недей; аз съм съслужител на тебе и на братята ти, които държат свидетелството за Исуса; поклони се Богу; защото духът на пророчеството е да свидетелствуваме за Исуса.*

„Църквата на остатъка ще признае Бог в Неговия закон и ще при тежава пророческата дарба. Послушанието към Божия закон и духът на пророчеството винаги са отличавали истинския Божи народ и той бива изпитван и проверен обикновено чрез съвременни средства.“ *Вести от Лома Линда, с. 33.*

„Църквата на остатъка ще бъде подложена на голямо изпитание и скръб. Онези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова, ще почувстват яростта на змея и неговото войнство. Сатана счита хората на света за свои поданици. Той е придобил контрол над отстъпническите църкви, но тук има една малка група, която се противопоставя на неговото върховенство.“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 231.*

„Поради отказа му да се подчинява на Божиите заповеди и решимостта му да подхранва омраза срещу онези, които ги провъзгласяват, змеят ще поведе най-решителна война против тях. Цялата му енергия е насочена срещу пазещия Божиите заповеди народ.“ *Пак там, т. 8, с. 117.*

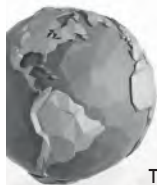
ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 29 май

- 1. Защо църквата е символизирана в Библията чрез жена?**
- 2. Обяснете риска, който Божият Син поема, като дойде на земята като човек.**
- 3. Кога Сатана бе напълно и окончателно изгонен от небето?**
- 4. Опишете причината за гнева на змея срещу църквата.**
- 5. Какви характеристики търсим при определяне на остатъка?**

Дарения от първата събота

събота, 6 юни 2026 г

За молитвен дом в Прага, Чехия

Чешката република е страна в самото сърце на Европа, граничеща с Германия, Полша, Австрия и Словакия. В нея се намира Бохемия - исторически регион с живописни села, величествени замъци и богато културно и духовно наследство, където Ян Хус (1369 -1415) постави началото на неговите велики реформи. Днес Чехия е модерна светска държава с население от около 10,9 милиона души, от които повече от 1,4 милиона живеят в столицата Прага.

Прага е не само исторически и културен център, но и място, където хиляди хора се намират в духовна нужда. Мнозина търсят смисъла на живота, надежда и мир в сърцето си. Сред населението 47,8% се считат за нерелигиозни, 11,7% се определят като християни, от които 9,3% изповядват католицизъм и 2,4% други християнски вероизповедания, а 10,8% се определят от други религии.

Делото на АСДРД в този град започна през май 2014 г., когато на първата среща се събраха само трима души. По-късно, през август 2020 г., един пастор бе изпратен със семейството си, за да провъзгласят настоящата истина за спасение на изгубените души.

Днес Пражката църква наброява 30 членове, а заедно с интересуващите се, които се подготвят за кръщение, наброяват около 70 души. Понастоящем богослуженията се провеждат в помещение под наем, но църквата искрено се моли за възможността да закупи или построи свой собствен молитвен дом - място, където Божиите люде да могат да се събират, да бъдат укрепени във вярата и да споделят светлината на истината с хората около тях.

„Домът, в който се извършва поклонение на Бога, би следвало да съответства на Неговия характер и величие.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 268.*

Скъпи братя и сестри, днес имаме благословената възможност да участваме в това велико Божие дело. Вашите дарения се явяват инвестиция във вечността, в спасението на душите и в укрепването на църквата в самия център на Европа. Молете се за Божието напътствие, бъдете любезни да подкрепите този проект и споделете за тази нужда с други хора. Нека Господ благослови всеки, който участва в това дело с любов!

„Всякога благодарим на Бога за всички ви и ви споменаваме в молитвите си“ (1 Солунци 1:2).

Вашите братя и сестри от Прага

Звярът и белегът

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им“ (Откровение 13:16).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 24 „Божият закон е непроменим“ от изречението „В 13 гл. (ст. 1 до 10) е описан друг звяр, подобен „на леопард“, на когото...“ до края на главата (с. 439-450 англ. изд.).

„Рогата, подобни на агнешки, и змейският глас на този символ посочват едно поразително противоречие между изповеданието и начина на действие на така представената нация.“ *Великата борба*, с. 442.

1. ЗВЯРЪТ, СЪСТАВЕН ОТ РАЗЛИЧНИ ЕЛЕМЕНТИ

нед., 31 май

а. Какво видя Йоан в Откровение 13:1 (първа част) и как разбираме това в светлината на това, което изучавахме от Даниил 7:3?

Откр. 13:1 (първа част): *И видях звяр, който излизаше от морето, и имаше десет рога и седем глави.*

Данаил 7:3: *И четири големи зверове възлязоха из морето, различни един от друг.*

б. Какво можем да научим от това как някои от физическите характеристики на звяра имат връзка с четирите звяра, които изучавахме преди? Откровение 13:2; Даниил 7:4-6.

Откр. 13:2: *И звярът, който видях приличаше на леопард, и краката му бяха като крака на мечка, устата му като уста на лъв; и змеят даде нему силата си, престола си и голяма власт.*

Данаил 7:4-6: *Първият бе като лъв, и имаше орлови крила; а, като го гледаха, крилата му се изскубаха, и той се дигна от земята и биде заставен да се изправи на две нозе като човек, и даде му се човешко сърце. 5 След това, ето друг звяр, вторият, приличен на мечка, който се подигна от едната страна, и имаше три ребра в устата си между зъбите си; и му думаша така: Стани, изяж много месо. 6 Подир това, като погледнах, ето друг звяр, приличен на леопард, който имаше на*

гърба си четири птичи крила: тоя звяр имаше и четири глави; и даде му се власт.

„В 13 гл. (ст. 1 до 10) е описан друг звяр, подобен „на леопард“, на когото „змят даде... силата си, престола си и голяма власт“. Този символ, както повечето протестанти вярват, представлява папството, наследило силата, седалището и властта, принадлежали някога на древната Римска империя. За приличащия на леопард звяр е заявено: „И даде му се да говори и с устата си горделиво и богохулно... И отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и скинията Му, па и ония, които живеят на небесата. И позволи му се да воюва против светиите и да ги победи; и даде му се власт над всяко племе и люде, език и народ“. Това пророчество, почти идентично с описанието на малкия рог от Даниил 7 гл., съвсем безспорно и очевидно посочва папството.” *Великата борба*, с. 439.

„В много от европейските народи силите, управлявали в продължение на столетия и църква, и държава, са били контролирани от Сатана чрез папството.” *Пак там*, с. 268, 269.

2. ПРЕСЛЕДВАЩА СИЛА

пон., 1 юни

а. Как се потвърждава самоличността на звяра въз основа на времето на неговото господство? Откровение 13:5; Даниил 7:25.

Откр. 13:5: И даде му се да говори и с устата си горделиво и богохулно; даде му се още власт да действа четиридесет и два месеца.

Данаил 7:25: Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще замисли да промени времена и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.

„Даде му се още власт да действа четиридесет и два месеца“ и продължава пророкът: „И видях една от главите му като че ли смъртно ранена“, и пак добавя: „ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит“. Четиридесет и двата месеца са равни на „време и времена, и половин време“, три години и половина и хиляда двеста и шестдесет дни от Даниил 7 глава - времето, през което папството трябваше да потиска Божия народ. Този период,... започва с установяването на папството през 538 г. сл. Хр. и завършва през 1798 година. Тогава папата бе пленен от френската армия, папската власт получи своята смъртоносна рана и се изпълни пророчеството „ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде.“ *Великата борба*, с. 439.

б. Как ще бъде отслабено върховенството на подобния на леопард звяр? Откровение 13:3 (първа част), 10.

Откр. 13:3 (първа част), 10: И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя. 10 Ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит. Тука е нужно търпението и вярата на светиите.

в. Какви действия ще предприеме звярът? Откровение 13:6-8.

Откр. 13:6-8: И отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и скинията Му, па и ония, които живеят на небесата. 7 И позволи му се да воюва против светиите и да ги победи; и даде му се власт над всяко племе и люде, език и народ. 8 И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне.

„Влиянието на Рим в страните, признавали някога владичеството му, съвсем не е унищожено. Пророчеството подсказва възстановяването на неговата мощ. „И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя и цялата земя учудена отиде след звяра...“ (Откр.13:3). Смъртната рана е образ на падането на папството през 1798 г. След това пророкът казва: „Но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя учудена отиде след звяра...“ Павел ясно заявява, че „човекът на греха“ ще продължи да съществува до Второто пришествие (2 Сол.2:3-8). До самия край на вековете той ще продължава да заблуждава. И писателят на Откровението, говорейки за папството, заявява същото: „И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне“ (Откр.13:8). Както в Стария, така и в Новия свят на папството ще бъде отдадено поклонение чрез освещаване на неделята, основаващо се единствено на авторитета на римската църква.” *Пак там*, с. 579.

3. ЗВЯРЪТ ПОДОБЕН НА АГНЕ

вт., 2 юни

а. Каква нова политическа власт беше видяна да се въздига, точно когато папството получаваше смъртоносната си рана? Откровение 13:11.

Откр. 13:11: И видях друг звяр, който възлизаше от земята; и имаше два рога прилични на агнешки; а говореше като змей.

„...звярът с рога, подобни на агнешки, бе видян, че „възлизаше от земята“. Вместо да завладее други държави, за да установи там властта си, представената по този начин нация трябва да се появи в територия, необитавана до момента, и да се издигне и развие постепенно и мирно. Следователно тя не би могла да се появи измежду народите на стария свят, пренаселен с нападащи се и воюващи помежду си нации - неспокойното море от „племена, люде, народи и езици“. Трябва да се търси в западния континент.

Коя нация в Новия свят през 1798 г. се бе издигнала и увеличила властта си, обещавайки да стане велика и силна и привличайки вниманието на целия свят? Приложението на символа е неоспоримо. Една единствена нация отговаря на особеностите на това пророчество; то посочва безпогрешно Съединените американски щати. Мисълта на боговдъхновения писател, дори с почти същите думи, е била несъзнателно и многократно цитирана от оратори и историци в описанията им за възникването и развитието на този народ. Звярът бе видян да „възлиза“ от земята, а според преводачите употребената тук дума „възлиза“ означава буквално „израствам или пониквам като растение“. Както вече видяхме, тази нация трябва да възникне на територия, необитавана преди това.

„И имаше два рога, прилични на агнешки.“ Подобните на агнешки рога, подсказват младост, невинност и благородство. Символизират сполучливо естеството на Съединените щати, когато пророкът ги видя да „възлизат“ в 1798 г. Сред християните заточеници, първи избягали в Америка, за да търсят убежище от царското потисничество и свещеническата нетолерантност, имаше мнозина, които бяха решени да установят управление, базиращо се широко на гражданската и религиозната свобода. Техните възгледи бяха отразени от Декларацията на независимостта, която прогласява великата истина, че „всички хора са сътворени равни“ и са надарени с неотменимото право на „живот, свобода и стремеж към щастие“. А Конституцията гарантираше на народа правото на самоуправление, при условие, че избраните с всенародно гласуване представители, ще съставят и прилагат законите. Гарантирана бе свободата на религията, като се позволяваше всеки човек да се покланя на Бога според изискванията на собствената си съвест. Републиканството и протестантизмът станаха основните принципи на нацията. Именно в тях се корени тайната на нейната мощ, благополучие и напредък. Потиснатите и потъпканите от целия християнски свят се обърнаха към тази страна с интерес и надежда. Милиони потърсиха нейните брегове и Съединените щати се издигнаха до място, поставящо ги всред най-мощните нации на земята.“ *Великата борба, с. 440, 441.*

а. Какъв шокиращ развой на нещата предстои, който ще бъде наложен от подобния на агне звяр? Откровение 13:12, 16.

Откр. 13:12, 16: *Той упражняваше всичката власт на първия звяр в неговото присъствие, и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла. 16 И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им.*

„Рогата, подобни на агнешки, и змийският глас на този символ посочват едно поразително противоречие между изповеданието и начина на действие на така представената нация. „Говоренето“ на една нация, това е дейността и решенията на нейните законодателни и съдебни власти. Чрез тях тя ще опровергае либералните и мирни принципи, които бе поставила някога в основата на своята политика. Пророчеството, че ще говори „като змей“ и ще упражнява „всичката власт на първия звяр“ предсказва ясно развитието на дух на нетолерантност и преследване, който ще бъде проявен от силите, представени от змея и подобния на леопард звяр. А изявлението, че звярът с двата рога „принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр“ подсказва, че тази нация ще използва властта си, за да принуждава насилствено към съблюдаване на дадена практика на почит към папството.

Такова действие би било в пълно противоречие с принципите на управление, с духа на свободните институции, с недвусмислените и тържествени изявления на Декларацията за независимостта и с Конституцията на Съединените щати. Основателите на нацията мъдро са се стремили да предотвратят използването на светска власт от църквата и произтичащите от това последици - нетолерантност и преследване. Според Конституцията „Конгресът няма да издава закон в полза на дадена религия или да забранява свободното изповядване на която и да е религия“. Също така „религията в Съединените щати никога няма да бъде условие за назначения на държавна или отговорна служба“. Само при явното нарушение на тези защитаващи националната свобода принципи, гражданските власти могат да наложат каквато и да било религиозна практика.“ *Великата борба*, с. 442.

б. По какъв начин това налагане на белега на звяра ще се окаже падението на Съединените щати? Притчи 14:34; Псалм 119:126.

Притчи 14:34: *Правдата възвишава народ, а грехът е позор за племената.*

Пс. 119:126: *Време е да подеждуваш Господ, защото нарушиха закона Ти.*

„Всеки век на разпуснатост натрупва гняв за деня на гнева; и когато дойде времето и чашата на беззаконието се напълни, тогава Бог ще извърши Своето странно дело. Тогава ще се узнае колко ужасно нещо е божественото търпение да бъде изчерпано. Защото Божият гняв ще се излее с такава сила, че е представен като непримесен с милост и самата земя ще бъде запустена. Именно във времето на национално вероотстъпничество, когато, изпълнявайки политиката на Сатана, управниците на страната ще застанат откъм човека на греха, тогава чашата на вината ще бъде препълнена. Националното вероотстъпничество е сигнал за национална разруха“
Избрани вести, кн. 2, с. 373

5. БЕЛЕГЪТ НА ЗВЯРА

чет., 4 юни

а. Какъв е белегът на властта на [папския] Рим? Даниил 7:25.

Данаил 7:25: Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и ще замисли да промени времена и закони; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.

„Като знак за авторитета на католическата църква папските писатели цитират „самото действие на промяна на съботата в неделя, с която протестантите са съгласни..., защото чрез пазенето на неделята те признават властта на църквата да учредява празници и да заповядва тяхното спазване. В противен случай те биват обвинявани в грях“ (Анри Тюбервил „Съкращения на християнската доктрина“, с. 58). Тогава какво е промяната на съботата, ако не знак или белег за авторитета на римската църква - „белегът на звяра“?...

...когато съблюдаването на неделята бъде постановено със закон и светът получи пълна светлина по отношение на задълженията спрямо истинската събота, тогава всеки, който престъпва Божията заповед, за да послуша едно нареждане или предписание с не по-висок авторитет от този на Рим, ще почита папството повече от Бога.” *Великата борба, с. 448, 449.*

б. Опишете кулминацията на двете противоположни движения - едното, стремящо се да просветли душите за истината, а другото - да наложи белега на звяра. Откровение 13:13–15; 16:13, 14; Матей 24:14, 24.

Откр. 13:13-15: И вършеше големи знамения, до там щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човеците. 14 И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя. 15 И позволи му

се да даде дишане на зверовия образ, така щото зверовия образ да продава; също и да направи да бъдат избити ония, които не се покланят на зверовия образ.

Откр. 16:13, 14: И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра и от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби; 14 защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена, да ги събират за войната във великия ден на всемогъщия Бог.

Матей 24:14, 24: И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът. 24 Защото ще се появят лъжехристи, и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така щото да заблудят, ако е възможно, и избраните.

„Църквата ще призове силната ръка на държавната власт. Католици и протестанти ще се обединят. Когато движението за принудителното налагане на неделята стане по-смело и решително, законът ще бъде призован да се намеси срещу пазещите заповедите. Те ще бъдат заплашвани с глоби и затвор, на някои ще се предлагат високи постове, на други - награди и привилегии, като примамки за отказване от вярата. Но твърдят им отговор ще гласи: „Докажете нашата заблуда от Божието слово!“ - същия апел, който и Лутер отправяше при подобни обстоятелства. Изправените пред съд ще защитават истината със силни и ясни доказателства, така че и някои от слушателите там ще вземат решението да пазят Божиите заповеди. По този начин светлината ще огрее хиляди, които иначе не биха узнали нищо за нея.” *Пак там*, с. 607.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 5 юни

1. Как някои от характеристиките на зверовете от Даниил 7 са били продължени и в Рим?
2. Избройте другите начини, по които 1260-те години папско върховенство са представени в Писанията.
3. Защо смъртоносна рана не е довела до смъртта на звяра?
4. Какви уникални черти на Съединените щати са изобразени чрез агнешките рога?
5. Хората, които почитат неделята днес, имат ли вече белега на звяра?

Тримата ангели

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса“ (Откровение 14:12).

Препоръчително четиво: *Опитности и видения*, от глава „Първата ангелска вест“ до глава „Една твърда платформа“ вкл. (с. 232 - 261 англ. изд.).

„Показани ми бяха три стъпала — първата, втората и третата ангелска вест. Придружаващият ме ангел каза: „Горко на този, който махне и една тухла или премести една карфица в тези вести. Истинското им разбиране е от жизнена важност.“ *Опитности и видения*, с. 258.

1. АНГЕЛИТЕ В ОТКРОВЕНИЕТО

нед., 7 юни

а. Сравнете и посочете различията между отделните видове вестители, представени като ангели. Откровение 1:20; 10:1, 5; 11:1; 22:8.

Откр. 1:20: *Тайната на седемте звезди, които видя в десницата Ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника са седемте църкви.*

Откр. 10:1, 5: *И видях друг силен ангел, който слизаше от небето, облечен в облак; на главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето, и краката му като огнени стълбове. 5 А ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето,*

Откр. 11:1: *И даде ми се тръстика като тояга; и един каза: Стани та измери Божия храм и олтара и ония които се кланят в него;*

Откр. 22:8: *Аз, Иоан, съм, който чух и видях, и когато чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми, беше показал това.*

б. По какъв начин Бог изпраща вести до всеки човек на земята? Римляни 10:13–15.

Рим. 10:13-15: *Защото „всеки, който призове Господното име, ще се спаси“. 14 Как, прочее, ще призават Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този, за Когото не са чули? А как ще чуят без про-*

поведник? 15 И как ще проповядват, ако не бъдат пратени? Както е писано: - „Колко са прекрасни нозете на тия, които благовестуват до-брито!“

„За Свои представители сред хората Бог не избира ангели, които никога не са падали, а човешки същества с чувства като техните, стремящи се към спасение... А на човека бе поверена святата задача да възвестява „неизследимото Христово богатство“ (Ефесяни 3:8).“ *Деяния на апостолите*, с. 134.

„Ние трябва да бъдем съработници на небесните ангели в представянето на Исус пред света... тъй като човек трябва да бъде Божи проводник за свързването на Бога с човека. И когато се предадем на Христос с цяло сърце, ангелите се радват, че могат да говорят чрез нашите гласове, за да разкрият Божията любов.“ *Копнежът на вековете*, с. 297.

в. Кой е символизиран от ангелите и тяхната мисия в Откровение 14:6-12? Матей 28:19, 20; Деяния 1:8.

Откр. 14:6-12: И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. 7 И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори. 8 И един друг ангел, втори, следваше изподире и казваше: Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудствуване. 9 И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, 10 той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. 11 И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдих ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му. 12 Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса.

Матей 28:19, 20: Идете, прочее, научете всичките народи, и кръствавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, 20 като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].

Деян. 1:8: Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.

„Ангелите са представени като летящи посред небето и провъзгласяващи на света предупредителната вест... Никой не чува гласа на тези ангели, защото те са символ на Божия народ, който работи в хармония с Небето.“
Избрани вести, кн. 2, с. 387.

2. ПЪРВИЯТ АНГЕЛ

пон., 8 юни

а. На кого занася първият ангел вестта си? Откровение 14:6

Откр. 14:6: *И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде.*

„В пророчеството за първата ангелска вест в Откровение, 14 глава, с прогласяването на скорошното Христово идване е предсказано голямо религиозно пробуждане... Полетът на ангела „сред небето“, „силният глас“, с който се произнася предупреждението, и разпространението му сред всички „които живеят на земята“ — „сред всеки народ, племе, език и люде“ - свидетелстват за бързината и широкия обхват на движението в световен мащаб.“ *Великата борба*, с. 355.

б. По какъв начин първият ангел привлича вниманието към Бога като Създател? Откровение 14:7; Битие 1:1; Ефесяни 3:9.

Откр. 14:7: *И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.*

Битие 1:1: *В начало Бог създаде небето и земята.*

Ефесяни 3:9: *И да осветлявам всичките в наредбата относно тайната, която от векове е била скрита у Бога, създателя на всичко.*

в. Разкажете как Адвентното движение включи вестта на първия ангел и на съда в проповядването си за скорошното завръщане на Христос. Даниил 7:26, 27; 8:14; Деяния 17:30, 31.

Данаил 7:26, 27: *Но когато съдилището ще заседава, ще му отнемат владичеството, за да го изтребят и погубят до край. 27 А царството и владичеството, и величието на царствата, които са под цялото небе, ще се дадат на людето, които са светиите на Всевишния, Чийто царство е вечно царство и на Когото всичките владичества ще служат и ще се покоряват.*

Данаил 8:14: *И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти.*

Деян. 17:30, 31: Бог, прочее, без да държи бележка за времената на невежеството, сега заповядва на всички човеци навсякъде да се покаят, 31 тъй като е назначил ден, когато ще съди вселената справедливо чрез Човека, Когото е определил; за което и е дал уверение на всички, като Го е възкресил от мъртвите.

„На Уилям Милър и на съмишлениците му бе възложена задачата да проповядват предупредителната вест в Америка. Страната стана център на великото адвентно движение. Тук именно пророчеството за първата ангелска вест получи най-буквалното си изпълнение. Книгите на Милър и на неговите сътрудници бяха разнесени до най-отдалечените страни. Навсякъде по света, където бяха проникнали мисионерите, се разпространяваше и радостната вест за скорошното завръщане на Христос. Надлъж и шир се понесе вечното евангелие: „Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настъпи часът, когато Той ще съди!“

Свидетелството на пророчествата, което изглежда посочваше пролетта на 1844 г. като време за идването на Христос, пускаше дълбоки корени в умовете на хората. Разнасяна от град на град, вестта навсякъде възбуждаше голям интерес. Мнозина бяха убедени, че доказателствата, основаващи се на пророческите изчисления на периодите, са верни. Те приемаха истината с радост и изоставиха високомерните си мнения. Някои проповедници се отказаха от сектантските си възгледи и чувства, отказаха се от заплатата и от църквата си и се присъединиха към дейността по възвестяване на Исусовото идване. Но приелите тази вест проповедници бяха относително малко, затова в повечето случаи тя бе поверена на скромни миряни... Състоянието на една безбожна църква и на един тънещ в порочност свят гнетеше душите на верните стражи и те доброволно търпяха непосилен труд, лишения и страдания, за да могат да призват хора към покаяние и спасение. Макар че Сатана се противопоставяше на делото, то напредваше непрестанно и адвентната истина бе приета от хиляди.” *Пак там, с. 368.*

3. ВТОРИЯТ АНГЕЛ

вт., 9 юни

а. Каква е вестта на вторият ангел относно духовното състояние на изповядващата се за Христова църква? Откровение 14:8.

Откр 14:8: И един друг ангел, втори, следваше изподире и казваше: Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудствуване.

„Какво представлява това вино? - Нейните [на блудницата Вавилон] фалшиви доктрини. Тя е дала на света една фалшива събота вместо

съботата от четвъртата заповед и е повторила лъжата, която Сатана за първи път е казал на Ева в Едем - за естественото безсмъртие на душата. Много подобни заблуди е разпространила надлъж и нашир, „проповядвайки учения, – заповеди човешки“ (Матей 15:9 - Синод. превод).” *Избрани вестни, кн. 2, с. 118.*

„Вавилон е насърчавала отровни учения - виното на заблудата. Това вино на заблудата се състои от фалшиви доктрини, като например естественото безсмъртие на душата, вечното мъчение на нечестивите, отричането на съществуването на Христос преди Неговото раждане във Витлеем, и пропагандирането и издигането на първия ден от седмицата над Божия свят ден. Тези и подобни заблуди биват представени на света от различните църкви и така се изпълняват Писанията, които казват: „защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудствуване“ (Откр. 18:3).“ *Свидетелства към проповедници, с. 61, 62.*

б. Опишете как вярващите в Адвентното движение осъзнаха първото си разочарование, как откриха истинския край на 2300-те денонощия, както и призова към тях да се отделят от онези, които отхвърляха вестта. Авакум 2:3; Матей 25:6.

Авакум 2:3: Защото видението се отнася към едно определено бъдеще време, Но бърза към изпълнението си, и няма да излъже; Ако и да се бави, чакай го, Защото непременно ще дойде, няма да закъснее.

Матей 25:6: А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте да го посрещнете!

„През лятото на 1844 г., между времето, което отначало приемаха за края на 2300-та денонощия, и есента на същата година, докогато, както по-късно откриха, че достигат те, се разгласи вестта с точно същите думи на Писанието: „Ето, Младоженецът иде!“

Това движение бе предизвикано от откритието, че указът на Артаксеркс за съграждането на Йерусалим наново - изходната точка на периода от 2300 денонощия, влизаше в сила през есента на 457 г. пр. Хр., а не в началото на годината, както се вярваше преди това. Пресметнати от есента на 457 г. пр. Хр., 2300-та денонощия изтичаха през есента на 1844 г. сл. Хр.” *Великата борба, с. 398, 399.*

„Когато отказаха да приемат първата ангелска вест, църквите отхвърлиха небесната светлина и се лишиха от Божието благоволение. Те се облегнаха на собствената си сила. Чрез противопоставянето си на първата вест сами се поставиха в позиция, откъдето не можеха да видят светлината на втората ангелска вест. Но Божиите възлюбени, които бяха подтискани, приеха вестта: „Падна, падна Вавилон“, и напуснаха църквите.“ *Опитности и видения, с. 237.*

а. Какво стряскащо предупреждение идва от третия ангел? Откровение 14:9-11.

Откр. 14:9-11: *И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, 10 той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. 11 И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдих ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му.*

„Във вестта на третия ангел се съдържа най-страшната заплаха, отправяна някога към човешки същества. Това трябва да е някакъв ужасен грях, след като предизвиква изливането на Божия гняв без милост. Хората не трябва да бъдат оставени в мрак по отношение на такъв важен въпрос. Предупреждението срещу този грях трябва да бъде разнесено по целия свят, преди да се излеят Божиите наказания, за да разберат всички причината за тях и да им се даде възможност да ги избягнат... В пророчеството се казва, че то се разгласява със силен глас от ангел, летящ посред небето и ще привлече вниманието на света.“ *Великата борба, с. 449, 450.*

б. Как се отличват светиите във времето на вестта на третия ангел? Откровение 14:12.

Откр. 14:12: *Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса.*

„Божии поклонници ще бъдат особено разграничени по спазването на четвъртата заповед - тъй като тя е знакът за Божията творческа мощ и свидетелството, че Той има право на човешкото поклонение и почит... Върху този конфликт цялото християнство ще бъде разделено на две големи класи - тези, които спазват Божиите заповеди и вярата Исусова, и тези, които се покланят на звяра и неговия образ и приемат неговия белег. При все че църквата и държавата ще обединят силата си, за да принудят всички, „малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби“, да получат белега на звяра, Божият народ няма да го приеме (Откровение 13:16).“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 16, 17.*

в. Как е описан възходът на третата ангелска вест? Откровение 7:2, 3.

Откр. 7:2, 3: *И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето и каза: 3 Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.*

„На среща, проведена в Дорчестър, Масачузетс, през ноември 1848 г., ми бе дадено видение за провъзгласяването на запечатващата вест и за отговорността на братята да разпространят светлината, която огряваше нашия път.

След като видението отмина, казах на съпруга си: „Имам вест за теб. Трябва да започнеш да отпечатваш един вестник и да го разпространяваш сред народа. Нека отначало да бъде малък, но като започнат хората да го четат, те ще ти изпращат седства, с които да го печаташ. Още от първите си броеве изданието ще има успех. Беше ми показано, че от това скромно начало ще потекат чисти потоци светлина към целия свят.“ *Биографични записки*, с. 125.

5. КУЛМИНАЦИЯТА НА ВЕСТТА

чет., 11 юни

а. Как ще бъде изпълнено провъзгласеното благословение към онези, които са починали с вяра по време на провъзгласяването на третата ангелска вест? Откровение 14:13; Даниил 12:2.

Откр. 14:13: *И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени от сега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! казва Духът, за да си починат от трудовете си; защото делата им следват подир тях.*

Данаил 12:2: *И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, едни за вечен живот, а едни за срам и вечно презрение.*

„Беше среднощ, когато Бог избра да освободи чедата Си. Докато безбожните ги бяха наобиколили подигравайки им се, внезапно слънцето изгря в пълната си сила, а луната застана на едно място. Нечестивите наблюдаваха с удивление тази сцена, а светиите — с тържествена радост безезителността на своето освобождение. Знамения и чудеса следваха в бърза последователност. Всичко като че ли излезе от естествения си порядък. Реките престанаха да текат. Мрачни, гъсти облаци се появиха и се сблъскаха един с друг. Но имаше едно светло място на спокойна слава, отдето Божият глас дойде подобен на много води и разтърси небето и земята. Стана мощно земетресение. Гробовете се отвориха и онези, които през време на трета-

та ангелска вест бяха умрели с вяра и бяха пазили съботата, излязоха от прашните си легла прославени, за да чуят завета на мир, що Бог трябваше да направи с опазилите закона Му.“ *Опитности и видения*, с. 285.

б. Какво трябва да се случи, когато приключи прогласяването на трите ангелски вести? Откровение 14:14–16; Марк 4:26–29.

Откр. 14:14-16: *И видях, и ето бял облак, и на облака седеше един, който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остър сърп. 15 И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на този, който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни защото е настанал часът да жънеш, понеже земната жетва е презряла. 16 Оня, прочее, който седеше на облака, хвърли сърпа си на земята; и земята биде пожъната.*

Марко 4:26-29: *И каза: Божието царство е също, както кога човек хвърли семе в земята. 27 и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. 28 Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. 29 А когато узрее плодът, на часа изпраща сърпа, защото е настанала жетва.*

„Видях ангели да бързат към и от небето. Един ангел с мастилница от- страни се върна от земята и съобщи на Исус, че делото му било завършено и светиите — преброени и запечатани. Тогава видях Исус, Който служеше пред ковчега с десетте заповеди, да хвърля кадилницата. Той вдигна ръцете Си и каза с висок глас: „СВЪРШИ СЕ!“ *Пак там*, с. 279.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 12 юни

1. **Защо Бог е направил проповядването на евангелието да зависи от посредничеството на човека?**
2. **Как достигна вестта на първия ангел до целия свят?**
3. **Опишете причината за разнасянето на вестта от втория ангел.**
4. **Каква особеност подчертава третата ангелска вест?**
5. **Какво събитие ще се случи след приключването на трите ангелски вести?**

Последно призоваване

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава“ (Откровение 18:1).

Препоръчително четиво: *Великата борба*, гл. 38 „Последното предупреждение“ (с. 603 - 612 *англ. изд.*).

„Великото дело на евангелието няма да приключи с по-слабо изявление на Божията мощ от това в началото.“ *Великата борба*, с. 611.

1. ВАВИЛОН ВЕЛИКИ

нед., 14 юни

а. Опишете драматичната картина, който Йоан видя за църквата, известна като Вавилон Велики. Откровение 17:1-6.

Откр. 17:1-6: *И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казвайки: Дойди, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води; 2 с която блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудствуване. 3 И тъй, той ме заведе духом в една пустиня, гдето видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. 4 Жената бе облечена в багреница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудствуване. 5 И на челото ѝ имаше написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята. 6 И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Иисусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много.*

„Вавилон, жената от Откровение 17 глава, ни се описва като „облечена в багреница и червено, украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудстване. И на челото ѝ имаше написано това име: „ТАЙНА, ВЕЛИКИЙ ВАВИЛОН, МАЙКА НА БЛУДНИЦИТЕ“... Силата, владяла толкова столетия неограничено над християнските монарси, е Рим. Цветовете - пурпурно и виолетово, златото, скъпоценните камъни и бисерите описват живо великолепието и голяма част от царския блясък на гордия римски престол. За никоя друга сила, освен за църквата, преследвала по такъв

жесток начин Христовите последователи, не би могло да се заяви с по-голямо основание: тя се беше „опила от кръвта на светиите“. Вавилон е обвинен също така и в греха на противозаконен съюз със „земните царе“. Именно като се отклони от Господа и се свърза с езичниците, еврейската църква стана блудница. И Рим, като се поквари по същия начин, защото търсеше подкрепата на земните власти, получава същата присъда.“ *Великата борба*, с. 382. [Подчертаването е от автора.]

б. Как ще приключи тази власт? Откровение 17:15–18.

Откр. 17:15-18: *Каза ми още: Водите, които си видял, адето седи блудницата, са люде и множества, народи и езици. 16 И десетте рога, които си видял, те и зяра ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат месата ѝ, а нея ще изгорят в огън. 17 Защото Бог тури в сърцата им да изпълнят Неговата воля, като действуват единомислено и предадат царската си власт на зяра, докато се сбъднат Божиите думи. 18 И жената, която си видял, е големият град, който царува над земните царе.*

2. ЕДИН ДРУГ АНГЕЛ

пон., 15 юни

а. Опишете идването на ангела, който се появява в Откровение 18:1.

Откр. 18:1: *След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава.*

„Трите ангелски вести трябва да бъдат провъзгласявани заедно и така да дават утроено своята светлина на света. Йоан казва в Откровението: „След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава“ [следва цитат на Откровение 18:2-5]. Тази картина изобразява даването на последната, тройната вест за предупреждение на света.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 985.*

„Църквата е хранилище на богатствата на Христовата благодат и чрез нея в крайна сметка ще бъде открита дори „на небесните началства и власти“ (по Ефес. 3:10) последната и пълна проява на Божиата любов.“ *Деяния на апостолите, с. 9.*

б. Какво означава славата на ангела и как бива проявена тя? Псалм 29:1, 2; Йоан 17:22, 23.

Пс. 29:1, 2: *Давидов псалом. Отдайте Господу, вие синове на силните, отдайте Господу слава и могъщество. 2 Отдайте Господу дължимата*

на името Му слава; поклонете се Господу в света премяна.

Йоан 17:22, 23: *И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; 23 Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене.*

„Когато се пренебрегне изграждането на характера, когато липсва красотата на душата и се презре простотата на добродетелността, тогава гордостта и любовта към показност ще изискат великолепни църковни сгради, богата украса и внушителни церемонии. Но Бог не бива почитан чрез всичко това. Той цени църквата Си не заради външната показност, а заради искреното благочестие, което я отличава от света. Господ я измерва според израстването на нейните членове в познанието за Христос и според напредъка ѝ в духовния опит.“ *Пророци и царе, с. 565, 566.*

в. Как Бог описа собствената Си слава, когато Моисей пожела да я види? Изход 33:18, 19; 34:5-7.

Изход 33:18., 19: *Тогава рече Моисей: Покажи ми, моля, славата Си. 19 А Господ му каза: Аз ще сторя да мине пред тебе всичката Моя благост, и ще проглася пред тебе Името Иеова; и ще покажа милост към когото ще покажа, и ще пожалея когото ще пожалея.*

Изход 34:5-7: *И Господ слезе в облака, застана там до него, и прогласи Господното Име. 6 Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност, 7 Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не обезвинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху чадата и върху внуците им, до третото и до четвъртото поколение.*

„Славата на Божиите качества е изразена в характера Му. Всяка страница на Свещеното писание сияе с Неговата светлина. Христовата правда, подобно на чист, бял бисер, няма никакъв дефект, никакво петно. Нито едно човешко дело не може да подобри по никакъв начин великия и скъпоценен дар от Бога. Той е без недостатък.“ *Притчи Христови, с. 115.*

„Този характер е разкрит в живота на Христос. За да може чрез Своя пример да осъди греха в плътта, Той взе на Себе Си подобие на греховната плът. Постоянно съзерцаваше Божия характер и непрестанно го разкриваше на света.

Христос желае Неговите последователи да разкрият в живота си същия този характер.“ *Божията удивителна благодат, с. 322.*

а. Как ангелът се обръща към жителите на Вавилон? Откровение 18:2.

Откр. 18:2: *Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица.*

„Ангелът бе овластен с голяма сила и слава. Когато той слезе, земята бе осияна от неговата слава. Светлината, придружаващата този ангел проникваше навсякъде, докато той викаше мощно с висок глас... Вестта за падането на Вавилон, както бе дадена чрез втория ангел, е повторена, с допълнителното назоваване на покварите, навлезли в църквите от 1844 г. насам.“ *Опитности и видения, с. 277.*

б. Какви промени щяха да настъпят във Вавилон за времето от прогласяването на Втората ангелска вест за първи път [до момента, когато ще се появи ангелът от Откр. 18:1]? Откровение 18:3.

Откр. 18:3: *защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудствуване, и земните царе блудствуваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош.*

„Втората ангелска вест в Откровение 14 глава бе проповядвана за първи път през лятото на 1844 година и по това време тя се отнасяше по-конкретно за църквите в Съединените щати, където предупреждението за съда бе най-широко разгласено и общо взето отхвърлено и където упадъкът в църквите се бе разпространил най-бързо. Вестта на втория ангел обаче не бе изпълнена изцяло през 1844 година. Тогава църквите, поради отказа си да приемат светлината на адвентната вест, претърпяха голямо нравствено падение, но то все още не беше пълно. Като продължаваха да отхвърлят специалните истини за това време, те падаха все по-ниско и по-ниско. Но все още не може да се каже: „Падна Вавилон...“, „защото напои ВСИЧКИТЕ народи от виното на своето разпалено блудстване“. Той още не е довел ВСИЧКИТЕ НАРОДИ до това състояние. Духът на изравняване със света и равнодушие към изпитващите истини за нашето време съществува и печели територия в църквите с протестантска вяра във всички християнски страни; и тези църкви са включени в тържественото и страшно обвинение на втория ангел. Но делото на отстъпничество не е достигнало още своята кулминация.

Библията заявява, че преди пришествието на Господа Сатана ще действа с „ВСЯКАВА сила, знамения, лъжливи чудеса и с всичката измама на неправдата“ и ония, които „не приеха да обичат истината, за да се спасят“,

ще бъдат оставени „заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа“ (2 Сол. 2:9-11). Пълното падане на Вавилон няма да настане, докато не се постигне това състояние и съединението на църквата със света не навлезе напълно в цялото християнство. Промяната напредва и съвършеното изпълнение на Откр. 14:8 все още предстои.” *Великата борба*, с. 389, 390. *[Подчертаването е автора]*

4. ПОСЛЕДНИЯТ ПРИЗИВ

ср., 17 юни

а. Какъв спешен призив бива чул тогава [във времето на Откр. 18:1 - вж. 3. б.] от онези, които все още се намират във Вавилон? Откровение 18:4.

Откр. 18:4: И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвувате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ.

„Откровение 18 гл. насочва погледа към времето, когато в резултат на отхвърлянето на тройното предупреждение от Откр. 14:6-12 църквата ще е стигнала напълно до състоянието, предсказано от втория ангел, и Божият народ, намиращ се все още във Вавилон, ще бъде призван да се отдели. Тази ще бъде последната вест, дадена на света, и тя ще извърши своето дело. Когато онези, които „не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата“ (2 Сол. 2:12) бъдат оставени да приемат голямата заблуда и да повярват на лъжа, тогава светлината на истината ще огрее на всички, чиито сърца са отворени да я приемат. И всички чеда на Господа, намиращи се още във Вавилон, ще последват призива: „Излезте от нея, люде Мои...“ (Откр. 18:4).“ *Великата борба*, с. 390.

б. Кои са назовани „люде Мои“, към които е отправен и призивът да излязат от Вавилон? Йоан 10:16.

Йоан 10:16: И други овце имам, които не са от тая кошара, и тях трябва да доведа; и ще чуят гласа Ми; и ще станат едно стадо с един пастир.

„Въпреки духовната тъмнина и отделяне от Бога, които съществуват в църквите, съставляващи Вавилон, там все още се намира голямата част от истинските Христови последователи. Измежду тях има много, които все още не са се срещали с особените истини за това време. Не малко хора са недоволни от сегашното си състояние и копнеят за по-ясна светлина. Те напразно се опитват да намерят Христовия образ в църквите, с които са свързани. Понеже тези общества все повече и повече се отдалечават от

истината и все по-тясно се свързват със света, разликата между двете класи ще се увеличава и най-после ще доведе до разделение. Ще дойде време, когато обичащите Бога над всичко няма да могат да останат свързани с такива, които „са повече сластолюбиви, а не боголюбиви, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му“ (2 Тимотей 3:4-5).“ *Пак там*, с. 390.

в. Защо призивът за бягство от Вавилон е толкова настоятелен? Откровение 18:5-8.

Откр. 18:5-8: *Защото греховете ѝ стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди. 6 Въздайте ѝ, както и тя е въздала, да! платете ѝ двойно според делата ѝ; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно. 7 Колкото е прославяла себе си и е живяла разкошно, толкоз мъки и печал ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак няма да видя. 8 Затова в един ден ще дойдат язвите ѝ, мор, печал и глад, и тя ще изгори на огън; защото могъществен е Господ Бог, който я съди.*

„Светлината, огряваща очакващите души, проникна навсякъде. Онези в църквите, които имаха някаква светлина и още не бяха чули и отхвърлили трите вести, послушаха зова и напуснаха падналите църкви.“ *Опитности и видения*, с. 278.

5. ГОТОВИ ДА ОТПРАВЯТ ПРИЗИВА

чет., 18 юни

а. Опишете колко важно е предупредителната вест да бъде ясна и категорична. Исаия 58:1; 1 Коринтяни 14:7, 8.

Исаия 58:1: *Извикай силно, не се щади; издигни гласа си като тръба та изяви на людете Ми беззаконието им, и на Якововия дом греховете им.*

1 Коринт. 14:7, 8: *Дже бездушните неща, като свирка или гъдулка, когато издават глас, ако не издават отличителни звукове, как ще се познае това, което свирят със свирката или с гъдулката? 8 Защото, ако тръбата издадеше неопределен глас, кой би се приготвил за бой?*

„Осемнадесета глава на Откровение разкрива колко е важно да представяме истината категорично, със смелост и сила... В провъзгласяването на третата ангелска вест се говори с твърде много заобикалки.“ *Евангелизъм*, с. 230.

„Божие намерение е стражите да станат и с обединени гласове да прогласят една решителна вест, давайки на тръбата определен и сигурен тон, за да може всички хора незабавно да заемат местата си и да изпълнят своята роля във великото дело. Тогава силната, ясна светлина на другия

ангел, който слиза от небето с голяма сила, би изпълнила земята със славата си.

В това дело сме изостанали с години; и онези, които стояха в слепота и спъваха напредъка на онази вест именно, която Бог възнамеряваше да излезе от срещата в Минеаполис като горящо светило, имат нужда да смирят сърцата си пред Бога и да видят и разберат как делото е било възпрепятствано от тяхното заслепение на ума и закоравяване на сърцето.“
Материали на Елън Уайт от 1888 г., с. 1070.

б. Какъв сериозен призив на Исус може всеки от нас да вземе при сърце? Йоан 12:35, 36.

Йоан 12:35, 36: Тогава Исус им рече: Още малко време светлината е между вас. Ходете докле имате светлината, за да ви не настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината не знае къде отива. 36 Докле имате светлината, вярвайте в светлината, за да станете просветени чрез {Гръцки: Синове на.} светлината. Това изговори Исус и отиде та се скри от тях.

„Друг ангел обединява гласа си с третия ангел и земята е осветена от неговата слава. Светлината нараства и сияе за всички народи на земята. Тя трябва да напредва като горящ факел и да се разгаря все повече. Ще бъде придружена от голяма сила, докато златните ѝ лъчи не огреят всеки език, всеки народ и люде по лицето на цялата земя. Нека ви попитам: Какво правите вие, за да се подготвите за това дело? Градите ли за вечността? Трябва да помните, че този друг ангел представлява хората, които притежават въпросната вест, за да я дадат на света. Вие сред тези хора ли сте?“
Ривю енд хералд, 18 август 1885 г.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 19 юни

1. Обяснете как Рим се вписва в описанието на Вавилон, майката на блудниците.
2. Коя е истинската Божия слава, която ще бъде разкрита от другия ангел?
3. Защо трябва да бъде повторена вестта на втория ангел?
4. Къде се намират повечето от истинските последователи на Исус днес?
5. Как мога да подкрепям с влиянието си, а не да преча на Божието дело днес?

Предсказване на края

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И Седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни“ (Откровение 21:5).

Препоръчително четиво: *Опитности и видения*, част „Духовни дарби“, от гл. „Приключването на третата ангелска вест“ до края на книгата (с. 279 -295 англ. изд.).

„Нашият малък свят, намиращ се под проклятието на греха - единствено-то тъмно петно в Божието славно творение, ще бъде издигнат над другите светове в Неговата вселена.“ *Копнежът на вековете*, с. 26.

1. ПОСЛЕДНИТЕ СЕДЕМ ЯЗВИ

нед., 21 юни

а. Какво е разкрито относно Божиите присъди, които трябва да се излеят на земята? Откровение 15:1; глава 16.

Откр. 15:1: *И видях на небето друго знамение голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, които са последните, защото с тях се изчерпва Божият гняв.*

„След това видях, че седемте последни язви скоро ще се излеят над онези, които нямаха защита; но светът не им обръща по-голямо внимание, отколкото на готовия да завали дъжд. След това бях подготвена да издържа ужасяващата гледка на седемте последни язви, Божия гняв. Видях, че гневът Му бе ужасен и страшен и че ако Той простреше или издигнеше ръката си в ярост, жителите на света щяха да бъдат унищожени, сякаш никога не са били или щяха да страдат от неизлечими рани и нямаше да могат да се избавят от върхлитащите ги погубващи злини, а щяха да загинат.“ *Опитности и видения*, с. 64.

б. По какъв друг начин е описана същата сцена? Еремия 25:30–33; Откровение 19:17–21.

Еремия 25:30-33: *Затова пророкувай ти против тях всички тия неща, като им кажеш: Господ ще изреве свише, и ще издаде гласа Си от светото Си обиталище; ще изреве силно против паството Си; ще извика, като ония, които тъпчат грозде, против всичките жители на света. 31*

Екотът ще стигне и до краищата на света, защото Господ има съд с народите; Той ще се съди с всяка твар, ще предаде нечестивите на нож, казва Господ. 32 Така казва Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към народ, и голям ураган ще се повдигне от краищата на земята. 33 В оня ден убитите от Господа ще лежат от единия край на земята до другия край на земята; няма да бъдат оплакани, нито прибрани, нито погребани; ще бъдат за тор по повърхността на земята.

Откр. 19:17-21: После видях един ангел, стоящ в слънцето; и, извиквайки със силен глас, каза на всичките птици, които летят посред небето: *Дойдете, събирайте се за великата Божия вечеря, 18 за да ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на ония, които яздят на тях, дори месата на всичките човеци, свободни и роби, малки и големи. 19 И видях звяра и земните царе и войските им събрани да воюват против яздецкия на коня и против Неговото войнство. 20 И звярът биде уловен, и с него лъжепророка, който бе извършил пред него знаменията, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра, и които се покланяха на неговия образ; те двамата бяха хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел. 21 А останалите бидоха избити с меч на яздецкия на коня, с меч, който излизаше от устата Му. И всичките птици се наситиха от месата им.*

„Неправедните са преминали границите на своето благодатно време; Божият Дух, на Когото постоянно са се съпротивлявали, най-после се е оттеглил от тях. Незакрилиани повече от Божествената благодат, те са без защита пред злия враг. Тогава Сатана ще потопи жителите на земята в последна голяма скръб. Когато Божиите ангели престанат да обуздават свирепите ветрове на човешките страсти, всички елементи на борба ще бъдат пуснати на свобода. Целият свят ще бъде въвлечен в гибел, много по-страшна от сполетялата древния Йерусалим.“ *Великата борба, с. 614.*

2. ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ

пон., 22 юни

а. Как книгата Откровение описва Второто пришествие на Христос?
Откровение 1:7; 6:15–17.

Откр. 1:7: *Ето, иде с облаците; и ще Го види всяко око, и ония, които го прободоха; и всички земни племена ще възридаят за Него. Така е. Амин.*

Откр. 6:15-17: *И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; 16 и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на*

Агнето; 17 Защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?

„Скоро погледите ни бяха привлечени към изток, откъдето се появи един малък черен облак, колкото половин човешка длан. Ние знаехме, че това е знамението на Човешкия Син. Всички наблюдавахме облака в дълбоко мълчание, докато той приближаваше и ставаше все по-светъл, все по-славен и по-славен, докато се превърна в голям и бял. В основата си изглеждаше като огън; над него имаше дъждовна дъга, а около него десетки хиляди ангели пееха най-прекрасна песен; над облака седеше Човешкият Син. Косата Му бе бяла и къдрава и лежеше на раменете Му, на главата Му имаше много корони. Нозете му изглеждаха като огън; в дясната Си ръка държеше остър сърп, а в лявата — сребърна тръба. Очите Му бяха като огнен пламък, проникващ напълно и изпитващ чедата Му. Всички лица побледняха, а лицата на отхвърлилите Бога потъмняха. Тогава всички ние извикахме: „Кой може да устои? Без петно ли е моята дреха?“ Тогава ангелите престанаха да пеят и за известно време настъпи ужасна тишина, когато Исус извика: „Онези, които имат чисти ръце и чисти сърца, ще устоят; Моята благодат е достатъчна за вас.“ При тези думи лицата ни просветнаха и сърцата ни се изпълниха с радост. А ангелите пак запяха още по-високо, докато облакът се приближаваше все повече към земята.“
Опитности и видения, с. 15, 16.

б. Какво ще сторят ангелите след това? Матей 24:31; 1 Солунци 4:16, 17.

***Матей 24:31:** Ще изпрати Своите ангели със силен тръбен глас; и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия.*

***1 Солун. 4:16, 17:** Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; 17 после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа.*

„Грехът е обезобразил и почти е заличил божествения образ, но Христос дойде, за да възстанови загубеното. Той ще преобрази нашите опозорени, нищожни тела по подобие на Своего славно тяло. Смъртната, покварена и без прелест фигура, опетнена от греха, сега става съвършена, красива и безсмъртна...

Ангели „ще съберат избраните Му, от четирите ветрища, от края на земята до края на небето“. Малки дечица биват поставени от тях в ръцете на майките им. Приятели, разделени дълго от смъртта, се събират отново, за

да не се разделят никога вече. С радостни песни всички заедно се възнасят нагоре към Божия град.“ *Великата борба*, с. 645.

в. Къде ще бъде оставен Сатана? Откровение 20:1, 2.

Откр. 20:1, 2: *И видях, че слизаше от небето един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига. 2 Той улови змея, старовременната змия, която е дявол и сатана, и го върза за хиляда години.*

„Тук трябва да бъде домът на Сатана заедно с неговите зли ангели в продължение на хиляда години. Ограничен само в пределите на Земята, той няма да има достъп до други светове, за да изкушава и безпокои онези, които никога не са падали в грях.“ *Пак там*, с. 659.

3. СЪДЪТ НАД НЕПРАВЕДНИТЕ

вт., 23 юни

а. Какво ще правят светиите през 1000-та години, през които Сатана ще бъде вързан? Откровение 20:4-6; 1 Коринтяни 6:2, 3.

Откр. 20:4-6: *И видях престоли; и на тях, които бяха насядали на тях бе дадено да съдят; видях и душите на ония, които бяха обезглавени поради свидетелствуването си за Исуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години. 5 Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. 6 Блажен и свет оня, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години.*

1 Коринт. 6:2, 3: *Или не знаете, че светиите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най-малките работи? 3 Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? а колко повече житейски работи.*

„През хилядата години между първото и второто възкресение се провежда съдът над неправедните. Апостол Павел посочва този съд като събитие, следващо второто идване на Христос... Даниил обяснява, че когато дойде „Старият по дни“, тогава „съд биде даден на светиите на Всевишния,“ (Даниил 7:22 - Синод. превод). През това време праведните царуват като царе и свещеници на Бога... Точно за това време Павел е предсказал, че „светиите ще съдят света“ (1 Коринт. 6:2). Заедно с Христос те съдят

неправедните, като сравняват живота им с книгата на закона - Библията, и решават всеки случай според делата, извършени в тялото. Тогава наказанието, което нечестивите трябва да понесат, се определя според извършените от тях деяния; и се отбелязва срещу имената им в книгата на смъртта.

Също така и Сатана, и ангелите му ще бъдат съдени от Христос и Неговия народ. Павел казва: „Не знаете ли, че ние ще съдим ангели?“ (1 Коринт. 6:3). А Юда обяснява, че онези „ангели, които не опазиха своето достойнство, но напуснаха собственото си жилище, Той ги държи под мрак във вечни връзки за съда на великия ден“ (Юда 6). *„Великата борба, с. 660, 661.“*

б. Какво ще се случи в края на 1000-годишния съд? Откровение 21:2; 20:7, 8.

Откр. 21:2: Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си.

Откр. 20:7, 8: И когато се свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си, 8 и ще излезе да мами народите в четирите краища на земята, Гога и Магога, да ги събере за войната, - чието число е като морския пясък.

„В края на хилядата години ще стане второто възкресение. Тогава неправедните ще бъдат събудени от смъртта и ще се явят пред Бога, за да получат „писаната присъда“... А за неправедните Исаия обяснява, че „ще бъдат събрани, както се събират затворниците в тъмницата. И ще бъдат затворени в тъмницата и СЛЕД ДЪЛГО ВРЕМЕ ЩЕ БЪДАТ НАКАЗАНИ“ (Исаия 24:22).“ *Пак там, с. 661. [Подчертаването е от автора.]*

в. Каква ще бъде крайната участ на нечестивите? Откровение 20:9; Малахия 4:1.

Откр. 20:9: И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и обичния град; но огън падна от [Бога из] небето, та ги изпояде.

Малахия 4:1: Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; и всичките горделиви, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява. И тоя ден, който иде, ще ги изгори, казва Господ на Силите, та няма да им остави ни корен ни клонче.

„Накрая нечестивите биват унищожени в очистващия огън - и корен, и клонки: Сатана е коренът, а последователите му - клонките. Пълното наказание е наложено от закона; изискванията на правдата са удовлетворени; и като виждат това, и небе, и земя, признават справедливостта на Йехова.“ *Пак там, с. 673.*

а. Опишете Божието обещание да създаде всичко наново. Откровение 21:1, 5; 22:1, 2; Исаия 65:17.

Откр. 21:1, 5: *И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. 5 И Седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни.*

Откр. 22:1, 2: *След това, ангелът ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето и течеше {Или: Която беше.} wśród улицата му. 2 И от двете страни на реката имаше дърво на живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дърветата бяха за изцеление на народите.*

Исаия 65:17: *Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат на ум.*

„Делото на изкуплението ще бъде завършено. Там, където изобилстваше грях, Божиата благодат изобилства още повече. Самата земя — мястото, което Сатана твърдеше, че е негово, ще бъде не само изкупена, но и възвисена. Нашият малък свят, намиращ се под проклятието на греха - единственото тъмно петно в Божието славно творение, ще бъде издигнат над другите светове в Неговата вселена. Тук, където Божият Син обитаваше wśród човечите, където Царят на славата живя, страда и умря — тук, сред хората ще бъде Божиата скиния „и Той ще обитава с тях и те ще бъдат Негов народ, и Сам Бог ще бъде с тях и те ще бъдат Негови люде, и Самият Бог ще бъде с тях, техен Бог“. В безкрайни векове изкупените ще ходят в светлината на Господа и ще Го хвалят за неизразимо скъпия Му дар - Емануил, „Бог с нас“ (по Мат. 1:23).“ *Копнежът на вековете*, с. 26.

б. Какво ще бъде различно на новата земя? Исаия 65:21–25; Откровение 21:4.

Исаия 65:21-25: *Те ще построят къщи, и ще живеят в тях; ще насадят лозя, и ще ядат плода им. 22 Няма те да построят, а друг да живее там. Няма те да насадят, а друг да яде; защото дните на Моите люде ще бъдат като дните на дърво, и избраните Ми за дълго ще се наслаждават в делото на ръцете си. 23 Не ще се трудят напразно, нито ще раждат чада за бедствие; защото те са род на благословените от Господа, тоже и потомството им. 24 Преди да Ме призават те, Аз ще отговарям, и докато ще говорят те, Аз ще слушам. 25 Вълкът и агнето ще пасат заедно, и лъвът ще яде слама както вола, и храна на змията ще*

бъде пръстта. Не ще повреждат нито ще погубват в цялата Ми света планина, казва Господ.

Откр. 21:4: Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото преми-на.

„В тази небесна атмосфера няма да съществува болка. Няма да има повече нито сълзи, нито погребални процесии, нито никакви белези на печал...

В Божия град „нощ не ще има“. Никой няма да има нужда от почивка, нито пък ще иска да почива. Никой няма да се уморява да върши Божията воля и да принася хвала на името Му. Винаги ще чувстваме свежестта на утрото и то никога няма да свърши. „И не ще имат нужда от светене на светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява“ (Откр. 22:5). Светлината на слънцето ще бъде засенчена от блясък, който не е болезнено ослепителен, но неизмеримо надминава светлината на обедното слънце.“ *Великата борба*, с. 676.

„Наследството на светиите е наречено в Библията отечество (Евр. 11:14-16). Там небесният Пастир води стадото Си при извори на жива вода. Дървото на живота дава плодовете си всеки месец, а листата му служат за изцвяване на народите. Там вечно течащите потоци са бистри като кристал, а люлеещи се дървета край тях хвърлят сенките си над пътищата, приготвени за изкупените на Господа. Там пространните долини преливат в красиви хълмове, а Божиите планини издигат величествените си върхове. По тези мирни равнини, край живите реки Божият народ, бил тъй дълго странник и скитник, ще намери своята родина.“ *Пак там*, с. 675.

5. ПОКАНА И БЛАГОСЛОВЕНИЕ

чет., 25 юни

а. С какви думи Исус се стреми да насърчи читателите на пророчествата в Откровението? Откровение 22:7, 12 -14.

Откр. 22:7, 12-14: *Ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество. 12 Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквито са делата му. 13 Аз съм Алфа и Омега, първият и последният, началото и краят. 14 Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота, и да влязат през портите на града.*

„Сам Господ откри на Своите слуги тайните, съдържащи се в тази книга. И Той възнамерява те да бъдате открити за изследване на всички. Истините са отправени до хората, които живеят в последните дни на земната

история, както и за живелите в дните на Йоан. Някои от обрисуваните в тези пророчества картини принадлежат на миналото. Някои стават сега, а някои се отнасят за края на великата борба между силите на тъмнината и Княза на небето. Други пък разкриват тържеството и радостта на изкупените в обновената земя.

Нека никой да не мисли, че щом не може да обясни всеки символ в Откровението, значи е безполезно да го изследва, за да се постарее да узнае значението на съдържащите се в него истини. Този, Който е разкрил тайните на Йоан, ще даде на прилежния изследовател на истината да предвкуси небесните неща. На хората, чиито сърца са отворени за истината, ще бъде дадена способност да разберат нейните учения и ще получат благословението, обещано на оня, който „слуша думите на пророчеството“ и пази нещата „написани в тая книга.“ *Деянията на апостолите, с. 584, 585.*

б. Как ни приканва Христос да намерим вечен живот и мир чрез Него? Откровение 22:17; Исая 55:1; Йоан 7:37, 38.

Откр. 22:17: И Духът и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.

Исая 55:1: О вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; и вие, които нямате пари, дойдете купете, та яжте; да! Дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата.

Йоан 7:37, 38: А в последния ден, великия ден на празника, Исус заста-на и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие. 38 Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието.

„Христовият призив към жадната душа все още се носи по света. За нашите сърца той прозвучава с още по-голяма сила, отколкото за онези, които го чува в храма в последния ден на празника. Изворът е отворен за всички. На уморени и изтощени се предлага освежителното питие на вечния живот. Исус все още вика: „Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие!“ (Йоан 7:37).“ *Копнежът на вековете, с. 454.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет, 26 юни

- 1. Как язвите водят до края на историята на света?**
- 2. Кой ще може да устои, когато Христос се завърне?**
- 3. Опишете целта на съда през 1000-та години.**
- 4. Кой ще бъде окончателният дом на изкупените?**
- 5. Искам ли с цялото си сърце да бъда част от вечното Божие царство?**

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

АПРИЛ

4 - 19:55 ч.

11 - 20:03

18 - 20:11

25 - 20:19

МАЙ

2 - 20:27 ч.

9 - 20:35

16 - 20:43

23 - 20:50

30 - 20:56

ЮНИ

6 - 21:01 ч.

13 - 21:05

20 - 21:08

27 - 21:08

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград + 1

Бургас - 17

Варна - 18

В. Търново - 9

Видин + 2

Враца - 1

Габрово - 8

Добрич - 18

Кюстендил + 3

Кърджали - 8

Ловеч - 6

Монтана 0

Плевен - 5

Пловдив - 6

Разград - 13

Русе - 10

Силистра - 16

Сливен - 12

Смолян - 6

Ст. Загора - 9

Търговище - 13

Хасково - 9

Шумен - 14

събота, 04.04.2026 г. е ден за всеобщ
пост, за молитва, за лично освещение и за
успеха на Божието дело.

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

АПРИЛ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	сряда	Второз. 7:6-15	Матей 18:19, 20
2	четвъртък	Притчи 16:20	Псалм 43:5
3	петък	2 Коринт. 8:1-5	Молитвен час
4	събота	Псалм 24:3-6	Залез: 19:55 ч
5	неделя	Евреи 11:7-10	Евреи 11:13-16
6	понеделник	Йоан 9:4, 5	Псалм 30:10-12
7	вторник	Притчи 16:20	Исая 59:1,2
8	сряда	Галатяни 2:19, 20	Второз. 32:9-12,15
9	четвъртък	Псалм 91:14-16	Йоан 7:37,38
10	петък	Левит 20:23, 26	Молитвен час
11	събота	Псалм 42:1, 2	Залез: 20:03 ч
12	неделя	Еремия 10:1-3 (пър. част)	Псалм 37:27-29
13	понеделник	Лука 5:4-11	Марк 10:28-31
14	вторник	Псалм 37:30, 34	1 Петрово 4:7,8
15	сряда	Матей 6:1-4	Осия 14:7,8
16	четвъртък	3 Царе 3:9-11	Исая 49:13-16
17	петък	1 Коринт. 16:13,14	Молитвен час
18	събота	Псалм 37:4,5	Залез: 20:11 ч
19	неделя	Притчи 3:21-23	Притчи 3:24-26
20	понеделник	Псалм 91:1-8	Евреи 11:1,6
21	вторник	Второз. 31:8	Йоан 10:27-29
22	сряда	Тит 2:7,8	Исая 64:6-9
23	четвъртък	Тит 2:11-14	Еклисиаст 2:10, 11
24	петък	Филипяни 3:7-9	Молитвен час
25	събота	2 Летописи 15:9,12,15	Залез: 20:19 ч
26	неделя	1 Коринт. 2:2	1 Солун. 5:1-6
27	понеделник	Псалм 5:1-5	Матей 5:43-48
28	вторник	Евреи 12:1-3	Даниил 4:27
29	сряда	Езекийл 36:25-27,31	Второз. 31:17
30	четвъртък	Псалм 38:9, 15	Псалм 34:1-5

МАЙ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	петък	Второз. 30:19,20	Молитвен час
2	събота	Йоан 12:35, 36	Залез: 20:27 ч
3	неделя	1 Коринт. 2:2	2 Коринт. 1:3-5
4	понеделник	1 Летописи 22:13	Даниил 9:20-23
5	вторник	Псалм 34:6-9	Деяния 16:30-34
6	сряда	Матей 7:12	Исая 40:6-8
7	четвъртък	1 Солун. 5:19-22	Тит 3:3-7
8	петък	Римляни 1:16,17	Молитвен час
9	събота	Псалм 36:7-10	Залез: 20:35 ч
10	неделя	Псалм 23:1-4	2 Летописи 34:29-33
11	понеделник	Даниил 2:20-22	Малахия 3:1-3
12	вторник	Захария 8:13	Йоан 18:36
13	сряда	Псалм 34:11-15	Псалм 34:17-19
14	четвъртък	1 Солун. 5:14-17	1 Солун. 5:18-24
15	петък	Ефесяни 3:17-21	Молитвен час
16	събота	Псалм 25:1-9	Залез: 20:43 ч
17	неделя	Псалм 5:1-5	Малахия 4:1,2
18	понеделник	Притчи 4:20-23	Осия 3:19, 20
19	вторник	Псалм 17:1-8	Даниил 11:32,35
20	сряда	Исая 33:14-16	Захария 7:9-13
21	четвъртък	Псалм 71:5, 6, 9	Йов 5:17-21
22	петък	Ефесяни 4:1-3	Молитвен час
23	събота	Исая 62:10-12	Залез: 20:50 ч
24	неделя	Псалм 51:6, 7	Даниил 7:26, 27
25	понеделник	Йов 5:8-12	Исая 62:2, 3
26	вторник	Лука 4:1-3	Малахия 4:4-6
27	сряда	Исая 51:7, 8	Захария 10:1
28	четвъртък	Псалм 130	Йов 11:13-19
29	петък	Второз. 33:25-27, 29	Молитвен час
30	събота	Малахия 3:13-17	Залез: 20:56 ч
31	неделя	Притчи 4:25, 26	Йов 21:1-16

ЮНИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	понеделник	Псалм 1	Лука 13:24-27
2	вторник	Притчи 11:23-25	Псалм 106:1-5
3	сряда	Исая 50:4	Еремия 46:28
4	четвъртък	Ездра 7:9, 10	Откр. 2:2-4
5	петък	1 Коринт. 10:31-33	Молитвен час
6	събота	Исая 41:10-11	Залез: 21:01 ч
7	неделя	Притчи 4:25, 26	Откр. 21:1-6
8	понеделник	Псалм 37:1-6	Псалм 37:7-9
9	вторник	2 Коринт. 12:9, 10	Псалм 68:19, 20
10	сряда	Притчи 11:27-31	Захария 2:5-8
11	четвъртък	Исая 57:14, 15	Софония 3:17-19
12	петък	Филипяни 4:8	Молитвен час
13	събота	Михей 4:1, 2	Залез: 21:05 ч
14	неделя	Матей 10:16, 17	Еремия 10:11, 15, 16
15	понеделник	Притчи 2:1-15	1 Йоаново 1:1-3
16	вторник	2 Петрово 3:17, 18	Йоан 1:1-5
17	сряда	Притчи 12:14, 15	Йоан 1:9-13
18	четвъртък	Псалм 27:8, 9	Псалм 147:11-14
19	петък	1 Йоаново 1:5-7	Молитвен час
20	събота	Михей 6:6-8	Залез: 21:08 ч
21	неделя	Филипяни 4:4-7	Откр. 16:15
22	понеделник	Изход 33:13-15	Йоан 4:13, 14
23	вторник	Йоан 6:32-35	Псалм 147:1-3, 11
24	сряда	Йов 5:8-13	Еремия 45:3-5
25	четвъртък	Филипяни 4:12, 13	Йоан 8:31, 32
26	петък	1 Коринт. 3:11-14	Молитвен час
27	събота	Исая 61:6-10	Залез: 21:08 ч
28	неделя	Йов 22:21-28	Второз. 6:4-8
29	понеделник	Изход 23:20-22	2 Тимотей 2:1-7
30	вторник	Притчи 2:11,20-22	Левит 20:6-8

Дарения от първата събота

За събота, 4 април 2026 г.

Централа за италианското поле

Време е за Божията прослава да увеличим полезността на този център на влияние в Италия! (вж. с. 4)

За събота, 2 май 2026 г.

Мисиите по света

Ценни души, намиращи се в мрак, спешно се нуждаят от настоящата истина и ние можем да помогнем тя да стигне до тях! (вж. с. 39).

За събота, 6 юни 2026 г.

Молитвен дом в Прага

Да станем и построим един паметник на Божията слава в този исторически град, известен с участието си в Реформацията! (вж. с. 77).